

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning
(Gennemsigthed i varmforsyningsvirksomheder)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, og [...], foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres »§ jf. dog stk. 2:« til: »jf. dog stk. 2, 4 og 5:«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

3. I § 2 b, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 2, stk. 1,«: », hvis virksomheden udøves i et aktie- eller anpartsselskab,«.

4. I § 2 b, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 3:«: »og § 2 h,«.

5. I § 2 b, stk. 3, ændres »§§ 2 h og 2 i.« til: »§ 2 i.«

6. I § 2 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

7. I § 2 d, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.

8. I § 2 f, stk. 1, indsættes efter »tilknytning hertil«: »eller virksomhed omfattet af stk. 7.«

9. I § 2 f indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 2-4 og 6 finder tilsvarende anvendelse, hvor en kommune varetager eller deltager i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.«

UDKAST

10. I § 2 h, stk. 1, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»For virksomhed, der var helt eller delvist kommunalt ejet den 1. januar 2025, skal § 2 b, stk. 1, nr. 1, være opfyldt senest den 1. januar 2027, jf. dog 2. pkt. og stk. 3-5.«

11. I § 2 h, stk. 2, ændres »affaldsforbrændingsanlæggets« til: »virksomhedens«.

12. I § 2 h, stk. 3, ændres »affaldsforbrændingsanlægget« til: »virksomheden«.

13. I § 2 h, stk. 3, ændres »fristen« til: »fristerne«.

14. I § 2 h, stk. 4, ændres »affaldsforbrændingsanlægget« til: »virksomheden«.

15. I § 2 h, stk. 5, ændres »affaldsforbrændingsanlægget,« til: »virksomheden«.

16. I § 2 j ændres »affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2 b, stk. 3,« til: »virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1,«.

17. Efter § 2 j indsættes i kapitel 1 a:

»§ 2 k. Det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, der er ejet af en eller flere kommuner i forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.

Stk. 2. Det øverste ledelsesorgan skal i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemmer af det øverste ledelsesorgan.«

18. Efter § 14 b indsættes:

»§ 14 c. Tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8. Straks efter udløbet af de fire måneder giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning. Kommunalbestyrelsen orienterer offentligt om retsvirkningerne i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af lov om planlægning.

UDKAST

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.«

19. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 20 b, 20 c og 20 e.« til: »§§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b.«

20. I § 20 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af en godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.«

21. Efter § 21 a indsættes:

»§ 21 b. Aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Stk. 2. Aftaler omfattet af stk. 1, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Varmeforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Forsyningstilsynet finder, at en aftale, jf. stk. 1, ikke er indgået på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan påbyde en varmforsyningsvirksomhed at afvikle beløb, der overstiger pris fastsat efter stk. 3, i tarifferne.

Stk. 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af:

- 1) Reglerne i stk. 1-2.
- 2) Afgørelser efter stk. 3.
- 3) Påbud efter stk. 4.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.
- 2) Hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber.
- 3) Dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, jf. stk. 2.
- 4) Indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.«

22. Efter § 22 a indsættes i kapitel 4:

»§ 22 b. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. For kalenderåret 2025 foretages beregning og udmelding dog af Energistyrelsen. Energistyrelsen udmelder beregningen for 2025 på Energistyrelsens hjemmeside.

Stk. 2. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt en beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde. Forsyningstilsynet offentliggør grundlaget for den beregnede forbrugerpris.

Varmeforsyningsvirksomhederne giver uden ugrundet ophold Forsyningstilsynet meddelelse, hvis Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Stk. 3. Forsyningstilsynet beregner årligt et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter stk. 1 og de forudgående tre års forbrugerpriser efter stk. 2.

Stk. 4. Forsyningstilsynet offentliggør årligt en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter stk. 3.

Stk. 5. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal orientere varmemforbrugerne om, at varmforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.

Stk. 6. Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort. Indtil den treårige periode, jf. stk. 7, er udløbet, vil en varmforsyningsvirksomhed ikke skulle udarbejde en ny plan.

Stk. 7. Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, hvis den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning regnet tre år fra tidspunktet for offentliggørelse nævnt i stk. 4, som har udløst, at varmforsyningsvirksomheden skal udarbejde en plan, jf. stk. 6. Forsyningstilsynet orienterer på afgørelsestidspunktet kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden, jf. § 14 c, stk. 1.

Stk. 8. En varmforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet. Forsyningstilsynet kan kun genoptage sagen, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den

UDKAST

beregnete forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmforsyningsvirksomheden grundet helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige udmelding, jf. stk. 2, og at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har pålagt tilslutningspligt, om anmodningen om genoptagelse. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen jf. § 14 c.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 1-8.«

23. I § 33, *stk. 1*, indsættes efter »§ 21 a, stk. 3,«: »§ 21 b, stk. 4,«.

24. I § 34, *stk. 1, nr. 6*, udgår »eller«.

25. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) indgår aftaler i strid med § 21 b eller«.

Nr. 7 bliver herefter nr. 8.

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 614 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som *stk. 17*:

»*Stk. 17.* Bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servituttens. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

UDKAST

Stk. 2. Kommuner, der indtil den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, skal senest den 1. januar 2027 overholde § 1, nr. 2, 8 og 9.

Stk. 3. Varmeforsyningsvirksomhederne skal fra førstkommande valg til bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan efter den 1. januar 2025 overholde § 1, nr. 17.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6, i lov om varmforsyning, jf. denne lovs § 1, nr. 2.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Prisloft for opvarmet vand til slutkunder og beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder og afskæring af klageadgang
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1 lov om varmforsyning
 - 2.2.1.2 Planloven
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3 Den foreslåede ordning
 - 2.3. Udtrædelsesgodtgørelse
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Adskillelse af kommuner og drift og sammensætning af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Kommunal varetagelse af decentral varmeproduktion med varmepumper på samme vilkår som tilknyttet virksomhed
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne

UDKAST

7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmark står overfor at skulle udfase naturgas til opvarmning af boliger og udrulle fjernvarme der, hvor det giver mening og er til gavn for forbrugerne og samfundet som helhed. Fjernvarmen udgør en stor del af opvarmningen i Danmark, idet knap 70 pct. af de danske hjem i dag er opvarmet med fjernvarme. Dette tal forventes at stige til 73 pct. frem mod 2030.

Den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Alternativet og Kristendemokraterne indgik den 25. juni 2022 klimaaf tale om grøn strøm og varme (herefter klimaaf talen 2022). Tiltagene i klimaaf talen 2022 har overordnet til formål at give bedre vilkår for investeringer i den grønne omstilling, sikre en hurtigere udrulning af grøn varme og øge forbrugerbeskyttelsen. Moderaterne har efterfølgende tilsluttet sig af taltens dele om forlig.

Den 28. juni 2024 indgik regeringen Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet opfølgende af tale ifm. klimaaf tale om grøn strøm og varme 2022 og Rigsrevisionens beretning om tilsyn med af taler i forsyningssektoren (herefter den opfølgende af tale 2024).

Lovforslaget gennemfører den opfølgende af tale 2024.

Af talen indeholder den konkrete udmøntning af en række tiltag fra klimaaf tale om grøn strøm og varme af 25. juni 2022 (herefter klimaaf talen 2022) samt følger op på Statsrevisorernes kritik af Forsyningstilsynet manglende tilsyn med koncerninterne af taler i forsyningssektoren.

Lovforslaget vil for det første indføre et prisloft for forbrugerpriser på fjernvarme. Det foreslås, at prisloftets niveau sættes ud fra omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. Prisloftet har til hensigt at fremme gennemsigtighed i forbrugernes varmepriser samt at give forbrugerne bedre mulighed for at vælge anden varmekilde ved at gøre forbrugerbindinger i form af tilslutningspligt uden virkning, såfremt varmforsyningsvirksomheden ikke inden for en periode på tre år kan holde den gennemsnitlige forbrugerpris under det gennemsnitlige prisloft for samme periode.

UDKAST

Lovforslaget indeholder for det andet en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om udtrædelsesgodtgørelse i forbindelse med en grundejers udtræden af kundeforholdet med en varmforsyningsvirksomhed. Bemyndigelsen har til hensigt at understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at forbrugere i samme varmforsyningsvirksomhed sidestilles i tilfælde af udtrædelse. Bemyndigelsen vil ikke give mulighed for at afskære varmforsyningsvirksomhedernes adgang til at opkræve udtrædelsesgodtgørelse.

Lovforslaget indeholder for det tredje krav om, at varmforsyningsvirksomheder med kommunale ejere vil skulle udskilles fra kommunerne og organiseres i et aktie- eller anpartsselskab. Bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan vil skulle bestå af mindst to uafhængige medlemmer. Formålet er at fremme organisatorisk gennemsigtighed, god selskabsledelse og styrke kompetencer blandt medlemmerne af bestyrelsen eller det tilsvarende organ.

Lovforslaget vil for det fjerde indføre, at anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, herunder termonet, ikke skal være omfattet af reglerne om kollektive varmforsyningsanlæg. Der indføres en adgang for kommunerne til at kunne varetage denne type virksomhed på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Det indebærer, at virksomheden vil skulle udøves på kommercielle vilkår, som udgangspunkt i selskaber med begrænset ansvar.

Endelig vil lovforslaget som opfølgning på Statsrevisorernes kritik af Forsyningstilsynets manglende tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler i forsyningssektoren, indføre krav om, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med disse aftalers markedsmæssighed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Prisloft for opvarmet vand til slutkunder og beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder og afskæring af klageadgang

2.1.1. Gældende ret

Udgangspunktet for prisreguleringen følger af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Prisreguleringen indebærer, at varmepriserne reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger – også kaldet den omkostningsbestemte varmepris. Varmeforsyningsvirksomhederne kan alene indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen. Derudover må prisen ikke være urimelig, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Prisreguleringen i lov om varmforsyning fastlægger, at en varmforsyningsvirksomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Da varmeprisen på baggrund af anmeldelsesreglerne i lov om varmforsyning, jf. § 21, stk. 1, er fastsat på baggrund af budgetterede priser, vil der som følge heraf normalt kunne opstå henholdsvis en overdækning eller underdækning, når omkostninger og indtægter for et varmeregnskabsår opgøres. Har varmforsyningsvirksomheden ved årsafslutningen flere realiserede indtægter end realiserede omkostninger, har virksomheden en overdækning. Har varmforsyningsvirksomheden færre realiserede indtægter end realiserede omkostninger, har virksomheden en underdækning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 20, stk. 2, i lov om varmforsyning, bemyndigelse til at fastsætte regler om afvikling af over- eller underdækning. Bemyndigelsen er på nuværende tidspunkt ikke udmøntet.

De såkaldte driftsmæssige ubalancer afvikles dermed fortsat i overensstemmelse med den administrative praksis. Ubalancer skal som udgangspunkt indregnes eller afvikles ved hhv. en forhøjelse eller nedsættelse af varmepriserne for det år, der følger umiddelbart efter det år, som ubalancen vedrører. Det tidligere Energitilsynet har udstedt vejledning nr. 9297 af 1. juni 2009 om Energitilsynets praksis for afvikling af over- eller underdækning.

Lov om varmforsyning indeholder ingen definition af slutkunder. I bekendtgørelse nr. 734 af 23. maj 2022 om energivirksomheder og

UDKAST

bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. forstås ved en slutkunde en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse. Dvs. en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmforsyningsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med.

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af blandt andet Forsyningstilsynet efter lov om varmforsyning eller efter regler udstedt i henhold til loven. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger, jf. § 26, stk. 2.

Det følger af § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven træffes af blandt andet Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Ministerens bemyndigelse i § 26 a, nr. 1, er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår i klimaaftalen 2022, at der skal indføres et prisloft på forbrugerpriser på fjernvarme. Formålet med indførelsen af et prisloft over forbrugerpriserne er blandt andet at sikre gennemsigtighed i prisen på fjernvarme sammenlignet med en alternativ og repræsentativ individuel varmforsyning.

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at prisloftet på forbrugerpriser på fjernvarme skal have fokus på gennemsigtighed i priser, og hvor konsekvensen ved, at forbrugerprisen overstiger omkostningen til individuel varmforsyning, i sidste ende vil være, at en eventuel kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning. Der er således ikke tale om et prisloft i traditionel forstand, og heller ikke sådan som det kendes fra prisloftet på overskudsvarme og affaldsvarme efter lov om varmforsyning.

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at det forhold, at kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning, vil give forbrugerne bedre mulighed for at skifte til alternativ varmekilde. Således vil forbrugeren kunne træde ud af kundeforholdet med

UDKAST

varmeforsyningsvirksomheden under iagttagelse af det ulovregulerede opsigelsesvarsel og eventuelt mod betaling af en udtrædelsesgodtgørelse. Dermed vil der efter opsigelsesperioden ikke skulle foretages betaling af de løbende faste bidrag, som anmeldt til Forsyningstilsynet, forudsat at leveringsforholdet rent faktisk ophører.

Reglerne i lov om varmforsyning giver varmforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Budgettet skal balancere. Der er en risiko for, at varmforsyningsvirksomhederne fastsætter deres varmepris på en sådan måde, at varmforsyningsvirksomhederne ikke vil blive omfattet af visse pligter efter loven, herunder for at komme under det foreslåede prisloft. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel i en periode kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand, eksempelvis ved at varmforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede nødvendige omkostninger eller med en underdækning.

For så vidt muligt at sikre, at varmforsyningsvirksomhederne ikke vil kunne spekulere i prisfastsættelsen, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne forbrugerprisen – i første omgang - på baggrund af data fra varmforsyningsvirksomhedernes egne prisetervisninger, som opgør de realiserede omkostninger og indtægter for det afsluttede varmeregnskabsår.

Det foreslås yderligere, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne forbrugerpriser for fjernvarme og prisloftet som et gennemsnit over en treårig periode. Det er vurderingen, at dette blandt andet i højere grad kan medvirke til at sikre, at varmforsyningsvirksomhederne ikke vil blive unødigt hårdt ramt i et år med for eksempel ekstraordinært høje brændselspriser, og at de driftsmæssige ubalancer, der opstår som følge af anmeldelsessystemet efter lov om varmforsyning, så vidt muligt indgår i forbrugerpriserne. Derudover er det vurderingen, at det kan bidrage til, at prisloftets niveau bliver mere stabilt. Det vil alt andet lige gøre det generelle niveau af prisloftet mere retvisende og sikre en forudsigelighed for varmforsyningsvirksomhederne, der skal forholde sig til prisloftet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at grundejere med pålagt tilslutningspligt vil skulle have mulighed for at kunne træde ud af et kundeforhold med varmforsyningsvirksomheder, der har priser, der er højere end en alternativ individuel varmforsyning, hurtigst muligt.

UDKAST

Det er ministeriets vurdering, at Forsyningstilsynets afgørelser om, at en varmforsyningsvirksomheds gennemsnitlige beregnede forbrugerpris over tre år har oversteget det gennemsnitlige foreslåede prisloft, ikke skal kunne påklages til Energiklagenævnet. Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er forbundet med umiddelbare betænkeligheder, at afgørelsen træffes endeligt i 1. instansen. Det skyldes, at Forsyningstilsynets afgørelser vil være baseret på objektive kriterier, der let kan konstateres og dokumenteres på baggrund af varmforsyningsvirksomhedens løbende anmeldelser af egne data, den årlige udmelding af prisloftet, og Forsyningstilsynets årlige offentliggørelse af oversigten over varmforsyningsvirksomheder, der har en beregnet forbrugerpris over prisloftet. Der har således forud for den endelige konstatering været en både lang tidsmæssig horisont og proces.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 22 b i lov om varmforsyning, der vil have til formål at sikre øget gennemsigtighed om varmforsyningsvirksomhedernes priser, herunder gøre det lettere for forbrugerne både at sammenligne varmforsyningsvirksomhedens forbrugerpris med en alternativ VE-varmekilde og fravælge fjernvarme som varmekilde ved, at tilslutningspligt vil være uden virkning.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet årligt fra og med kalenderåret 2026 vil skulle beregne og udmelde både et prisloft og en forbrugerpris, som vil skulle holdes op imod prisloftet, jf. forslaget til § 22 b, stk. 1 og 2. Det foreslås, at det for første år, dvs. for kalenderåret 2025, er Energistyrelsen, der beregner og udmelder prisloftet. Det skyldes, at Forsyningstilsynet ikke vil kunne nå at beregne og udmelde prisloftet med virkning fra den 1. januar 2025, som er samme dato, som loven foreslås at træde i kraft.

Det foreslås, at der ved prisloft vil skulle forstås omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. Det foreslås, at forbrugerprisen vil være udtrykt som en beregnet forbrugerpris, der vil skulle finde anvendelse for de varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde.

Det foreslås i § 22 b, stk. 4, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle offentliggøre en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der over tre år gennemsnitligt har haft en beregnet forbrugerpris, som er højere end det gennemsnitlige prisloft i samme periode, jf. den foreslåede §22 b, stk. 3.

Varmeforsyningsvirksomhederne vil skulle orientere sine forbrugere om, at varmforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 5.

Varmeforsyningsvirksomheder med en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over en treårig periode, som er højere end den gennemsnitlige omkostning til individuel varmforsyning i samme periode, vil skulle udarbejde en plan for nedbringelse af varmeprisen, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 6.

Det foreslås i § 22 b, stk. 7, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne og træffe afgørelse over for den varmforsyningsvirksomhed, som er omfattet af stk. 6, og hvis gennemsnit af den beregnede forbrugerpris over en periode på tre år, efter de bliver offentliggjort på oversigten, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 4, overstiger omkostningen til den individuelle varmforsyning i samme periode. En afgørelse fra Forsyningstilsynet vil medføre, at en eventuel kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning, jf. den foreslåede § 14 c i lov om varmforsyning. Der foreslås i § 22 b, stk. 8, en begrænset adgang for en varmforsyningsvirksomhed til at kunne få genoptaget en afgørelse fra Forsyningstilsynet.

Endelig foreslås det i § 22 b, stk. 9, at indføre en bemyndigelse for ministeren til at ved bekendtgørelse at kunne fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 1-8. Det drejer sig blandt andet om prisloftet, den beregnede forbrugerpris, tidsfrister for Forsyningstilsynets udmeldelser m.v. Den foreslåede bemyndigelse vil have til formål at sikre den hensigtsmæssige og nødvendige fleksibilitet, der er forbundet med at kunne fastsætte regler i bekendtgørelse, herunder i takt med udvikling af teknologiske løsninger, de bagvedliggende data, der anvendes til beregningerne.

Med henblik på at sikre, at konsekvensen i form af, at tilslutningspligt til det kollektive varmforsyningsanlæg er uden virkning efter den foreslåede § 14 c, vil få effekt hurtigst muligt, er det forventningen, at der samtidig med en første udmøntning af ministerens bemyndigelser i § 22 b, stk. 9, vil blive fastlagt, at Forsyningstilsynets afgørelser efter stk. 7 eller 8 ikke vil skulle kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. den eksisterende bemyndigelse i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning.

2.2. Tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1 Lov om varmforsyning

Frem til vedtagelsen af lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning (herefter ændringsloven fra 2018) havde kommunalbestyrelsen mulighed for at pålægge forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt for eksisterende byggeri og nybyggeri, jf. de dagældende bestemmelser i § 11 og § 12 i lov om varmforsyning.

En pålagt tilslutningspligt indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg fra tilslutningstidspunktet, forudsat at der er forsyningsmulighed, kan pålægge ejendommens ejer at betale det tilslutningsbidrag og de faste bidrag, som det kollektive varmforsyningsanlæg har anmeldt til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning. Tilslutningspligt er en forpligtelse for en ejendom til at være tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg i området.

En pålagt forblivelsespligt indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg fra tilslutningstidspunktet kan pålægge ejendommens ejer at betale de faste bidrag, som det kollektive varmforsyningsanlæg har anmeldt til Forsyningstilsynet. Forblivelsespligten er en forpligtelse for en ejendom, der allerede er tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg i området, til at forblive tilsluttet anlægget.

Ændringsloven fra 2018 ophævede muligheden for kommunalbestyrelsen for at pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt. Med ophævelsen af muligheden for at pålægge nye forbrugerbindinger blev bestemmelsen i den dagældende § 13 om kommunalbestyrelsens mulighed for at pålægge ejendomme bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, uden relevans, hvorfor § 13 også blev ophævet.

Tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, der er pålagt af kommunalbestyrelsen i et godkendt projektforslag inden den 1. januar 2019, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, er fortsat gældende, jf. § 3, stk. 2, i ændringsloven fra 2018.

UDKAST

Det medfører, at ejere af ejendomme, der er omfattet af eksisterende pligter, fortsat vil være forpligtede til at tilslutte sig med den af kommunen besluttede frist (op til 9 år) samt at forblive tilsluttet og betale de ovennævnte bidrag. Der kan således være ejere af ejendomme, der over en årrække kan være forpligtet til at tilslutte sig det kollektive varmforsyningsanlæg, selvom muligheden for at pålægge tilslutningspligt er ophævet.

Kollektive varmforsyningsanlæg er defineret i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Omfattet er blandt andet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraft-varme-værker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v., jf. § 2, stk. 1, nr. 2, som dette lovforslags del om tilslutningspligt vedrører.

Det følger af § 14 a i lov om varmforsyning, at Klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer, kan fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.

Bestemmelsen i § 14 a i lov om varmforsyning blev indsat med ændringsloven fra 2018 som om en ny samlet bemyndigelsesbestemmelse. Det fremgår af de specielle lovbemærkninger, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 97, som fremsat den fremsat den 14. november 2018 af energi-, forsynings- og klimaministeren, at der herved blev indført et krav om forhandling med de kommunale organisationer svarende til gældende ret af varmforsyningslovens §§ 11-13, som blev foreslået ophævet. Kravet om forhandling gælder ikke ved en lovændring, herunder en ophævelse af bestemmelsen, men alene ved ændring af de regler, som ministeren efter bestemmelsen er bemyndiget til at udstede. Med forhandling menes en præhøring og en eventuel drøftelse på embedsmandsniveau mellem Energistyrelsen og den kommunale organisation. Denne fremgangsmåde svarer til Energistyrelsens gældende praksis for fastsættelse af regler i medfør af §§ 11-13.

Bemyndigelsen til at udstede regler om tilslutningspligt kan blandt andet anvendes til at fastsætte regler om indholdet af eksisterende forbrugerbindinger, procedureforskrifter og regler om dispensation. Bemyndigelsen kan derimod ikke anvendes til at udstede regler om generel

UDKAST

ophævelse af eksisterende forbrugerbindinger. Det vil således kræve en lovændring at ophæve eksisterende forbrugerbindinger.

Det følger af § 14 b i lov om varmforsyning, at tilslutningspligt til distributionsnet til fremføring af naturgas bestemt af kommunalbestyrelsen er uden virkning.

En tilslutningspligt indebærer ikke en pligt til at aftage opvarmet vand fra varmforsyningsvirksomheden men en pligt til at betale de faste bidrag, som virksomheden har anmeldt til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning. Betalingspligten finder anvendelse for alle varmekunder, både lejere, andelshavere og ejere, som er i direkte kundeforhold med det kollektive varmforsyningsanlæg, og uanset om den pågældende ejendom er tilsluttet frivilligt efter aftale eller som følge af kommunalt pålagt tilslutningspligt til det kollektive varmforsyningsanlæg.

En ejer af en ejendom, der er tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg, kan allerede i dag som udgangspunkt vælge en anden varmforsyning, hvis det ønskes, herunder som følge af ophævelse af tilslutningspligt. De faste bidrag, der skal betales til varmforsyningsvirksomheden, kan afholde nogle forbrugere fra at skifte varmforsyningsløsning, selvom der findes en alternativ varmforsyningsløsning, der ville være billigere.

Det bemærkes dog, at kommunalbestyrelsen kan have nedlagt forbud mod anvendelsen af visse opvarmningssystemer, jf. § 14 i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 705 af 23. maj 2022 om pålagt tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg og forbud mod visse opvarmningssystemer (tilslutningsbekendtgørelsen).

En grundejer, hvor ejendommen ikke er pålagt tilslutnings- og forblivelsespligt, vil under visse forudsætninger og under iagttagelse af en opsigelsesperiode samt mod en eventuel betaling af en såkaldt udtrædelsesgodtgørelse, kunne træde ud af leveringsforholdet med det kollektive varmforsyningsanlæg. Det kan grundejer med pålagt tilslutningspligt ikke. Der henvises for praksis for udtrædelsesgodtgørelse til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.3.1.

2.2.1.2. Lov om planlægning (planloven)

Kommunalbestyrelsen fastlægger i kommuneplanen de overordnede mål, retningslinjer og rammer for kommunens udvikling – herunder bl.a.

UDKAST

udlægning af nye områder til boligformål eller andre formål som f.eks. erhverv.

Lokalplaner regulerer den konkrete og mere præcise anvendelse af typisk mindre områder og er den eneste plantype, som er direkte bindende for grundejere. Det følger således af planlovens § 18, at der ikke retligt eller faktisk må etableres forhold i strid med bestemmelserne i en lokalplan, medmindre der er meddelt dispensation fra lokalplanen. En hidtidig lovlig anvendelse af et område eller en bebyggelse kan derimod fortsætte uanset bestemmelser i en senere lokalplan.

Det fremgår af planlovens § 15, stk. 2 – det såkaldte lokalplankatalog – at der i en lokalplan kan optages bestemmelser om en række forskellige emner. Opremsningen i § 15, stk. 2, af emner, der kan lokalplanlægges for, er udtømmende.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 14, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om tilvejebringelse af fællesanlæg, herunder grønne arealer og parkeringspladser eventuelt med tilhørende infrastruktur for alternative drivmidler til transport, i det af planen omfattede område eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for området som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse. Endvidere kan der efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 20, optages bestemmelser i en lokalplan om oprettelse af grundejerforeninger for nye haveboligområder, erhvervsområder, områder for fritidsbebyggelse eller byomdannelsesområder, herunder om medlemspligt og om foreningens ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesarealer og fællesanlæg.

Fællesanlæg som nævnt i planlovens § 15, stk. 2, nr. 14 og 20, har tidligere kunnet omfatte kollektive varmforsyningsanlæg, herunder til opvarmning med naturgas eller fjernvarme. Det har herunder været muligt at fastsætte lokalplanbestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse uden angivelse af, om opvarmningsformen er naturgas eller fjernvarme, idet dette blev fastlagt efterfølgende i varmeplanlægningen.

Muligheden for at fastsætte lokalbestemmelser om tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg blev afskaffet med ændringsloven fra 2018, der trådte i kraft den 1. januar 2019. Af planlovens § 15, stk. 12, fremgår således bl.a., at fællesanlæg som nævnt i stk. 2, nr. 14 og 20, ikke omfatter anlæg til kollektiv varmforsyning.

UDKAST

I tilknytning hertil fremgår det af planlovens § 15, stk. 14, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Bestemmelsen i § 15, stk. 14, blev indført med lov nr. 573 af 10. maj 2022 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. juli 2022.

Bestemmelser i gældende lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, skal overholdes, medmindre kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde meddeler dispensation fra lokalplanen, jf. planlovens § 19.

Efter planlovens § 54 b, stk. 1, opretter ministeren for byer og landdistrikter et landsdækkende digitalt register, der skal indeholde oplysninger om planer, der er tilvejebragt efter planloven. Registeret kan indeholde beslutninger, afgørelser og strategier for kommuneplanlægningen m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger, der efter anden lovgivning skal registreres i systemet, og oplysninger tilvejebragt til brug for vurderingsmyndigheden. Af § 54 b, stk. 2, fremgår, at registeret er offentligt tilgængeligt.

Med hjemmel i planlovens § 54 b er det digitale planregister Plandata.dk oprettet.

Plandata.dk er det landsdækkende digitale register for fysisk planlægning i Danmark. Registeret indeholder oplysninger om planer m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og sikrer, at plandata er entydige og digitalt tilgængelige for alle.

Plan- og Landdistriktsstyrelsen under By-, Land- og Kirkeministeriet varetager drift og vedligeholdelse af Plandata.dk, mens kommunerne varetager den løbende opdatering og vedligeholdelse af registeret, herunder ved indberetning af nye planer og opdatering af gamle planer.

Af planlovens § 54 b, stk. 4, fremgår bl.a., at ministeren for byer og landdistrikter fastsætter regler for kommunalbestyrelsens registrering og offentliggørelse i registeret af planforslag, endeligt vedtagne planer og

strategier for kommuneplanlægningen efter planloven, herunder hvilke oplysninger der skal registreres. Sådanne regler findes i bekendtgørelse nr. 1191 af 24. september 2018 med senere ændringer om det digitale planregister Plandata.dk.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Formålet med indførelsen af tilslutningspligten var at understøtte den kollektive varmeplanlægning og dermed en optimering af varmeproduktionen og -distributionen for at opnå besparelser i energiforbruget samt erstatte olie med andre energikilder. Tilslutningspligt har tilsvarende i praksis sikret de kollektive varmforsyningsanlæg den fornødne indtægt til dækning af blandt andet udgifter i forbindelse med etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg.

Siden vedtagelsen i 1979 af lov om varmforsyning har energipolitikken ændret sig. Der er i modsætning til dengang i dag et ønske om at stille forbrugerne friere i forhold til valg af varmekilde.

Lovforslaget implementerer blandt andet den del af klimaaftalen 2022, der omhandler, at forbrugerne skal have mulighed for at vælge anden varmekilde, såfremt varmforsyningsvirksomhedens forbrugerpris inden for en rimelig periode ikke kan holde sig under det foreslåede prisloft.

Grundejere, som får fjernvarme, der er billigere end alternativet, anses som udgangspunkt for at have et økonomisk incitament til at forblive tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at varmforsyning ikke skal forblive bundet til et kollektivt varmforsyningsanlæg, der ikke har konkurrencedygtige priser sammenlignet med omkostninger til en individuel varmforsyning.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte nye bestemmelser i henholdsvis § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 17, om, at en kommunalt pålagt tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme vil være uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter en af de foreslåede bestemmelser i § 22 b, stk. 7 eller 8, i lov om varmforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 22, og § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil. De foreslåede bestemmelser vil finde

UDKAST

anvendelse for tilslutningspligt til fjernvarme, som er enten pålagt af kommunalbestyrelsen i medfør af planlægningsreglerne i lov om varmforsyning eller i kommunalt vedtagne varmeplaner fra før indførelsen af projektsystemet i 1990, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, eller følger af lokalplanbestemmelser eller af bestemmelser i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede.

Det foreslås i den sammenhæng, at kommunalbestyrelsen vil skulle give skriftlig meddelelse (underretning) om retsvirkningerne, dvs. om den virkningsløse tilslutningspligt, til ejerne af de ejendomme, der er omfattet efter enten reglerne i lov om varmforsyning eller reglerne i planloven. Kommunalbestyrelsen vil desuden skulle foretage offentlig bekendtgørelse om retsvirkningerne i det digitale planregister Plandata.dk.

Det bemærkes, at den foreslåede anvendelse af begreberne skriftlig meddelelse (lov om varmforsyning) og skriftlig underretning (planloven) alene skyldes den i forvejen anvendte terminologi i de to love. Der er med de foreslåede begreber ikke tiltænkt indholdsmæssige forskelle.

Det foreslås endelig at indsætte en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren i § 14 c, stk. 2, i lov om varmforsyning til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, vil skulle meddeles eller offentliggøres. Der foreslås ikke indsat en lignende bestemmelse i planloven.

De foreslåede bestemmelser i § 14 c i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 17, vil medføre, at grundejere, som er i et direkte kundeforhold med det kollektive varmforsyningsanlæg, vil få mulighed for at træde ud af kundeforholdet, herunder vælge en anden varmforsyning for ejendommen, da der ikke vil skulle betales faste bidrag efter opsigelsesperiode. Opsigelsesperioden fremgår for nuværende af varmforsyningsvirksomhedens vedtægter eller leveringsbetingelser, der anmeldes til Forsyningstilsynet. Den ejendomsejer, der træder ud af kundeforholdet, vil dog i overensstemmelse med gældende praksis efter lov om varmforsyning kunne blive mødt af et krav om betaling af en udtrædelsesgodtgørelse m.v. med henblik på, at ejeren rydder økonomisk op efter sig selv.

UDKAST

Kommunalbestyrelsen vil ikke igen kunne pålægge en ejendom ny tilslutnings- og forblivelsespligt til det kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 14 a i lov om varmforsyning og planlovens § 15, stk. 12.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det forhold, at tilslutningspligt vil være uden virkning, ikke i almindelighed vil indebære ekspropriation omfattet af grundlovens § 73. Det kan dog ikke på forhånd helt udelukkes, at enkelte ejere af varmforsyningsvirksomheder under særlige omstændigheder vil kunne blive ramt med en intensitet, så det vil kunne få karakter af ekspropriation. Det må bero på en konkret vurdering, om der i de enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Hvis der foreligger ekspropriation, vil den pågældende virksomhedsejer have krav på erstatning, jf. grundlovens § 73. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

2.3 Udtrædelsesgodtgørelse

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 20 d, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, jf. § 20 d, stk. 2, 1. pkt., fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, jf. § 20 d, stk. 2, 2. pkt., endvidere fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Bestemmelserne omfatter alene varmedistributionsvirksomheder, som er enhver fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om beregning og opkrævning af en godtgørelse i forbindelse med en varmforsyningsvirksomheds udtræden af leveringsforholdet med en varmforsyningsvirksomhed.

UDKAST

Det følger af § 22 a, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de ydelser, der er omfattet af §§ 20 eller 20 b. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet, jf. § 22 a, 2. pkt.

Dansk Fjernvarme har senest i 2023 udarbejdet en vejledning, der blandt andet indeholder regler om udtrædelsesgodtgørelse, som Dansk Fjernvarmes medlemsvirksomheder kan anvende i deres vedtægter eller leveringsbetingelser. Det følger blandt andet heraf, at varmforsyningsvirksomheden kan opkræve en godtgørelse af ejeren for udtræden, hvis varmforsyningsvirksomheden på tidspunktet for opsigelsen ikke har aftaler om levering af tilsvarende varmekapacitet til nye fjernvarmekunder. Godtgørelsen for udtrædelse svarer til ejerens andel af varmforsyningsvirksomhedens samlede anlægsudgifter som opgjort i den seneste anmeldte priseftersvning til Forsyningstilsynet på udtrædelsestidspunktet med fradrag af de afskrivninger, der har været indregnet i priserne frem til udtrædelsestidspunktet (tillige såkaldt andel af restgæld).

Kravet om udtrædelsesgodtgørelse bygger på et princip om, at varmeforbrugerne skal rydde op efter sig økonomisk, når de udtræder af varmforsyningen. Formålet er at undgå, at en varmeforbrugers udtræden belaster de tilbageværende forbrugere økonomisk.

Det er grundejeren, der har ansvaret for, at oplysninger i BBR for ejendommen til stadighed er korrekte, herunder til brug for beregningen af udtrædelsesgodtgørelsen.

Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civile tvister, jf. § 3, stk. 3, i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Konkrete klager om civile mellemværender mellem en energiforbruger og en varmforsyningsvirksomhed kan som udgangspunkt behandles ved det private ankenævn, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet på Energiområdet behandler blandt andet klager over krav om udtrædelsesgodtgørelse. Der ses ikke at være behandlet sager efter Dansk Fjernvarmes nye leveringsbetingelser.

Spørgsmålet om udtrædelse har været genstand for domstolsbehandling. En varmforsyningsvirksomhed kunne tidligere efter praksis opkræve

UDKAST

udtrædelsesgodtgørelse, hvis den ledige kapacitet, som opstår, når forbrugeren udtræder, ikke kunne overtages af andre forbrugere, og varmforsyningsvirksomheden ikke var økonomisk veldrevet. Med Østre Landsrets dom af 21. maj 2019, sag BS-27067/208-OLR, er det afgjort, at det ikke er en absolut betingelse, at varmforsyningsvirksomheden ikke er økonomisk veldrevet, men at det vil som et moment i den overordnede rimelighedsvurdering af krav om udtrædelsesgodtgørelse. Det centrale i vurderingen er således fortsat, om kredsen af de tilbageværende forbrugere vil kunne mærke en prisseffekt som følge af el eller flere opsigelser fra forbrugere.

Den gældende praksis på området for udtrædelse kan således indebære, at der inden for et forsyningsområde kan være forskel på, om varmeforbrugere opkræves udtrædelsesgodtgørelse.

Opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse kan pålægges såvel andelshavere som ikke andelshaver og dermed både i varmforsyningsvirksomheder, der er organiseret som forbrugerejede andelsselskaber, og i for eksempel kommunale varmforsyningsvirksomheder, forudsat, at der er etableret et direkte kundeforhold.

Udtrædelsesgodtgørelse er kun ét af de beløb, der opkræves, når en forbruger udtræder. Ud over udtrædelsesgodtgørelsen skal den udtrædende forbruger også betale skyldige beløb i henhold til årsopgørelsen, eventuelle skyldige bidrag, de faktiske omkostninger ved den fysiske fraskæring fra fjernvarmenettet, nedtagning af måler mv. og omkostninger ved eventuel fjernelse af ledninger på den udtrædende ejendom.

Varmeforsyningsvirksomhederne skal anmelde vedtægter og leveringsbetingelser til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1 og 3, i lov om varmforsyning, for at opnå gyldighed. Det drejer sig blandt andet om bestemmelser vedrørende udtrædelsesgodtgørelse.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lov om varmforsyning indeholder ikke på nuværende tidspunkt en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af en godtgørelse ved en varmeforbrugers udtræden af leveringsforholdet til virksomheden.

UDKAST

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i forbindelse med udtrædelse af et kundeforhold bør sikres forudsigelighed, herunder ensartethed og transparens, både for varmforsyningsvirksomhederne og grundejerne. Dette skal også ses i lyset af den igangværende store udrulning af fjernvarme, som vil indebære store anlægsinvesteringer for varmforsyningsvirksomhederne.

Hertil kommer, at manglende mulighed for at pålægge grundejere tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, opførelsen er lavenergihuse og tilbud om varmepumper kan medføre, at en del fravælger fjernvarme. Varmeforsyningsvirksomhederne har derfor ikke længere fuldt kendskab til, om der er nye kunder på vej, hvorfor der kan være et yderligere behov for, at der vil kunne fastsættes regler på området.

Det er på den baggrund Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en varmforsyningsvirksomheds mulighed for at kunne opkræve udtrædelsesgodtgørelse bør være den samme for alle deres kunder. Det vil sige for de varmførbrugere, der har et direkte kundeforhold med den pågældende varmforsyningsvirksomhed, og som ønsker og har mulighed for at udtræde. Det følger i dag af gældende administrativ praksis, at varmforsyningsvirksomheder under visse betingelser vil kunne opkræve en udtrædelsesgodtgørelse, dog ikke hvis den ledigblevne kapacitet i form af boligens antal kvadratmeter vil kunne afsættes til anden side. Det er ministeriets vurdering, at de samme regler bør gælde, uanset om ejeren er den første eller sidste i en række af opsigelser, hvor det for sidstnævnte kan vise sig vanskeligt at afsætte kapacitet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke skal kunne betale sig at komme først i forhold til udtrædelse, fordi den ejendomsejer med et direkte kundeforhold, der kommer først, vil kunne undlade at betale udtrædelsesgodtgørelse, mens den, der kommer efterfølgende, kan risikere at blive mødt med kravet om udtrædelsesgodtgørelse. Hertil kommer, at der vil kunne være flere varmførbrugere, der har fået deres tilslutning gratis, eksempelvis som følge af særlige tilslutningskampagner, og hvor det risikeres, at de eksisterende forbrugere ikke alene betaler omkostninger forbundet med denne forbrugers tilslutning til fjernvarme, men også eventuelt ”rydder økonomisk op” efter denne forbruger, hvis varmforsyningsvirksomheden ikke vil kunne opkræve en egentlig udtrædelsesgodtgørelse.

UDKAST

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer det herudover hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes nærmere regler om forbrugeres udtrædelsesgodtgørelse, når der indføres et prisloft. Ensartede regler omkring forbrugers udtrædelsesgodtgørelse kan understøtte hensigten om, at forbrugerne skal have bedre mulighed for at fravælge fjernvarme og installere anden varmekilde, når eventuelle forbrugerbindinger bliver uden virkning som konsekvens af det foreslåede prisloft.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at adgangen til at opkræve en udtrædelsesgodtgørelse ikke skal afskæres. Muligheden for at kunne opkræve en udtrædelsesgodtgørelse er blandt andet et hensyn til de tilbageværende forbrugere.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren i § 20 d, stk. 3, i lov om varmforsyning til at kunne fastsætte regler om en varmeforbrugers udtrædelse af leveringsforholdet med en varmforsyningsvirksomhed, herunder regler om beregning af opkrævning af en udtrædelsesgodtgørelse. De nærmere regler vil skulle udmøntes i en bekendtgørelse.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er at kunne understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at skabe mulighed for, at varmeforbrugere, der er tilsluttet den samme varmforsyningsvirksomhed, sidestilles i tilfælde af udtrædelser.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at ensarte muligheden for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse hos forbrugere, der udtræder af kundeforholdet med varmforsyningsvirksomheder.

Det vil for eksempel kunne være i form af konkrete regler om proces for opkrævning og målrettet oplysning til forbrugerne eller et krav om, at alle varmforsyningsvirksomheder vil skulle have klare regler for, hvordan opkrævningen foregår.

Bemyndigelsen vil ikke kunne anvendes til helt at afskære varmforsyningsvirksomhedernes mulighed for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse, når en grundejer udtræder af leveringsforholdet, hvis forudsætningerne for udtrædelsesgodtgørelse i øvrigt er opfyldt. Bemyndigelsen vil heller ikke kunne anvendes til at fastsætte forskellige

regler for ejendomme, der er frivilligt tilsluttede, eller som er tilsluttede som følge af en kommunalt pålagt tilslutningspligt.

2.4. Adskillelse af kommuner og drift og sammensætning af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan

2.4.1. Gældende ret

Kommuners hjemmel til at varetage varmforsyning er udtømmende reguleret i kapitel 1 a i lov om varmforsyning. Den kommunale hjemmel er som udgangspunkt begrænset til varetagelse af varmforsyning i egen kommune. Det fremgår af § 2 b, stk. 1, nr. 1, at en kommune med henblik på varmforsyning af kommunen alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder blandt andet kan drive kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1. For kollektive varmforsyningsanlæg henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1. ovenfor.

På nær affaldsforbrændingsanlæg med kommunal deltagelse fastsætter bestemmelsen i § 2 b i lov om varmforsyning ikke krav om en særlig organiseringsform for kommunal virksomhed vedrørende varmforsyning.

Kravet om, at en kommune som udgangspunkt kun må varetage virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, hvis virksomheden udøves på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrændingsanlæg, jf. § 2 b, stk. 3, blev indført i lov om varmforsyning ved lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter anmodning fra den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer affaldsforbrændingsanlægget, i særlige tilfælde forlænge fristen for selskabsgørelse 1. januar 2025, jf. § 2 h, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at aktie- eller anpartsselskabet skal indtræde i samtlige eller enkelte af affaldsforbrændingsanlæggets eksisterende lån til anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter, hvis kommunen samtidig stiller garanti for lånet, jf. §§ 2 d og 2 e, jf. § 2 h.

En kommunes vederlag i forbindelse med udskillelse og stiftelse af affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2 b, stk. 3, i et aktie- eller anpartsselskab, må udelukkende bestå af aktier eller anparter i selskabet, jf. § 2 j i lov om varmforsyning.

UDKAST

Der er således på nuværende tidspunkt ikke regler i lov om varmforsyning om, hvilken form, de øvrige kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg, skal være organiseret i. De kommunalt ejede anlæg kan således for eksempel være organiseret som en del af den kommunale forvaltning, i kommunale fællesskaber efter § 60 i lov om kommuners styrelse (kommunestyrelsesloven), typisk i interessentskaber og i form af privatretlige selskaber, herunder i aktie- og anpartsselskaber. De fleste kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder udøves allerede i dag aktie- eller anpartsselskaber.

Kommunale fællesskaber anses for at være selvstændige offentlige myndigheder, der kan betragtes som specialkommuner, og som er underlagt den samme offentligretlige regulering som kommuner. I kommunale fællesskaber hæfter deltagerkommunerne normalt direkte, solidarisk og uden begrænsning for fællesskabets forpligtelser. Bestyrelsesmedlemmerne i et kommunalt fællesskab er underlagt instruktionsbeføjelse fra den kommunalbestyrelse, som det pågældende medlem er udpeget af. De kommunale fællesskaber, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, er typisk organiseret som interessentskaber, hvor kommunerne er interessenter. Dermed undgås skattepligt. Skattepligt påhviler alene ejerne af interessentskabet og ikke interessentskabet som sådan. Da kommuner ikke er skattepligtige, betales der således ikke skat. De kommunale fællesskaber er blandt andet omfattet af offentlighedsloven, budget- og regnskabsregler, medmindre andet følger af lov eller fællesskabets vedtægter. Et kommunalt fællesskab kan ikke have privat deltagelse.

I aktie- og anpartsselskaber er det udgangspunktet, at ejerne, som følge af det begrænsede ansvar, alene hæfter for den kapital, som ejeren har indskudt i selskabet. Ledelsen i et aktie- eller anpartsselskab har derimod blandt andet en pligt til at påse, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt, og at de dispositioner, som ledelsen foretager på selskabets vegne, er i selskabets interesse. Det kan medføre erstatningsansvar for ledelsen, hvis ledelsens pligter ikke overholdes.

Det følger af § 5, nr. 5, litra a-c, i lov nr. 1168 af 1. september 2023 af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), hvad der forstås ved det

UDKAST

øverste ledelsesorgan. Det drejer sig om bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, og tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2.

En kommunes etablering af et aktie- eller anpartsselskab kræver ikke Ankestyrelsens godkendelse. Et kommunalt fællesskabs etablering af aktie- eller anpartsselskaber kræver derimod efter tilsynspraksis Ankestyrelsens godkendelse. Ophævelsen af et kommunalt fællesskab vil desuden kræve Ankestyrelsens godkendelse af vilkårene herfor, ligesom Ankestyrelsen skal godkende vedtægtsændringer, som følger af, at et kommunalt fællesskab ændrer formål.

Lov om varmforsyning indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler om medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgans uafhængighed i kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere.

Lov om varmforsyning indeholder dog regler om, hvordan flertallet af bestyrelsesmedlemmer i virksomheder, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges. De såkaldte forbrugerindflydelsesregler fremgår af §§ 23 h-j, i lov om varmforsyning. Reglerne finder anvendelse for fremføringsanlæg, dvs. for transmissions- og distributionsanlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Der skal være tale om en reel indflydelse. Bestyrelsen skal være beslutningsdygtig. Indflydelseskravet ændrer ikke på, at bestyrelsesmedlemmerne skal varetage virksomhedens interesse og forpligtelser i henhold til selskabslovgivningen.

Indflydelseskravet kan opfyldes på forskellige måder.

Udgangspunktet følger af § 23 h, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Bestemmelsen i § 23 h forudsætter, virksomheder, der ejer fremføringsanlæg, i almindelighed vil have en bestyrelse. Hvis dette ikke er tilfældet, vil bestemmelsen finde analog anvendelse på det tilsvarende organ, der forestår virksomhedens overordnede ledelse.

UDKAST

Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening. Har forbrugere eller kommunale bestyrelser eller disse i forening ikke den i § 23 h nævnte indflydelse i virksomheden, skal der etableres et forbrugerrepræsentantskab, jf. §§ 23 i-j. Forbrugerrepræsentantskabet vælger flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer.

Valget af disse bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h-23 j, skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug, jf. 23 k, stk. 2.

En virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgregler anvende valgregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug efter § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, jf. § 23 k, stk. 3.

Bestemmelsen i § 23 k, stk. 1, fastlægger, at vedtægterne for en virksomhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af de forbrugerindflydelsesregler, som fremgår af §§ 23 h-j.

Det følger af § 23 k, stk. 4, at i tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne i fremføringsvirksomheden opfylder kravene i § 23 k, stk. 1-3, kan sagen indbringes for Forsyningstilsynet.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

De fleste kommunale varmforsyningsvirksomheder har foretaget selskabsudskillelse fra den kommunale forvaltning. Det er hensigten med den opfølgende aftale 2024, at de resterende kommunale varmforsyningsvirksomheder skal udskilles fra kommunerne og selskabsføres for at sikre gennemsigtighed og armslængde til kommunerne. Derudover har den kommunale ejer en myndighedsrolle over for de kommunale varmforsyningsvirksomheder, hvilket øger behovet for armslængde.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at eksisterende kommunale anlægs organisering, herunder anlæg organiseret i kommunale fællesskaber, bør ændres til en organisering i aktie- eller anpartsselskaber.

UDKAST

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en selskabsgørelse vil bidrage til at skabe klarere skel mellem kommunernes myndighedsbehandling og driften af varmforsyningsvirksomheder, herunder en klar adskillelse mellem den skattefinansierede myndighedsbehandling og de brugerfinansierede driftsopgaver. Det vil bidrage til at fremme fokus på driften af varmforsyningsvirksomheder.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at selskabsgørelsen af de resterende kollektive varmforsyningsanlæg, der er underlagt kommunalt ejerskab, så vidt muligt vil skulle svare til de muligheder og pligter, der er gældende for de kommunale affaldsforbrændingsanlæg, der som udgangspunkt vil skulle være selskabsgjort den 1. januar 2025 i henhold til lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven. Det drejer sig navnlig om muligheden for tvunget debitorskifte og fristforlængelse for selskabsudskillelse for anlæg med negativ egenkapital.

Det fremgår derudover af den opfølgende aftale 2024, at der skal være mindst to uafhængige medlemmer af bestyrelsen eller af de tilsvarende ledelsesorgan i varmforsyningsvirksomheder med kommunale ejere. I tilfælde, hvor bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan ved sit arbejde har særinteresser, vil der kunne sås tvivl om motivet for de beslutninger, der tages. Det vil kunne svække tilliden. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at uafhængighed hos mindst to af medlemmerne alt andet lige vil bidrage til en mere professionel ledelse af varmforsyningsvirksomheden, hvilket forventes at medføre bedre beslutninger, herunder for drift og investeringer.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at medlemmernes uafhængighed i første omgang skal vurderes i overensstemmelse med Anbefalinger for god selskabsledelse udarbejdet af Komitéen for god Selskabsledelse og Finansministeriets publikation om Statens Ejerskabspolitik, der er baseret på Anbefalinger for god selskabsledelse udarbejdet af Komitéen for god Selskabsledelse.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i § 2 b, stk. 1, lov om varmforsyning fastsættes, at en kommune kun må varetage virksomhed med kollektiv varmforsyning, hvis virksomheden udøves i et aktie- eller anpartsselskab.

UDKAST

Kommuner vil således fortsat kunne varetage virksomhed med kollektive varmforsyningsanlæg, men der stilles med lovforslaget krav om, at virksomheden vil skulle udskilles fra kommunerne og selskabsgøres. De eksisterende kommunale anlægs organisationsform må derfor ændres til en organisering i et aktie- eller anpartsselskab. Dette vil sikre organisatorisk og økonomisk gennemsigtighed og armlængde mellem kommunen som ejer og selskabets ledelse, hvorved selskabet kan drives uafhængigt af kommunen og ud fra, hvad der tjener selskabet bedst.

Den aktivitet, der vil skulle udskilles fra kommunen, er opgaven med at drive kollektiv varmforsyningsvirksomhed. Der er tale om selve det fysiske anlæg og de aktiviteter, som er forbundet hermed, som den kommunale varmforsyningsvirksomhed allerede i dag varetager. Der vil således være tale om de aktiviteter, der er omfattet af lov om varmforsyning.

Aktiviteterne efter lov om varmforsyning, der vil skulle selskabsgøres, vil også skulle sikre, at kommunens opgaver med myndighedsbehandling på varmforsyningsområdet ikke overflyttes til kommunerne.

Kravet om organisering i et aktie- eller anpartsselskab vil betyde, at den enkelte kommune, der bliver kapitalejer, i sin egenskab af aktionær eller anpartshaver, som udgangspunkt kun vil komme til at hæfte med den kapital, som kommunen har indskudt i selskabet. Endvidere vil der sikres en klar adskillelse mellem kommunens myndighedsopgaver og opgaver med drift af en forsyningsvirksomhed. Forslaget vil således indebære en klar adskillelse af opgaven med at drive varmforsyningsvirksomhed, og kommunernes øvrige opgaver, organisering og økonomi, idet et aktie- henholdsvis et anpartsselskab er en selvstændig juridisk person og økonomisk enhed.

Ved organisering i et aktie- eller anpartsselskab vil det kommunalt ejede aktie- eller anpartsselskab være underlagt selskabslovens regler samt øvrige regler for aktie- og anpartsselskaber. Det vil blandt andet gælde ansvars- og opgavefordelingen mellem ledelse og aktionærer eller anpartshavere.

Selskabsloven, årsregnskabsloven, selskabsskatteoven, virksomhedsoverdragelsesloven, bogføringsloven m.v. vil således sætte rammerne for den kommunale varmforsyningsvirksomhed. Dette vil blandt andet omfatte regler om udarbejdelse af åbningsbalance, krav til

UDKAST

årsregnskaber, bestyrelsesansvar, håndtering af udbytte, overskud, afskrivninger, tab m.v.

Det kommunalt ejede aktie- eller anpartsselskab vil få sin egen selvstændige økonomi, der vil skulle være adskilt fra kommunens. Varmeforsyningsvirksomheden vil desuden skulle betale selskabsskat i henhold til reglerne i selskabsskatteloven.

Det foreslås i § 2 h, stk. 1, i lov om varmforsyning, at udskillelsen fra den kommunale forvaltning og stiftelsen af aktieselskabet eller anpartsselskabet vil skulle ske senest den 1. januar 2027 af hensyn til, at kommunerne kan gennemføre en god og sikker proces for selskabsførelsen.

Det foreslås i § 2 h, stk. 2, i lov om varmforsyning, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at der skal ske tvunget debitorskifte i forbindelse med stiftelsen af selskaber, som udvides til også at omfatte de kollektive varmforsyningsanlæg, der med dette lovforslag foreslås selskabsgjort, og ikke kun for affaldsforbrændingsanlæggene. Det vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at foretage et debitorskifte, således at det ikke længere er kommunen eller det kommunale fællesskab, der, via den solidariske hæftelse, hæfter for de indgåede lån, men derimod det nyetablerede aktie- eller anpartsselskab med begrænset ansvar.

Det foreslås i § 2 j i lov om varmforsyning, at kommunens vederlag i forbindelse med udskillelse og stiftelse af det kollektive varmforsyningsanlæg i et aktie- eller anpartsselskab udelukkende må bestå af aktier eller anparter i selskabet.

Det foreslås indført i en ny bestemmelse i § 2 k i lov om varmforsyning, at mindst to medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan i en varmforsyningsvirksomhed med kommunalt ejerskab vil skulle være uafhængige. Det er forventningen, at der i bekendtgørelse fastsættes regler om varmforsyningsvirksomhedernes vurdering af uafhængighed i bestyrelsen, og at denne vurdering i første omgang vil tage udgangspunkt i de otte kriterier, der er opstillet af Komitéen for god Selskabsledelse. Det foreslås, at varmforsyningsvirksomheden i sin indkaldelse til generalforsamling og i ledelsesberetningen vil skulle oplyse, hvilke kandidater og medlemmer, der anses for uafhængige.

Det foreslås, at kravet om, at mindst to medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan skal være uafhængige, vil skulle være opfyldt

ved varmforsyningsvirksomhedens førstkommende ordinære generalforsamling ved valg til bestyrelsen efter lovens ikrafttræden og herefter så længe varmforsyningsvirksomheden er kommunalt ejet.

2.5. Tilsyn med koncern- og interesseforbundne aftaler

2.5.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet er nedsat i medfør af lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet skal sikre et stærkt og effektivt tilsyn med forsyningssektorerne. Forsyningstilsynet skal navnlig sikre forbrugernes interesser i forsyningssektorerne ved at arbejde for høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling, jf. § 1, stk. 1.

På varmeområdet administrerer Forsyningstilsynet priskapitlet i lov om varmforsyning. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at de regulerede varmforsyningsvirksomheder ikke indregner mere end de nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, i sine varmepriser. Det er Forsyningstilsynet, der i forbindelse med sit tilsyn med varmepriserne, afgør, hvilke udgifter og omkostninger, der må anses for nødvendige, og som derfor kan indregnes i varmepriser.

Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager efter sektorlovgivningen på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civilretlige tvister, § 3, stk. 3.

Det følger af § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning, at finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Gennem mangeårig praksis hos energimyndighederne, herunder Energiklagenævnet, er bestemmelsen i § 21, stk. 4, blevet forstået og anvendt således, at den regulatoriske efterregulering af priser m.v. sker som en fremadrettet regulering, således at tidligere oppebårne overdækninger

UDKAST

ikke blot kan, men som udgangspunkt skal, udlignes i de fremtidige varmepriser.

Det følger af § 23 b, stk. 5, i lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet hos en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, kan indhente de oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver. Forsyningstilsynets hjemmel til at indhente oplysninger til varetagelsen af tilsynsopgaven finder tilsvarende anvendelse på en virksomhed, der er koncernforbunden med en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, såfremt der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem de nævnte virksomheder. Forsyningstilsynet kan således indhente oplysninger hos koncernforbundne virksomheder i tilfælde, hvor varmforsyningsvirksomheden har indkøbt ydelser hos et koncernforbundet selskab.

Det følger af § 23 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet kan pålægge en virksomhed, der er omfattet af stk. 5, at tilvejebringe de oplysninger, herunder at tilvejebringe dem i en bestemt form, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter lov om varmforsyning eller efter regler fastsat i medfør af loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilvejebringelse af oplysninger.

Bestemmelserne har til formål at sikre, at Forsyningstilsynet kan få de nødvendige oplysninger til at vurdere efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning, om priserne er baseret på nødvendige omkostninger, og derudover ikke er urimelige.

Bestemmelserne i § 23 b, stk. 5 og 6, i lov om varmforsyning, blev indsat ved lov nr. 622 af 11. juni 2010 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. Det fremgår blandt andet, at ”Baggrunden for ændringerne er, at Energitilsynet bør have samme mulighed for indsigt i regnskabsoplysninger, uanset hvordan virksomhederne er organiseret. Dermed sikres det, at Energitilsynet kan få de nødvendige oplysninger til at foretage en vurdering af, om priserne er rimelige og i overensstemmelse med loven. På denne måde kan Energitilsynet også i fremtiden påse, at varmemeforbrugere ikke betaler mere end nødvendigt, for eksempel som følge af koncerninterne transaktioner.”, jf. Folketingstidende 2009-2010, tillæg A, L 154 som fremsat, afsnit 2.8.3.1.

UDKAST

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 13. juni 2012 i sag nr. 1021-11-33-124 udtalt sig om rammerne for Forsyningstilsynets efterregulering efter § 21, stk. 4. Energiklagenævnet udtalte, at en efterregulering, der vedrører en 10-årig periode, ikke som udgangspunkt kan anses for at være i strid med varmforsyningslovens regler.

Det følger af § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2. Det følger af § 28 b, stk. 4, at aftaler, der indgås med henblik på at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter skønmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Bortset fra på området for energibesparelser findes der ikke i lov om varmforsyning regler om, at varmforsyningsvirksomheders indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal ske på markedsbaserede vilkår.

Administrativ praksis for vurdering af priser m.v. ved koncernintern handel er sparsom, men Energiklagenævnet har i en konkret sag af 11. marts 2011, jf. 1021-13-233-64, udtalt, at det må antages, at varmforsyningsvirksomheder lovligt kan indkøbe ydelser fra tredjemand, herunder fra koncernforbundne selskaber forudsat, at de indkøbte ydelser efter deres art og omfang kan anses for nødvendige i varmforsyningslovens forstand, og forudsat at priserne for ydelserne ikke er urimeligt høje.

Når der ikke i lov om varmforsyning er regler, der begrænser varmforsyningsvirksomhedernes adgang til at indkøbe en del af deres ydelser fra tredjemand, herunder koncernforbundne selskaber, vurderer Energiklagenævnet, at det må antages, at sådanne indkøb skal ske på markedsbaserede vilkår og samtidig kunne anses for nødvendige udgifter i varmforsyningslovens forstand. Forsyningstilsynet skal ligeledes sikre, at der ikke sker ulovlig krydssubsidiering af koncernforbundne selskaber. Det er overladt til Forsyningstilsynets almindelige administrative skøn, om de aftalte priser kan anses for markedsbaserede.

UDKAST

Derudover har Forsyningstilsynet i en konkret afgørelse af 15. juni 2021, sagsnr. 19/05454 om koncernintern långivning henvist til Energiklagenævnets sag, herunder at koncerninterne aftaler må antages at skulle indgås på markedsvilkår.

Det følger af § 33 i lov om varmforsyning, at undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 7, i lov om varmforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler blandt andet Forsyningstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Tilsynsreglerne i lov om varmforsyning hjemler ikke et generelt markedsmæssighedstilsyn af varmforsyningsvirksomhedernes aftaler. Lov om varmforsyning indeholder således ikke en særskilt bestemmelse for overholdelsen af markedsmæssighed i forhold til generelle aftaler på samme måde, som det er tilfældet for § 46 i lov om elforsyning og § 28 c i lov om gasforsyning.

Statsrevisorerne har på baggrund af Rigsrevisionens Beretning om tilsyn med aftaler i forsyningssektoren af 20. februar 2023 udtalt kritik af Forsyningstilsynets manglende tilsyn med koncerninterne aftaler i forsyningssektoren. Forsyningstilsynet har i den forbindelse påpeget behovet for en dækkende, udtrykkelig hjemmel til at føre tilsyn med markedsmæssighed i koncerninterne handler på varmeområdet.

I de senere år er der etableret flere multiforsyningselskaber og komplicerede koncernkonstruktioner i øvrigt. Dette kan have fordele både for selskaberne og forbrugerne, men når der gennemføres koncerninterne handler, er der en risiko for, at der sker en krydssubsidiering mellem de enkelte selskaber i koncernen, hvis de priser, der ligger til grund for den koncerninterne handel ikke er korrekt fastsat. Dette kan føre til højere priser for forbrugerne.

UDKAST

På den baggrund, og på baggrund af Rigsrevisionens beretning om Forsyningstilsynets nuværende tilsynspraksis med varmforsyningsvirksomhederne, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at skabe en klar hjemmel til, at aftaler, som varmforsyningsvirksomheder indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber skal ske på markedsmæssige vilkår, og at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med dette, med henblik på at skabe et højere niveau af forbrugerbeskyttelse, herunder understøtte lavest mulige varmepriser.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en markedsmæssig prissætning af varer og tjenester vil bidrage til at reducere omkostningerne i varmforsyningsvirksomhederne, idet mulighederne for krydssubsidiering via koncernintern- og interesseforbundne aftaler begrænses. Dette vil understøtte lavest mulige priser for forbrugerne. På længere sigt er det forventningen, at tilsynet vil medføre, at virksomhederne forbedrer deres prissætning i koncern- og interesseforbundne aftaler, som dermed vil medvirke til reducerede forbrugerpriser.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at skabe en parallelitet mellem tilsynsbestemmelserne i de forskellige sektorlovgivninger (el, gas, vand og varme). Det vurderes, at en sådan ensretning af reglerne er til fordel for varmforsyningsvirksomhederne, der ofte vil kende reglerne fra de øvrige sektorområder og for Forsyningstilsynet, som allerede fører markedsmæssighedstilsyn på el- og gasområdet.

Det vurderes desuden, at der er behov for, at Forsyningstilsynet får mulighed for at pålægge varmforsyningsvirksomhederne at tilbageføre betalinger eller foretage efterbetaling, hvis varmforsyningsvirksomheden har betalt for meget eller modtaget for lidt i henhold til en aftale. Dette er blandt andet for at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødige høje priser til varmforsyningsvirksomhederne. Dette følger hvad der i øvrigt gælder, når Forsyningstilsynet fører tilsyn med at de regulerede varmforsyningsvirksomheder ikke indregner mere end de nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, i sine varmepriser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har på den baggrund fundet det hensigtsmæssigt at indføre en tydelig hjemmel i lov om varmforsyning, som det kendes fra hhv. el, vand- og gasforsyningslovene.

UDKAST

Forsyningstilsynet bør kunne målrette og prioritere tilsynet, så ressourcerne bruges der, hvor effekten er størst, og Forsyningstilsynet bør derfor som udgangspunkt, inden for de rammer som lovgivningen sætter, kunne vælge, hvordan tilsynet og håndhævelsen af reglerne tilrettelægges.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i § 21 b i lov om varmforsyning som fastsætter, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Formålet er at hindre, at varmforsyningsvirksomhederne ved at købe for dyrt, og potentielt ved at sælge for billigt, overfører midler fra forbrugerne til koncern- og interesseforbundne selskaber.

Forslaget vil være afgrænset til de aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber og vil således ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler, hvor en aftale er indgået mellem to uafhængige parter. Hensynet med afgrænsningen er begrundet i, at tredjepartsaftaler som udgangspunkt vil være indgået på markedsmæssige vilkår, da der ikke er nogen økonomisk eller interessemæssig relation mellem aftaltparterne.

Det foreslås endvidere at fastsætte regler om, at aftalen skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet.

Formålet er at sikre, at Forsyningstilsynet lettere kan kontrollere de pågældende transaktioner, når aftalen foreligger på skrift. Formålet er derudover at sikre, at der foreligger en aftale med kendte og præcise aftalevilkår, herunder priser, således varmforsyningsvirksomheden selv kan sikre sig, at priser og vilkår i aftalen er markedsmæssige på tidspunktet for indgåelse af aftalen.

Det foreslås endvidere, at varmforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat, og at dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed.

Formålet med reglerne er at sikre, at varmforsyningsvirksomheden er i stand til at dokumentere aftalens markedsmæssighed. Den foreslåede

UDKAST

bestemmelse vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal udarbejde en beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Beskrivelsen vedlægges aftalen som et bilag.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet – i tilfælde, hvor det vurderes, at aftalen ikke er indgået på markedsmæssige vilkår - kan fastsætte den markedsmæssige pris og lægge prisen til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Formålet med reglerne er, at give Forsyningstilsynet mulighed for skønmæssigt at fastsætte den markedsmæssige pris i de tilfælde, hvor aftalen ikke vurderes at være indgået på markedsmæssige vilkår.

Derudover foreslås det, at Forsyningstilsynet kan påbyde en varmforsyningsvirksomhed at afvikle det beløb, der overstiger den markedsmæssige pris. Hensigten er at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødige høje priser for deres varmeforbrug, fordi varmforsyningsvirksomheden har indgået en aftale, der ikke er markedsmæssig.

Det foreslås, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne.

Formålet med bestemmelsen er, at Forsyningstilsynet fører et aktivt tilsyn med reglerne i den foreslåede § 21 b, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførsel af midler fra varmforsyningselskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager eller betaler for meget for en ydelse, de modtager. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet kan kontrollere, at de aftaler, som varmforsyningsvirksomhederne indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, er indgået på markedsmæssige vilkår.

Endelig foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om vurderingen af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, hvad der nærmere skal forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber, dokumentationspligtens indhold og indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.

UDKAST

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris og virksomhedernes dokumentationspligt. Det forventes i den forbindelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om anvendelse af principper og regler om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's guidelines og Skatteforvaltningens vejledning om transfer pricing. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der vil medføre en større parallelitet mellem reglerne om transfer pricing på skatteområdet og reglerne om markedsmæssighed på varmeområdet. Derudover er det hensigten, at det vil skabe klarhed om sammenhængen mellem vurderingen af markedsmæssigheden og OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning om transfer pricing. Endvidere er det hensigten, at anvendelsen af principperne vil medføre en ensartet tilgang til dokumentationen af, om en transaktion er markedsmæssig, hvilket vil skabe en gennemsigtig regulering og medføre en mere hensigtsmæssig udførelse af tilsynsopgaven i Forsyningstilsynet.

Derudover foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe gennemsigtige og forudsigelige regler, og derved gøre det lettere at forstå, hvilke aftaler, der er underlagt reglerne om markedsmæssighed.

Derudover foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at varmforsyningsvirksomhederne skal indsende en oversigt over virksomhedernes aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber til Forsyningstilsynet samt – hvis det vurderes nødvendigt og hvis forretningshensyn tillader det – offentliggøre oversigterne over aftaler indgået med koncern- og interesseforbundne selskaber på selskabets hjemmeside. Det forventes, at ministeren fastsætter regler om, at oversigten for eksempel vil skulle indeholde oplysninger om aftalens parter, aftalens genstand og kontraktsum. Det vil medføre, at der skabes en større gennemsigtighed i forhold til forbrugerne og samtidig medvirke til et styrket tilsynsgrundlag.

Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynet kan pålægge varmforsyningsvirksomheden daglige eller ugentlige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om at overholde den markedsmæssige pris.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de gældende regler i § 33 i lov om varmforsyning, hvorefter Forsyningstilsynet har mulighed for som tvangsmiddel at pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder, såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af lov om varmforsyning.

Derudover foreslås det, at en varmforsyningsvirksomhed, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, som ikke er på markedsmæssige vilkår, vil kunne blive pålagt en bøde. Det vil være anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene og domstolene, der afgør, om og i givet fald, hvor stor en bøde, der skal idømmes den pågældende varmforsyningsvirksomhed.

De foreslåede bestemmelser om bøder vil på samme måde som de gældende bestemmelser om bøder i lov om varmforsyning have til formål at sikre overholdelse af den regulering, som lov om varmforsyning med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

2.6. Kommunal varetagelse af decentral varmeproduktion med varmepumper på samme vilkår som tilknyttet virksomhed

2.6.1. Gældende ret

Kommuners hjemmel til at varetage varmforsyning er udtømmende reguleret i kapitel 1 a i lov om varmforsyning. Dermed kan kommuner alene varetage virksomhed på varmforsyningsområdet, hvis det fremgår direkte af lov om varmforsyning.

Med henblik på varmforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning.

En kommune kan varetage varmforsyningsvirksomhed, der er beliggende uden for kommunegrænsen, hvis udvidelsen af kommunens forsyningsområde er sket som følge af gennemførelse af et projekt godkendt efter § 4, i lov om varmforsyning, eller som følge af overtagelse af en virksomhed og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen, jf. § 2 b, stk. 2, i lov om varmforsyning. Hvis der er fysisk rørforbindelse over kommunegrænsen, vil kommunen således i disse tilfælde kunne udøve kommunegrænseoverskridende aktivitet.

UDKAST

For forståelsen af, hvad kommuners varetagelse indebærer, henvises til Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 177 som fremsat den 25. marts 2015, af klima-, energi- og bygningsministeren.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning regulerer kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig blandt andet om anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, varmeproduktionsanlæg og blokvarmecentraler, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-4.

Det følger af § 2, stk. 2, i lov om varmforsyning, at kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 ikke omfatter anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Kollektive varmforsyningsanlæg omfatter heller ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder, jf. § 2, stk. 4.

Kollektive varmforsyningsanlæg er således kendetegnet ved, at de drives med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand (rumvarmeformål), jf. § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det er derudover en betingelse, at der er installeret en varmekapacitet på mere end 0,25 MW, jf. § 2, stk. 2. Ejerskab og rådighed over driften har ikke betydning for, om et anlæg er et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Ifølge bemærkningerne til lov nr. 258 af 8. juni 1979 om varmforsyning, jf. Folketingstidende 1978-79, tillæg A, spalte 3417, L 206, som fremsat den 5. april 1979, forstås der ved levering af energi levering af gas, opvarmet vand eller damp til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Bemærkningerne nævner videre, at der herved forstås fjernvarmecentraler med tilhørende ledningsnet, som leverer varme til forskellige ejendomme med forskellige ejere.

Kollektive varmforsyningsanlæg omfatter som nævnt blandt andet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Oplistingen

UDKAST

er ikke udtømmende, men nævner blandt andet kraftvarmeværker, affaldsforbrændingsanlæg m.v.

Ved fremføringsanlæg forstås varmedistributions- og transmissionsnet. Varmedistributions- og transmissionsnettet er det anlæg, der fører blandt andet opvarmet vand frem til de tilsluttede forbrugere eller til et distributionsled. Lov om varmforsyning indeholder ikke en nærmere definition på net. Det er som udgangspunkt antaget, at der ved net forstås et fast ledningssystem mellem produktionsanlæg og stikledning, som har til formål eller er indrettet til at fremføre (transmittere eller distribuere) opvarmet vand m.v. for at betjene en flerhed af varmeaftagere.

Om et anlæg kan anses for at være et kollektivt varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand har navnlig betydning for kommunerne. Det skyldes, at kommuners engagement på varmeområdet er udtømmende reguleret i lov om varmforsyning, jf. lovens kapitel 1 a.

Om et anlæg kan anses for at være et kollektivt varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand har også betydning for kommunalbestyrelsens behandling og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Det følger således af § 4, stk. 1, i lov om varmforsyning, at kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

En kommune kan med visse undtagelser og i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed som nævnt i § 2 b, jf. 2 d, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det drejer sig blandt andet om kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, jf. § 2 b, stk. 1, nr. 1. Kommuner kan stille garanti for andre virksomheder, som kommunen ikke selv ejer, når disse virksomheder udøver aktiviteter, som kommunen selv lovligt vil kunne varetage, jf. § 2 d, stk. 2. Kommuner har ikke pligt til at stille garanti. Kommunen kan således selv vælge, om den vil stille garanti og i hvilket omfang.

Levering af opvarmet vand m.v. fra kollektive varmforsyningsanlæg vil som hovedregel blive omfattet af prisbestemmelserne i § 20, stk. 1, anmeldelsespligten af priser og grundlaget for priser til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1 og 3, samt Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse i priser og betingelser efter § 21, stk. 4, jf. lov om varmforsyning.

UDKAST

En kommune, der varetager eller deltager i virksomhed med kollektive varmforsyningsanlæg nævnt i § 2 b (hovedvirksomhed) kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil, jf. § 2 f, stk. 1, i lov om varmforsyning. Ved tilknyttet virksomhed forstås virksomhed, der har en naturlig og snæver sammenhæng med varmforsyningsvirksomheden. Det drejer sig for eksempel om eventuelle biprodukter fra kommunal virksomhed, udnyttelse af overkapacitet og accessoriske opgaver.

Den tilknyttede virksomhed skal således udspringe af hovedvirksomheden. En kommune må godt samarbejde med andre kommuner eller private virksomheder om en tilknyttet virksomhed.

Den tilknyttede virksomhed skal som udgangspunkt udøves på kommercielle vilkår i særskilte selskaber med begrænset ansvar, jf. § 2 f, stk. 2, dvs. kapitalselskaber som aktie- eller anpartsselskaber. Kravet har til formål at forebygge, at den kommunale tilknyttede virksomhed udsætter eventuelle kommercielle virksomheder, der også vil kunne levere ydelsen, for unfair konkurrence. Den tilknyttede virksomhed er i øvrigt ikke omfattet af prisreguleringen og derfor er omkostninger hertil, inklusiv omkostninger til udskillelsen af aktiviteten i et særskilt selskab, ikke indregningsberettigede efter prisreguleringen i § 20, stk. 1. Den tilknyttede virksomhed kan under visse forudsætninger udøves i samme selskab som hovedvirksomheden, hvis der er regnskabsmæssig adskillelse fra hovedvirksomheden, jf. § 2 f, stk. 3, og på kommercielle vilkår. Hensigten hermed er at tillade udøvelse af tilknyttet virksomhed i samme selskab i tilfælde, hvor aktiviteten har et meget begrænset omfang og er til fordel for varmemeforbrugere, eksempelvis fordi der udnyttes synergieffekter, og der dermed spares på administrative omkostninger, som forbrugerne betaler over deres varmepriser. Bestemmelsen skal fortolkes restriktivt. Der skal foretages en konkret vurdering af den anden virksomhed og dens sammenhæng med varmforsyningsvirksomhed.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af § 2 g, stk. 1, i lov om varmforsyning, fastsætte nærmere regler om kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 795 af 2. juni 2022 om kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har nær tilknytning til virksomhed efter varmforsyningsloven. Ministeren kan ikke stille yderligere kriterier for

kommunens udøvelse af varmforsyningsvirksomhed efter de foreslående bestemmelser i §§ 2 b-2 f, men alene kunne fastsætte nærmere regler, der præciserer disse kriterier.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra betingelserne i §§ 2 b-2 f i lov om varmforsyning for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse, hvis særlige hensyn tilsiger det, herunder træffe afgørelse om, at en kommune må varetage andre former for varmforsyning end dem nævnt i § 2 b, jf. § 2 g, stk. 2. Bestemmelsen kan ikke anvendes til at give en kommune adgang til at tilbyde forbrugere individuel forsyning som en fast opgave.

2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Energistyrelsen har tidligere vejledende udtalt sig om, hvorvidt varmeløsninger med decentral varmeproduktion med individuelle varmepumper, herunder varmeløsningen termonet, efter Energistyrelsens vurdering er kollektiv varmforsyning og dermed omfattet af lov om varmforsyning.

Energistyrelsen udtalte i 2016, at termonet er omfattet af lov om varmforsyning, og at konceptet kan karakteriseres som kollektiv varmforsyning. I 2020 udtalte Energistyrelsen i høringssvar i forbindelse med en revision af projektbekendtgørelsen, at virksomhed med termonet ikke er omfattet af lov om varmforsyning.

Kommuner og virksomheder har oplevet usikkerhed om retsstillingen, og derfor fremkom Energistyrelsen med en ny vejledende udtalelse i 2022, samt en supplerende vejledende udtalelse i 2024. I disse udtalte Energistyrelsen igen, at termonet efter Energistyrelsens vurdering ikke er omfattet af reglerne om kollektive varmforsyningsanlæg efter lov om varmforsyning. Dette fremgik ligeledes af besvarelsen på KEF alm. del spm. 373 fra 2022.

Energistyrelsens vurdering er ikke prøvet i det administrative klagesystem eller ved domstolene.

Termonet, der er en jordvarmeløsning, hvor et antal væske/vand-varmepumper, som typisk ikke adskiller sig fra dem, der anvendes til individuel jordvarme, forbindes til jordslanger via et røret i den berørte

UDKAST

bebyggelse. Der indgår ikke et centralt varmeværk eller en varmecentral, som forsyner hele nettet. Rørnettet er uisoleret og væsken i nettet har ikke højere temperatur end jorden omkring det. Varmeforsyningen i et termonet sikres derfor ikke via rørnettet, men decentralt via væske/vand-varmepumper i de tilsluttede bygninger.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal indføres en bestemmelse i lov om varmforsyning, som fastslår, at anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, som for eksempel termonet, ikke er omfattet af lov om varmforsyning som kollektive varmforsyningsanlæg. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal indføres en bestemmelse i lov om varmforsyning, som giver kommuner adgang til at kunne varetage eller deltage i virksomhed med disse anlæg på samme vilkår, som kommuner i dag kan for såkaldt tilknyttet virksomhed.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at indførelsen af ovennævnte bestemmelser i lov om varmforsyning endeligt vil fjerne den usikkerhed og uklarhed, der ses opstået i praksis i forhold til reguleringen af denne type anlæg.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det følger af den opfølgende politisk aftale af den 28. juni 2024, at aftalepartierne er enige om, at termonet, ikke skal omfattes af reglerne om kollektive varmforsyningsanlæg i lov om varmforsyning. Aftalepartierne er ligeledes enige om, at kommunale varmforsyningsvirksomheder skal kunne etablere og drive virksomhed med disse anlæg på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Dette vil som udgangspunkt skulle ske med selskabsmæssig adskillelse fra varmforsyningsvirksomheden. Hermed øges kommuners mulighed for at bistå lokalsamfund med den organisatoriske opgave med at etablere og drive anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, men uden mulighed for kommunal garantistillelse.

Det foreslås at indføre en ny § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, hvoraf det vil fremgå, at kollektive varmforsyningsanlæg, som reguleret i § 2, stk. 1, ikke omfatter anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper.

UDKAST

Forslaget vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed ikke som hovedvirksomhed vil kunne varetage eller deltage i varmforsyningsløsninger som termonet, hvor varmen produceres i varmepumper i de enkelte bygninger. Det vil gælde for alle varmforsyningsvirksomheder, det vil sige både for varmforsyningsvirksomheder med og uden kommunal deltagelse.

Det foreslås dog indført i en ny § 2 f, stk. 7, at en kommune, der varetager eller deltager i varmforsyningsvirksomhed, vil kunne varetage og deltage i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper på samme vilkår, som gælder for tilknyttet virksomhed.

Forslaget vil medføre, at en kommune vil kunne varetage og deltage i denne type anlæg som tilknyttet virksomhed efter de regler, der gælder i dag for tilknyttet virksomhed, jf. § 2 f, stk. 7, jf. § 2 f, stk. 2-4 og 6. Det vil sige på kommercielle vilkår og som udgangspunkt mod selskabsmæssig adskillelse fra hovedvirksomheden. En kommune vil under visse betingelser kunne varetage og deltage i denne virksomhed mod regnskabsmæssig adskillelse. En kommune vil ikke kunne stille garanti for den tilknyttede virksomhed.

Termonet vil derved være sidestillet med andre varmforsyningsløsninger baseret på individuelle varmepumper. Valg mellem termonet, individuelle luft-til-vand- eller jordvarmepumper vil således ikke blive påvirket af særligt gunstige lånevilkår for en bestemt varmeform. Det bemærkes dog, at der med løsningen i et vist omfang vil være tale om offentlig opgaveløsning på et kommercielt marked.

Forslaget vil skabe klarhed om, at kommunalbestyrelsen ikke vil skulle godkende projekter for termonet som et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 4, stk. 1, i lov om varmforsyning, ligesom kommuner ikke vil kunne stille garanti for lån til finansiering af termonet, jf. § 2 d i lov om varmforsyning.

Forslaget vil medføre, at en kommune hverken alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder må varetage virksomhed med termonet som en del af hovedvirksomheden, jf. § 2 b i lov om varmforsyning. En kommune, der i indtil lovforslagets ikrafttræden har udøvet virksomhed med termonet, vil derfor skulle afhænde den eller udskille den til videre varetagelse på samme vilkår som tilknyttet virksomhed senest d. 1. januar 2027.

Forslaget vil ikke have betydning for forbrugerejede og privatejedes adgang til at varetage virksomhed, der driver termonet, så længe det sker uden for lov om varmforsyning. Om det vil kunne ske som en sideordnet aktivitet efter Forsyningstilsynets administrative praksis, er op til en konkret vurdering ved Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet ses ikke at have taget stilling til, om anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, såsom termonet, kan udøves som sideordnet aktivitet.

3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige regionale konsekvenser, herunder landdistriktsrelaterede konsekvenser. Dette skyldes bl.a., at varmforsyningsvirksomhederne har en relativt lang periode til at tilpasse sig prisloftet, at varmforsyningsvirksomhederne ikke afskæres muligheden for at opkræve priser, der er højere end prisloftet, og at der kan være en betydelig omkostning forbundet med at skifte fra fjernvarme til andre typer varmforsyning – selv hvis forbrugerbindinger bliver uden virkning som følge af prisloftet. Disse forhold bidrager til at begrænse konsekvenserne for varmforsyningsvirksomheder, som har begrænset mulighed for at nedbringe deres priser, hvilket bl.a. kan være varmforsyningsvirksomheder i landdistrikter.

Forslaget om indførelsen af et prisloft for fjernvarme og ophævelse af forbrugerbindingerne, i form af tilslutnings- og forblivelsespligt, som følge af overskridelse af prisloftet, kan dog potentielt være en udfordring for nogle af de mindre varmforsyningsvirksomheder, som ofte er placeret i landdistrikterne. I landdistrikterne er der typisk længere mellem husene, hvilket er med til at øge omkostningerne for fjernvarme i de områder. Der kan være varmforsyningsvirksomheder i disse områder, som i praksis ikke har mulighed for at nedbringe priserne markant, hvilket bl.a. kan skyldes begrænsede ressourcer til investeringer i effektiviseringer til at nedbringe priser.

Hvis tilstrækkeligt mange husstande i sådanne varmforsyningsvirksomheder har både grund til og mulighed for at skifte til individuelle varmeløsninger, kan det udgøre en risiko for varmforsyningsvirksomhedens økonomiske grundlag. Det bemærkes, at forslaget indeholder en relativ lang tilpasningsperiode, som vil give varmforsyningsvirksomhederne tid til at håndtere risikoen. Risikoen kan dog potentielt føre til sammenlægninger af varmforsyningsvirksomheder,

kontrollerede nedlukninger eller fortsat drift men med højere priser for de tilbageværende kunder.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at ville have begrænsede økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner.

Det vurderes, at forslaget om indførslen af et prisloft for fjernvarme og ophævelse af tilslutningspligt, som følge af overskridelse af prisloftet, vil kunne medføre omkostninger i Forsyningstilsynet på 6,7 mio. kr. årligt, som finansieres af gebyrindtægter fra fjernvarmevirksomhederne, dvs. fra varmekonsumenterne.

Der vil være en kommunal opgave forbundet med implementeringen af et prisloft, da kommunerne vil skulle give borgerne skriftlig meddelelse om, at deres tilslutningspligt – såfremt der er kommunalt pålagt tilslutningspligt - er uden virkning, hvis deres varmforsyningsvirksomhed over en årrække har ligget over prisloftet. Derudover vil kommunerne skulle registrere, at tilslutningspligt er uden virkning på Plandata.dk. Det vurderes, at omkostningerne for kommunerne vil være begrænsede. Der pågår DUT-forhandlinger med KL.

Forslaget vedr. udtrædelsesgodtgørelse vurderes ikke at ville have implementeringsomkostninger for stat eller kommuner.

Forslaget om adskillelse af kommuner og drift samt sammensætning af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan vurderes at kunne medføre engangsomkostninger for kommunerne på grund af kravet om, at kommunale varmforsyningsvirksomheder skal udskilles i et aktie- eller anpartsselskab. Omkostningen hertil forventes at blive afholdt af varmforsyningsvirksomheden og indgå i prisen på varme. Endvidere forventes, at kommunerne, som er ejer eller medejer af varmforsyningsvirksomhederne, vil have udgifter til administration. Disse udgifter forventes i en vis grad at indgå som en del af de eksisterende administrationsomkostninger. Dog bemærkes det, at der vil være tale om meget få varmforsyningsvirksomheder, der ikke på nuværende tidspunkt er udskilt.

UDKAST

Forslaget vedr. tilsyn med markedsmæssighed vurderes ikke at ville have implementeringsomkostninger for regioner og kommuner. Det vurderes dog, at markedsmæssighedstilsynet vil have implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige, idet Forsyningstilsynet vil skulle etablere et nyt tilsyn, indsamle data mv. Forslaget om at indføre et tilsyn med markedsmæssighed vurderes at ville medføre årlige omkostninger i Forsyningstilsynet på 2 mio. kr. årligt, som ligeledes finansieres af gebyrindtægter fra fjernvarmevirksomhederne, dvs. fra varmemeforbrugerne. Forslaget om et markedsmæssighedstilsyn vurderes dermed at have begrænsede økonomiske konsekvenser for staten.

Forslaget om anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, herunder termonet, forventes at ville have meget begrænsede implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Eventuelle konsekvenser vedrører kun omstillingsomkostninger for et meget begrænset antal kommuner, der indtil lovens ikrafttræden har varetaget virksomhed med drift af anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, som en del af varmeforsyningsvirksomheden. Kommunerne vil skulle ophøre hermed og afhænde virksomheden til anden side eller fortsætte varetagelsen på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet, og det har været vurderet, i hvilken grad de forskellige dele af lovforslaget efterlever hvert af principperne.

I forhold til prisloftet er det vurderingen at princippet om at muliggøre automatisk sagsbehandling efterleveres i form af, muligheden for at automatiserede sagsgange hos Forsyningstilsynet, når de vil skulle udregne den beregnede forbrugerpris for varmeforsyningsvirksomhederne og sammenligne med prisloftet. Derudover er der i forbindelse med prisloftet for eksempel taget højde for princippet om tryk og sikker datahåndtering, igennem at Forsyningstilsynet vil have mulighed for at undlade oplysninger m.v., hvis de vurderes at være fortrolige.

På den baggrund vurderes det, at lovforslaget efterlever principperne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at ville have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skyldes, at varmforsyningsvirksomheder reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger og derfor ikke anses for at være en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv. De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår. Varmeforsyningsvirksomheder er derfor ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.

Indførelsen af prisloft forventes dog at ville medføre begrænsede positive konsekvenser for de konkurrenceudsatte virksomheder, der modtager fjernvarme i de dyreste områder.

Forslaget vedrørende tilsyn med markedsmæssighed vurderes at kunne have en afledt betydning for varmepriserne og dermed for erhvervslivet generelt.

Innovations- og Iværksættertjekket vil ikke være relevant for lovforslaget, fordi forslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget skønnes samlet set at ville medføre mere gennemsigtighed og konkurrence på varmemarkedet, herunder særligt gennem ophævelse af forbrugerbindinger.

Lovforslaget skønnes at ville medføre en samlet forbrugergevinst på 9 mio. kr. årligt som følge af prisloft og ophævelse af forbrugerbindinger. De administrative omkostninger på 6,7 mio. kr. årligt for prisloftet samt 2 mio. kr. årligt for markedsmæssighedstilsynet påhviler Forsyningstilsynet, og vil blive dækket gennem en gebyrforhøjelse, der vil blive pålagt varmforsyningsvirksomhederne. Disse øgede gebyrer forventes at blive overført til varmemarkederne som en del af varmeprisen. Prisloftet vil primært komme forbrugere med de højeste priser til gavn, mens det er alle varmemarkederne, der bidrager til finansieringen af prisloftet.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. juli 2024 til den 22. august 2024 (52 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, ABF Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne Akademirådet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Arkitektskolen i Aarhus, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL - Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Byggesocietet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Ringsted, Bæredygtigt Landbrug, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, COOP, Copenhagen Merchants, COWI, CrossBridge Energy, CTR, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard,

UDKAST

Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Ungdoms Fællesråd – DUF, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder – DANSKE ARK, Danske Commodities, Danske Destinationer, Danske Halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Juletræer - træer & grønt, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, Decentral Energi, De frie Energiselskaber, De Samvirkende Købmænd, DELTA Dansk Elektronik, DENFO – Danske Energiforbrugere, Det Centrale Handicapråd, Det finansielle ankenævn, DGI, DHI, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTL Danske Vognmænd, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E.ON Danmark A/S, Ejendom Danmark, Elretur, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energinet, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster Energisystemer ApS, Energnist, Energitjenesten, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Erhvervslejernes Landsorganisation, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, FAB - Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Brancheorganisation, Finans Danmark, Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbundet Arkitekter og Designere (FAOD), Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikker og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Fors A/S, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Friluftsrådet, FSR Danske revisorer, Gaia Solar/ Solaropti/ Sunfactor, Gammel Estrup - Danmarks Herregårdsmuseum, Gavnø Slot, GEUS - De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland, Grakom – Kommunikationsindustrien, Green Gas Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Grundejernes Investeringsfond, GTS (Godkendt Teknologisk service), Handelsflådens Arbejds miljø- og Velfærdsråd, Havarikommissionen, Hedeselskabet, Hess Denmark ApS, Historiske Huse, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, Hulgaard Advokater, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Kolonihaveforbundet, Komiteen Bæredygtig Kystkultur, Kommunernes Landsforening, Kredsløb, Københavns Universitet, Københavns

UDKAST

Universitet - Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, Københavns
Universitet - Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns
Universitet - Professor Helle Tegner Anker, Landbrug & Fødevarer,
Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen,
Landsbyggefonden, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur,
Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen Praktisk
Økologi, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen
af Solcelleejere, LCA Center, Lederne Søfart, Lundsby Biogas,
Maskinmestrenes Forening, Mejeriforeningen, MOE Rådgivende
ingeniører, Moesgaard Museum, Middelgrundens Vindmøllelaug,
Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NetVarme, Nature
Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for
Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Olie Gas
Danmark, Oxfam IBIS, Planenergi, Plan og Projekt, Plastindustrien,
Rambøll, Realdania, Ren Energi Oplysning (REO), Rådet for Bæredygtigt
Byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer
SEAS-NVE, SMV danmark, Siemens Gamesa, Solar Lightning
Consultants ApS, Sund & Bælt, Statens ByggeforskningsInstitut,
Syddansk Universitet, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk
Institut, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Træinformation,
Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien – VPI,
Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS-
og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS,
Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind Systems A/S,
Vikingskibsmuseet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF
Verdensnaturfonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Ørsted,
Aalborg Energikoncern, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet,
Aalborg Universitet - Institut for Kemi og Biovidenskab,
Aalborg Universitet - Institut for Planlægning, Aalborg Universitet - Build
Institut for byggeri, By og Miljø, Aarhus Universitet, Aarhus Universitet –
Institut for Miljøvidenskab, Aarhus Universitet - Professor emerita Ellen
Margrethe Basse, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Aalborg
Kommune, Aarhus Kommune, Aabenraa Kommune, Assens Kommune,
Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune,
Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal
Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune,
Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune,
Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund
Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte
Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune,
Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune,

UDKAST

Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevns Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune og Ærø Kommune.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at ville have begrænsede økonomiske konsekvenser for stat og kommuner. Det vurderes at omkostningerne forbundet med orientering af borgerne om, at tilslutningspligt er uden virkning er begrænsede. Der pågår DUT-forhandlinger med KL.

UDKAST

		Lovforslaget vurderet ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at ville have begrænsede implementeringskonsekvenser for stat og kommuner. Lovforslaget vurderet ikke at have implementeringskonsekvenser for regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Forslaget vedrørende indførslen af et prisloft for forbrugerpriser på fjernvarme kan medføre begrænsede positive konsekvenser for virksomheder, der modtager fjernvarme i de dyreste områder.</p> <p>Forslaget vedrørende tilsyn med markedsmæssighed vurderes at kunne have en afledt betydning for varmepriserne og dermed for erhvervslivet generelt.</p>	<p>Lovforslaget vurderes ikke at ville have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skyldes, at varmforsyningsvirksomheder reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger og derfor ikke anses for at være en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv.</p> <p>De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår. Varmeforsyningsvirksomheder er derfor ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Skønnet forbrugergevinst på 9 mio. kr. årligt som følge af prisloft og ophævelse af forbrugerbindinger.	De administrative omkostninger på 6,7 mio. kr. årligt for prisloftet samt 2 mio. kr. årligt for markedsmæssighedstilsynet dækkes gennem en gebyrforhøjelse, der forventes at blive overført til

UDKAST

		varmeforbrugerne som en del af varmeprisen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Kollektive varmforsyningsanlæg er reguleret i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlægstyper med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Bestemmelserne i § 2, stk. 2 og 4, indeholder undtagelser til, hvad der forstås ved kollektive varmforsyningsanlæg.

Det følger af § 2, stk. 2, at kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, ikke omfatter anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Det følger af § 2, stk. 4, at kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, heller ikke omfatter virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Det foreslås i § 2, stk. 1, 1. pkt., at jf. dog stk. 2 ændres til jf. dog stk. 2, 4 og 5.

Den foreslåede henvisning til stk. 4 i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning er en rettelse af en fejl, idet bestemmelsen allerede i dag burde henvise til undtagelsen i § 2, stk. 4. Efter bestemmelsen i § 2, stk. 4, omfatter kollektive varmforsyningsanlæg, som nævnt i stk. 1, ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Den foreslåede henvisning til stk. 5 i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning er en konsekvens af, at der foreslås en ny bestemmelse i § 2, stk. 5.

Den foreslåede ændring vil således sikre korrekt henvisning til stk. 4 og den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning.

UDKAST

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Kollektive varmforsyningsanlæg er virksomhed, der driver en række anlægstyper med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Bestemmelserne i § 2, stk. 2 og 4, i lov om varmforsyning, indeholder undtagelser til, hvad der forstås ved kollektive varmforsyningsanlæg.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i § 2, stk. 5, hjemmel til fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven. Ministeren bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1332 af 2. december 2010 om undtagelse af biogasanlæg og blokvarmecentraler fra kapitel 4 i lov om varmforsyning (undtagelsesbekendtgørelsen).

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en eksplicit bestemmelse i lov om varmforsyning om, at kollektive varmforsyningsanlæg ikke omfatter anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, der er opsat i hver af de tilsluttede bygninger.

Det foreslås i § 2, at der efter stk. 4 som nyt *stk. 5* indsættes, at kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 ikke omfatter anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, vil indebære, at varmforsyningsløsninger, hvor produktionen af det opvarmede vand sker decentralt med varmepumper, ikke vil være kollektive varmforsyningsanlæg efter lov om varmforsyning. Det drejer sig for eksempel om termonet, som er en jordvarmeløsning, hvor varmen produceres med en individuel jordvarme-pumpe i hver tilsluttet bygning, ligesom ved individuel jordvarme, men hvor de enkelte varmepumper er tilsluttet jordslanger via et fælles røret.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, vil medføre, at anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper ikke vil være omfattet af lov om varmforsyning i sin helhed. Det betyder blandt andet, at kommunerne som udgangspunkt ikke vil kunne varetage virksomhed, der driver anlæg til decentral produktion af opvarmet

UDKAST

vand med varmepumper i den enkelte bolig, som hovedvirksomhed. Anlæggene vil ikke skulle godkendes af kommunalbestyrelsen efter lovens kapitel 2, jf. de nærmere regler for godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter projektbekendtgørelsen, og der vil ikke være mulighed for kommunal garantistillelse, jf. § 2 d i lov om varmforsyning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, og bemærkningerne hertil.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring, at stk. 5 herefter bliver stk. 6. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning. Der tilsigtes med ændringen ikke foretaget materielle ændringer.

Undtagelsesbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af den gældende § 2, stk. 5, forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 2, stk. 6, i lov om varmforsyning. Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 4, og bemærkninger hertil.

Til nr. 3

Kommuners adgang til at varetage varmforsyningsvirksomhed er reguleret i § 2 b i lov om varmforsyning. Med henblik på varmforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder blandt andet varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, jf. § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning regulerer kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig blandt andet om anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp og varmeproduktionsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 og 3.

Derudover kan en kommune i medfør af § 2 b, stk. 2, i lov om varmforsyning varetage varmforsyning i andre kommuner, hvis der er fysisk rørforbindelse hen over kommunegrænsen.

For affaldsforbrændingsanlæg gælder, at en kommune som udgangspunkt kun må varetage virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, hvis virksomheden udøves på kommercielle vilkår i et

UDKAST

aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrænding, jf. §§ 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning.

Bestemmelsen i § 2 b i lov om varmforsyning, fastsætter derudover ikke krav om en særlig organiseringsform for kommunal virksomhed vedrørende varmforsyning. Der er således på nuværende tidspunkt ikke regler i lov om varmforsyning om, hvilken organisationsform de øvrige kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg, skal være organiseret i.

Det foreslås, at det i § 2 b, stk. 1, nr. 1, efter § 2, stk. 1, indsættes, hvis virksomheden udøves i et aktie- eller anpartsselskab.

Den foreslåede ændring i § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning, vil medføre, at der indføres krav om, at en kommune kun vil kunne varetage virksomhed, der driver kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af i § 2, stk. 1, hvis det sker i et aktie- eller anpartsselskab. Herved sikres det, at kommunernes hæftelse vil blive begrænset til den hæftelse, som kommunen via fremtidig ejerandel indgår med, i aktie- eller anpartsselskabet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommuner, der ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2025, ejer eller er medejer af et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg, der ikke allerede er organiseret i et aktie- eller anpartsselskab, vil skulle gennemføre en udskillelse af aktiviteter forbundet med varmforsyning fra i et selvstændigt aktie- eller anpartsselskab til brug for den videre drift. Alle aktiver og passiver vedrørende aktiviteter forbundet med eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg vil regnskabsteknisk skulle være udskilt fra kommunens forvaltning. Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse for både fremtidige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere og eksisterende kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg, der er i drift på tidspunktet, hvor loven træder i kraft.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at varmforsyningsvirksomheder, der underlagt kommunalt ejerskab, vil skulle udskilles fra kommunens forvaltning gennem etablering af enten et aktieselskab eller et anpartsselskab, hvis kommunen fortsat ønsker at eje og drive det kollektive varmforsyningsanlæg.

Den foreslåede ændring vil ikke fastsætte begrænsninger i organiseringsformen, hvis en kommune afstår virksomhed, som den varetager, jf. § 2 b, stk. 1, til andre end kommuner, herunder til forbrugerne.

UDKAST

Forbrugere, der overtager det kollektive varmforsyningsanlæg fra en kommune, vil således kunne organisere sig som i eksempelvis et andelsselskab (a.m.b.a.).

En kommunes afståelse af et fremføringsanlæg vil være omfattet af den forkøbsret, der følger af § 23 f, stk. 1, i lov om varmforsyning. Bestemmelsen i § 23 f, stk. 1, fastsætter, at inden et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som ikke ejes af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, kan afstås til andre end kommuner, skal disse forbrugere tilbydes at købe anlægget til markedspris.

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2025, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, og bemærkninger hertil. Det indebærer, at selskabsgørelsen, og dermed stiftelsen af et eller flere aktie- eller anpartsselskaber, vil skulle foretages med virkning fra denne dato. For nye kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg, der måtte blive etableret efter den 1. januar 2025, vil den foreslåede bestemmelse indebære, at virksomheden vil skulle være organiseret i et aktie- eller anpartsselskab med det samme. For eksisterende kommunalt ejede virksomheder vil udskillelse og stiftelse af et aktie- eller anpartsselskab, skulle være gennemført senest den 1. januar 2027. Der henvises til den foreslåede § 2 h, stk. 1, 1. pkt., i lov om varmforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Kommuners adgang til at varetage varmforsyningsvirksomhed er reguleret i § 2 b i lov om varmforsyning. Med henblik på varmforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder blandt andet varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, jf. § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning regulerer kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Derudover kan en kommune i medfør af § 2 b, stk. 2, i lov om varmforsyning varetage varmforsyning i andre kommuner, hvis der er fysisk rørforbindelse hen over kommunegrænsen.

UDKAST

For affaldsforbrændingsanlæg gælder, at en kommune som udgangspunkt kun må varetage virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, hvis virksomheden udøves på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrænding, jf. § 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning.

Bestemmelsen i § 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning, henviser til bestemmelsen i § 2 h. Det følger af § 2 h, stk. 1, at affaldsforbrændingsanlæg, der var helt eller delvis kommunalt ejede den 1. juli 2023, som udgangspunkt skal være udskilt senest den 1. januar 2025.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en frist for, hvornår de øvrige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere vil skulle være udskilt i et aktie- eller anpartsselskab, der følger med dette lovforslag.

Det foreslås, at det i § 2 b, stk. 1, nr. 1, efter jf. dog stk. 3 indsættes og § 2 h.

Den foreslåede ændring af § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning, vil medføre, at henvisningen til bestemmelsen i § 2 h flyttes fra § 2 b, stk. 3, til § 2 b, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere – og ikke kun affaldsforbrændingsanlæg - fremover vil skulle varetages i et aktie- eller anpartsselskab.

Den foreslåede ændring vil således sikre korrekt henvisning til frister for, hvornår kommunalt ejede anlæg vil skulle udskilles i aktie- eller anpartsselskab.

Der henvises til den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det følger af § 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning, at en kommune kun må varetage virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, hvis virksomheden udøves på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrændingsanlæg, jf. dog stk. 4-6 og §§ 2 h og § 2 i.

UDKAST

Bestemmelsen i § 2 h, stk. 1, i lov om varmforsyning indeholder fristen 1. januar 2025 for, hvornår en eksisterende kommunalt ejet virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg, som udgangspunkt senest vil skulle udskilles i et aktie- eller anpartsselskab.

Det foreslås i § 2 b, stk. 3, at §§ 2 h og 2 i ændres til § 2 i.

Den foreslåede ændring af § 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at henvisningen til bestemmelsen i § 2 h flyttes fra § 2 b, stk. 3, til § 2 b, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere – og ikke kun affaldsforbrændingsanlæg- fremadrettet vil skulle varetages i et aktie- eller anpartsselskab. Der henvises til den foreslåede ændring af § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen i § 2 b, stk. 3, i lov om varmforsyning, alene vil indeholde en henvisning til bestemmelsen i § 2 i. Kravet i § 2 i om majoritetskontrol vil således som hidtil alene skulle finde anvendelse for affaldsforbrændingsanlæg med kommunale ejere. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på de øvrige varmforsyningsvirksomheder, der med dette lovforslag, foreslås selskabsgjort.

Til nr. 6

Det følger af § 2 c, stk. 3, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at en kommune ikke kan varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Det følger af § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven, herunder fra prisreguleringen i § 20. Kommuner kan således ikke varetage varmforsyningsvirksomhed, der er undtages fra prisreguleringen. Det gælder dog ikke for kommuners varetagelse af blokvarmecentraler, jf.

Det foreslås i § 2 c, stk. 3, 1. pkt., at § 2, stk. 5, ændres til § 2, stk. 6.

Den foreslåede ændring i § 2 c, stk. 3, 1. pkt., om, at kommuners varetagelse af virksomhed undtaget fra prisreguleringen, er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning,

UDKAST

hvorefter stk. 5 herefter bliver stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkninger hertil.

Til nr. 7

Det følger af § 2 d, stk. 5, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Det følger af § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven, herunder fra prisreguleringen i § 20.

En kommune kan ikke stille garanti for virksomhed, der efter regler i medfør af § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, er blevet undtaget fra prisreguleringen. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor kommunen med hjemmel i § 2 c, stk. 3, driver en blokvarmecentral, der er undtaget fra prisreguleringen. Muligheden for kommunal garantistillelse for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der ejer og driver en blokvarmecentral, der er undtaget fra prisreguleringen, kan således kun anvendes i forhold til kommunes egne blokvarmecentraler. Bestemmelsen i § 2 d, stk. 5, giver ikke adgang til, at der stilles garanti for en virksomheds lånoptagelse i forbindelse med ikkekommunale blokvarmecentraler, der er undtaget fra prisreguleringen.

Det foreslås i § 2 d, stk. 5, 1. pkt., at § 2, stk. 5, ændres til § 2, stk. 6.

Den foreslåede ændring i § 2 d, stk. 5, 1. pkt., om kommunal garantistillelse er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, hvorefter stk. 5 herefter bliver stk. 6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkninger hertil.

Til nr. 8

Det følger af § 2 f, stk. 1, i lov om varmforsyning, at en kommune, der varetager eller deltager i varmforsyningsvirksomhed, som nævnt i § 2 b, under visse betingelser kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil. Ved tilknyttet virksomhed forstås virksomhed, der har en naturlig og snæver sammenhæng med varmforsyningsvirksomheden. Den tilknyttede virksomhed skal udspringe af hovedvirksomheden.

UDKAST

Aktiviteter, der kan betragtes som tilknyttet virksomhed er blandt andet biproduktion af hovedvirksomheden og accessoriske aktiviteter til hovedvirksomheden. Den virksomhed, som den tilknyttede virksomhed udspringer af, skal være virksomhed, som en kommune efter § 2 b i lov om varmforsyning har hjemmel til at varetage eller deltage i.

Bestemmelsen i § 2 f i lov om varmforsyning indeholder ikke en hjemmel for kommuner til at kunne varetage eller deltage i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i hver af de tilsluttede bygninger på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Lov om varmforsyning indeholder således ikke en hjemmel, der giver adgang til at varetage varmforsyningsløsninger som termonet med fælles røret og tilsvarende varmeløsninger.

Det foreslås, at det i § 2 f, stk. 1, efter tilknytning hertil indsættes eller virksomhed omfattet af stk. 7.

Den foreslåede ændring i § 2 f, stk. 1, i lov om varmforsyning er en konsekvens af, at der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 2 f, stk. 7, hvorefter kommune vil kunne varetage eller deltage i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger på samme vilkår som tilknyttet virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Bestemmelsen i § 2 f i lov om varmforsyning regulerer en kommunes adgang til at varetage eller deltage i anden virksomhed, der har nær tilknytning til virksomhed nævnt i § 2 b.

Aktiviteter, der kan betragtes som tilknyttet virksomhed er blandt andet biproduktion af hovedvirksomheden og accessoriske aktiviteter til hovedvirksomheden. Den virksomhed, som den tilknyttede virksomhed udspringer af, skal være virksomhed, som en kommune efter § 2 b i lov om varmforsyning har hjemmel til at varetage eller deltage i.

Bestemmelsen i § 2 f i lov om varmforsyning indeholder ikke en hjemmel for kommuner til at kunne varetage eller deltage i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i hver af de tilsluttede

UDKAST

bygninger på samme vilkår som tilknyttet virksomhed. Lov om varmforsyning indeholder således ikke en hjemmel, der giver adgang til at varetage varmforsyningsløsninger som termonet med fælles røret.

Den foreslåede bestemmelse er således ny.

Det foreslås i § 2 f, at der efter stk. 6 som nyt *stk. 7* indsættes, at bestemmelserne i stk. 2-4 og 6 tilsvarende finder anvendelse, hvor en kommune varetager eller deltager i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 f, stk. 7, i lov om varmforsyning, foreslås indsat af hensyn til at sikre, at en kommune vil kunne varetage og deltage i virksomhed med termonet, på samme vilkår, som den i dag kan varetage tilknyttet virksomhed. Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt restriktivt.

Bestemmelsen i § 2 f, stk. 7, vil medføre, at en kommunes varetagelse og deltagelse i denne form for virksomhed vil skulle ske på samme vilkår som for tilknyttet virksomhed, som en kommune er underlagt, efter de gældende bestemmelser i § 2 f, stk. 2-4 og 6, jf. den foreslåede henvisning til stk. 2-4 og 6.

Det vil indebære, at virksomhed efter den foreslåede § 2 f, stk. 7, i lov om varmforsyning vil skulle udøves på kommercielle vilkår. Virksomheden vil som udgangspunkt skulle udøves i særskilte selskaber med begrænset ansvar, jf. § 2 f, stk. 2. Virksomhed med termonet vil under visse forudsætninger dog kunne udøves i samme selskab som hovedvirksomheden mod regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 2 f, stk. 3, nr. 1-3.

En kommune vil ikke kunne yde tilskud til eller stille garanti for virksomhed omfattet af den foreslåede § 2 f, stk. 7, jf. § 2 f, stk. 4.

Endelig vil beløbsgrænsen nævnt i § 2 f, stk. 3, nr. 2, omfatte virksomhed efter den foreslåede § 2 f, stk. 7, som årligt vil blive reguleret, jf. § 2 f, stk. 6.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

UDKAST

Det følger af § 2 h, stk. 1, i lov om varmforsyning, at for affaldsforbrændingsanlæg, der var helt eller delvist kommunalt ejet den 1. juli 2023, skal kravet om, at virksomheden skal udøves på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrændingsanlæg, som udgangspunkt være opfyldt senest den 1. januar 2025.

Bestemmelsen indeholder ikke nogen tidsfrist for, hvornår de øvrige kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg vil skulle udøves i et aktie- eller anpartsselskab, der følger af dette lovforslag. Der skal derfor indføres en bestemmelse i lov om varmforsyning.

Det foreslås, at der i § 2 h, stk. 1, efter 1. pkt. som nyt punktum indsættes, at for virksomhed, der var helt eller delvist kommunalt ejet den 1. januar 2025, skal § 2 b, stk. 1, nr. 1, være opfyldt senest den 1. januar 2027, jf. dog 2. pkt. og stk. 3-5.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 h, stk. 1, i lov om varmforsyning, vil medføre, at der indføres en frist for, hvornår en eksisterende kommunalt ejet virksomhed, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, vil skulle udskilles i et aktie- eller anpartsselskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for kommunerne til inden for den fastsatte frist at igangsætte den nødvendige proces og at sikre, at denne er afsluttet med henblik på udskillelsen af driften af et eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om varmforsyning, i et aktie- eller anpartsselskab. En kommunes udskillelse og stiftelse af et aktie- eller anpartsselskab vil være omfattet af den gældende selskabsretlige regulering m.v. herfor. Der henvises til afsnit 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Eventuelle nye kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg, der måtte blive godkendt i medfør af § 4 i lov om varmforsyning efter lovens ikrafttræden, vil skulle stiftes som et aktie- eller anpartsselskab med det samme. Den foreslåede frist vil således ikke finde anvendelse på nye anlæg.

Til nr. 11

UDKAST

Det følger af § 2 h, stk. 2, i lov om varmforsyning, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at aktie- eller anpartsselskabet, jf. stk. 1, skal indtræde i samtlige eller enkelte af affaldsforbrændingsanlæggets eksisterende lån til anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter, hvis kommunen samtidig stiller garanti for lånet, jf. §§ 2 d og 2 e.

Det foreslås, at affaldsforbrændingsanlæggets i § 2 h, stk. 2, ændres til virksomhedens.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 2, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere, jf. den foreslåede ændring af § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det vil derfor være nødvendigt at ændre i bestemmelsen, således at bestemmelsen også omfatter de øvrige kommunale virksomheder, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre det finansielle grundlag for varmforsyningsvirksomheden efter udskillelsen til aktie- eller anpartsselskab. Samtidig vil transaktionsomkostningerne ved selskabsgørelsen kunne holdes nede.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunerne vil kunne vælge at gennemføre tvunget debitorskifte for lån, som det kommunalt ejede affaldsforbrændingsanlæg har optaget. Lån, der måtte være ydet på tidspunktet for ikrafttrædelse af denne lov, vil kunne videreføres under forudsætning af, at det alene er lån til anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter, der vedrører affaldsforbrænding, der overføres.

Med bestemmelsen foreslås det at indføre en mulighed for, at kommunalbestyrelser vil kunne beslutte, at der skal ske tvunget debitorskifte i forbindelse med stiftelsen af selskaber omfattet af den foreslåede § 2 h, stk. 1, i lov om varmforsyning. Dette vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at foretage et debitorskifte, således at det ikke længere er kommunen eller det kommunale fællesskab, der, via den solidariske hæftelse, hæfter for de indgåede lån, men derimod det nyetablerede aktie- eller anpartsselskab med begrænset ansvar.

UDKAST

Kommunalbestyrelsen vil med bestemmelsen kunne foretage en vurdering af hvert enkelt lån og individuelt tage stilling til, om det enkelte lån ønskes overført og dermed omfattet af tvunget debitorskifte.

Bestemmelsen vil medføre, at i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen beslutter at benytte sig af muligheden for tvunget debitorskifte, vil kreditorerne i affaldsforbrændingsanlægget skulle acceptere et debitorskifte uden mulighed for at afslå dette. Den foreslåede bestemmelse er således en afvigelse af det generelle udgangspunkt om, at et debitorskifte kræver samtykke.

Det foreslåede betyder, at hvis kommunalbestyrelsen vælger at videreføre et eksisterende lån ved tvunget debitorskifte, og hvis der ikke allerede er stillet en kommunal garanti for lånet for anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter, fordi kommunen hidtil har hæftet direkte for lånet, så vil kommunen samtidig skulle stille garanti for lånet i overensstemmelse med §§ 2 d og 2 e om kommunal garantistillelse. Herved sikres det, at den eksisterende risikofordeling opretholdes, således at kreditor ikke samtidig tvinges til at tåle en unødigt forøget risiko. Det nyetablerede aktie- eller anpartsselskab vil herefter skulle betale en markedskonform garantiprovision til den eller de kommuner, der garanterer for lånet.

Ønsker kommunen ikke at anvende det tvungne debitorskifte, og derved skulle stille en kommunal garantistillelse, vil kommunen i stedet kunne anvende de almindelige obligationsretlige regler for debitorskifte.

Hvis kommunen vælger ikke at lade det nyetablerede aktie- eller anpartsselskab overtage lånet, vil kommunen skulle tage stilling til, hvordan lånet kan indfries, inden der sker en udskillelse af de kollektive varmforsyningsanlæg. Muligheden for at indfri lånet vil afhænge af aftalen.

Til nr. 12

Det følger af § 2 h, stk. 3, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter anmodning fra den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer affaldsforbrændingsanlægget, i særlige tilfælde kan forlænge fristen for selskabsgørelse i stk. 1. Som udgangspunkt skal kommunerne have selskabsgjort deres affaldsforbrændingsanlæg senest den 1. januar 2025, jf. § 2 h, stk. 1.

UDKAST

Det foreslås, at affaldsforbrændingsanlægget i § 2 h, stk. 3, ændres til virksomheden.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 3, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse i § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de øvrige kommunale virksomheder, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg, også vil kunne forlænge frister for selskabsgørelse efter stk. 1.

Der henvises til den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Det følger af § 2 h, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter anmodning fra den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer affaldsforbrændingsanlægget, i særlige tilfælde kan forlænge fristen for selskabsgørelse i stk. 1. Som udgangspunkt skal kommunerne have selskabsgjort deres affaldsforbrændingsanlæg senest den 1. januar 2025, jf. § 2 h, stk. 1.

Det foreslås, at fristen i § 2 h, stk. 3, ændres til fristerne.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 3, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 2 h, stk. 1, udvides til at indeholde to frister for selskabsgørelse. Den foreslåede ændring vil medføre, at der vil gælde en frist for selskabsgørelse for affaldsforbrændingsanlæggene og en anden senere frist for selskabsgørelse for de øvrige kollektive varmforsyningsanlæg.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 3, i lov om varmforsyning, vil medføre, at ministerens hjemmel til at kunne forlænge fristen for selskabsgørelse for affaldsforbrændingsanlæg vil blive udvidet til også at gælde kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere, der med dette lovforslag foreslås selskabsgjort.

UDKAST

Det foreslåede bestemmelse vil således medføre, at ministeren vil kunne forlænge fristen den 1. januar 2025 for affaldsforbrændingsanlæg og den foreslåede frist den 1. januar 2027 for de øvrige kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg.

Ministeren vil – som det finder anvendelse for affaldsforbrændingsanlæg - i særlige tilfælde - kunne forlænge fristen for selskabsgørelse til det tidligste tidspunkt efter den 1. januar 2027, hvor en selskabsgørelse forventes mulig for den pågældende virksomhed.

Det er forventningen, at de kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke vil kunne gennemføre en selskabsgørelse senest den 1. januar 2027, gennemfører selskabsgørelsen snarest muligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil skulle indsendes en anmodning om fristforlængelse for at få forlænget fristen for selskabsgørelse.

Anmodningen vil skulle indsendes af den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer det kollektive varmforsyningsanlæg. I tilfælde af ændringer i ejerkredsen, vil det være de nye kommunale ejere, der vil skulle indsende en anmodning til ministeren.

Ministeren vil eksempelvis kunne anvende bestemmelsen i de situationer, hvor det efter reglerne i selskabslovgivningen ikke er muligt at udskille og stifte aktie- eller anpartsselskabet inden for fristen. Det vil være en forudsætning for at kunne opnå en fristforlængelse, at virksomheden forud for en anmodning om fristforlængelse har afsøgt og udelukket andre løsningsmuligheder. Med en fristforlængelse vil varmforsyningsvirksomheden kunne få tid til at afskrive investeringer og dermed få likviditet til gældsafvikling eller tage andre skridt til at øge varmforsyningsvirksomhedens likviditet, inden for de rammer som lov om varmforsyning giver mulighed for. Derved vil varmforsyningsvirksomheden få mulighed for at selskabsgøre.

Bestemmelsen er tiltænkt anvendt restriktivt og udelukkende i situationer, hvor en selskabsgørelse af saglige grunde ikke vil være muligt inden den 1. januar 2027. Der vil i den enkelte sag på sædvanlig vis skulle foretages en konkret vurdering af, om en anmodning om fristforlængelse vil kunne meddeles.

UDKAST

Der henvises til den foreslåede § 2 h, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 14

Det følger af § 2 h, stk. 4, at hvis der sker væsentlige ændringer i de forudsætninger, der ligger til grund for en meddelt fristforlængelse efter stk. 3, indsender den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer affaldsforbrændingsanlægget, en ny anmodning til klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på ministerens vurdering af, om fristforlængelsen kan opretholdes.

Det foreslås, at affaldsforbrændingsanlægget i § 2 h, stk. 4, ændres til virksomheden.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 4, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere og ikke kun de kommunale affaldsforbrændingsanlæg. Det vil derfor være nødvendigt at ændre i bestemmelsen, således at bestemmelsen også omfatter de øvrige kommunale virksomheder, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et kollektivt varmforsyningsanlæg med kommunale ejere, der har opnået en fristforlængelse efter § 2 h, stk. 3, vil skulle indsende en ny anmodning til klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis der sker væsentlige ændringer i de forudsætninger, der har ligget til grund for den meddelte fristforlængelse. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle vurdere, om fristforlængelsen vil kunne opretholdes.

Der henvises til den foreslåede § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Det følger af § 2 h, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren i helt særlige tilfælde kan beslutte at lade en uafhængig revisor gennemgå regnskaber m.v. til brug for ministerens vurdering efter stk. 3 og 4. Udgiften

UDKAST

til den uafhængige revisor afholdes af den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer affaldsforbrændingsanlægget.

Det foreslås, at affaldsforbrændingsanlægget i § 2 h, stk. 5, ændres til virksomheden.

Den foreslåede ændring af § 2 h, stk. 5, i lov om varmforsyning, er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere og ikke kun de kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Det vil derfor være nødvendigt at ændre i bestemmelsen, således at bestemmelsen også vil omfatte de øvrige kommunale virksomheder, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i helt særlige tilfælde vil kunne beslutte at lade en uafhængig revisor gennemgå regnskaber m.v. til brug for ministerens vurdering af, om der foreligger et særligt tilfælde, der vil kunne begrunde en fristforlængelse for selskabsgørelse af et kollektivt varmforsyningsanlæg med kommunale ejere efter § 2 h, stk. 3, og om fristforlængelsen vil kunne opretholdes ved væsentlige ændringer efter § 2 h, stk. 4. Udgiften til den uafhængige revisor vil skulle afholdes af den eller de kommuner, der helt eller delvist ejer det kollektive varmforsyningsanlæg.

Der henvises til den foreslåede § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 16

Det følger af § 2 j i lov om varmforsyning, at en kommunes vederlag i forbindelse med udskillelse og stiftelse af affaldsforbrændingsanlæg omfattes af § 2 b, stk. 3, i et aktie- eller anpartsselskab, udelukkende må bestå af aktier eller anparter i selskabet.

Det foreslås i § 2 j, at affaldsforbrændingsanlæg omfattes af § 2 b, stk. 3, ændres til virksomhed omfattes af § 2 b, stk. 1, nr. 1.

UDKAST

Den foreslåede ændring af § 2 j i lov om varmforsyning er en konsekvens af, at kravet om selskabsgørelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige kollektive varmforsyningsanlæg med kommunale ejere og ikke kun de kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Det vil derfor være nødvendigt at ændre i bestemmelsen, således at bestemmelsen også vil omfatte de øvrige kommunale virksomheder, der driver kollektive varmforsyningsanlæg, der ikke er affaldsforbrændingsanlæg.

Den foreslåede ændring i § 2 b, stk. 3, vil medføre, at en kommunes vederlag i forbindelse med udskillelse og stiftelse af et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattes af § 2 b, stk. 1, nr. 1, i et aktie- eller anpartsselskab, udelukkende må bestå af aktier eller anparter i selskabet.

Der henvises til den foreslåede § 2 b, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Regler om kapitalselskabers ledelsesstruktur findes i selskabslovens § 111. Aktieselskaber skal efter reglerne have enten en bestyrelse eller et tilsynsråd, mens anpartsselskaber kan ledes af en direktion, uden at der er et tilsynsråd.

Der er på nuværende tidspunkt ikke regler i lov om varmforsyning om, hvordan bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan skal være sammensat i de kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 k i lov om varmforsyning er således ny.

Det foreslås i § 2 k, stk. 1, at det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattes af § 2 b, stk. 1, nr. 1, der er ejet af en eller flere kommuner i forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.

Det foreslås, at to medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan, dvs. det øverste ledelsesorgan, vil skulle være uafhængige. De vil således skulle kunne handle uafhængigt af særinteresser og af ejerne. Formålet med forslaget er, at de uafhængige medlemmer skal kunne træffe beslutning udelukkende på varmforsyningsvirksomhedens vegne.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 2 k, stk. 1, i lov om varmforsyning vil indebære et minimumskrav til antallet af uafhængige medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan. Den foreslåede bestemmelse vil ikke i sig selv være til hinder for, at flere end to af medlemmerne vurderes som uafhængige.

Bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan vil ved vurderingen af uafhængighed være tillagt et skøn. Det er forventningen, at der anlægges en restriktiv tilgang i tilfælde af tvivl om den pågældende persons uafhængighed.

For nærmere afgrænsning af begrebet uafhængighed henvises til den foreslåede indsættelse af en bemyndigelse for ministeren i § 2 k, stk. 3, i lov om varmforsyning.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 k, stk. 1, vil finde anvendelse på en kommunalt ejet virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, i lov om varmforsyning. Bestemmelsen i § 2 b, stk. 1, nr. 1, henviser til virksomhed, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om varmforsyning. Den foreslåede bestemmelse vil således finde anvendelse på de kommunalt ejede kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række nærmere definerede anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig blandt andet om anlæg til fremføring af opvarmet vand, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, og varmeproduktionsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 5, i lov om varmforsyning.

Kravet om medlemmernes uafhængighed vil skulle være opfyldt, så længe varmforsyningsvirksomheden er helt eller delvist ejet af en kommune. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 2 k, *stk. 2*, at det øverste ledelsesorgan i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen skal oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan sammen med indkaldelsen til generalforsamlingen, hvor valg til virksomhedens bestyrelse eller tilsvarende ledelsesorgan er på dagsordenen, vil skulle oplyse, hvilke nyopstillede kandidater, der er uafhængige. Det vil for eksempel kunne være ved en opstilling af

UDKAST

kandidaterne. Bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan vil også i ledelsesberetningen skulle oplyse om medlemmers uafhængighed.

Bestemmelsen vil have til hensigt at sikre en større synlighed for den kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheds tilsluttede varmemefbrugere om virksomhedens medlemmer, herunder tydelighed om hvorvidt de enkelte medlemmer er uafhængige. Det vil således blandt andet være væsentligt for, at forbrugere med møderet og stemmeret så vidt muligt vil kunne udøve deres stemmeret på generalforsamlingen.

Det foreslås i § 2 k, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemmer af det øverste ledelsesorgan.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en bemyndigelse for ministeren til ved bekendtgørelse at kunne fastsætte regler om medlemmerne i bestyrelsen eller i tilsvarende ledelsesorgan i de kommunale varmforsyningsvirksomheder. Ministeren vil med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen for eksempel kunne fastsætte regler for kriterier for vurdering af medlemmers uafhængighed, jf. den foreslåede § 2 k, *stk. 1*, udpegning af medlemmer og krav til medlemmernes kompetencer. Bemyndigelsesbestemmelsen vil for eksempel også kunne anvendes til at fastsætte regler om andre krav til medlemmer, herunder i takt med en eventuel udvikling inden for området for governance, som på sigt vurderes relevante og hensigtsmæssige for medlemmer af bestyrelsen eller af det tilsvarende ledelsesorgan i de kommunale varmforsyningsvirksomheder. Ministeren vil ved fastsættelsen af regler kunne tage hensyn til særlige forhold i varmesektoren. Ministeren vil ved regelfastsættelsen kunne stille forskellige krav til varmforsyningsvirksomhedens ledelsesorganer, herunder til henholdsvis direktion, bestyrelse og tilsynsråd.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes i første omgang at anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om uafhængighed for medlemmer af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan. Det er forventningen, at ministeren i første omgang vil fastsætte regler med udgangspunkt i de 8 kriterier for uafhængighed, der følger af anbefalinger fra Komitéen for god Selskabsledelse. Det følger heraf, at der ved uafhængighed forstås, at den pågældende person blandt andet ikke må:

1. være eller inden for de seneste 5 år have været medlem af direktionen eller ledende medarbejder i selskabet, et datterselskab eller et associeret selskab,

UDKAST

2. inden for de seneste 5 år have modtaget større vederlag fra selskabet/koncernen, et datterselskab eller et associeret selskab i anden egenskab end som medlem af bestyrelsen,
3. repræsentere eller have tilknytning til en kontrollerende aktionær,
4. inden for det seneste år have haft en forretningsrelation med selskabet, et datterselskab eller et associeret selskab, som er væsentlig for selskabet og/eller forretningsrelationen,
5. være eller inden for de seneste 3 år have været ansat eller partner i samme selskab som selskabets generalforsamlingsvalgte revisor,
6. være direktør i et selskab, hvor der er krydsende ledelsesrepræsentation med selskabet,
7. have været medlem af bestyrelsen i mere end 12 år, eller
8. være i nær familie med personer, som ikke er uafhængige, jf. kriterierne i nr. 1-7.

Derudover vil bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan, uanset at et medlem ikke er omfattet af kriterierne, af andre grunde kunne beslutte, at medlemmet ikke er uafhængigt. Ministeren vil tilsvarende kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at kunne fastsætte regler om, hvilke andre kriterier, det vil kunne være.

I takt med at området udvikler sig, vil ministeren med bemyndigelsen have mulighed for at fastsætte andre eller yderligere krav, der kan understøtte medlemmernes uafhængighed, kompetenceniveau mv.

Til nr. 18

Med lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning blev muligheden for kommunalbestyrelsen for at kunne pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt til kollektive varmforsyningsanlæg ophævet. Tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, der er pålagt af kommunalbestyrelsen i et godkendt projektforslag inden den 1. januar 2019, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt, er imidlertid fortsat gældende.

Det medfører, at ejere af ejendomme omfattet af eksisterende pligter fortsat vil være forpligtede til at tilslutte sig med den af kommunen besluttede frist samt forblive tilsluttet og betale de af kommunen pålagte bidrag. Der kan således være ejere af ejendomme, der over en årrække kan være forpligtet til at tilslutte sig et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning.

UDKAST

Tilslutningspligt til distributionsnet til fremføring af naturgas blev afskaffet med ændringslov nr. 573 af 10. maj 2022.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en bestemmelse om, at tilslutningspligt til fjernvarme under visse betingelser er uden virkning. Loven indeholder heller ikke en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, hvorledes de kommunalt pålagte tilslutningspligter til et kollektivt varmforsyningsanlæg skal meddeles eller offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 c er således ny.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, 1. pkt., at tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om varmforsyning vil medføre, at eksisterende tilslutnings- og forblivelsespligt til kollektiv varmforsyning, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, vil være uden virkning, når Forsyningstilsynet har truffet en afgørelse i medfør af § 22 b, stk. 7 og 8. Den foreslåede bestemmelse vil også finde anvendelse, hvor fristen for tilslutning, jf. kommunalbestyrelsens beslutning, endnu ikke er udløbet. Bestemmelsen vil finde anvendelse for de anlæg, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning, hvortil kommunalbestyrelsen kan have pålagt tilslutningspligt.

Det vil være en forudsætning for bestemmelsens retsvirkning, at Forsyningstilsynet har truffet en afgørelse, herunder evt. i en genoptagelsessag, om, at varmforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige beregnede forbrugerpris over en tre årig periode overstiger den af Forsyningstilsynet udmeldte beregnede omkostning for en individuel varmforsyning gennemsnitligt for samme periode.

Det foreslås, at tilslutningspligten vil være uden virkning fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8.

Det forhold, at en tilslutningspligt vil være virkningsløs, vil for nogle varmforsyningsvirksomheder kunne have en vis indgribende karakter. Kommunalbestyrelsen vil ikke senere kunne pålægge nye tilslutningspligter til den kollektive varmforsyning, jf. § 14 a, i lov om varmforsyning. Det

UDKAST

vil derfor så vidt muligt skulle sikres, at kommunalbestyrelsen ikke iværksætter tiltag, herunder foretager orientering af berørte grundejer, før udløbet af den i § 22 b, stk. 7, foreslåede frist for en genoptagelsesansøgning og Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil. Samtidig sikres det, at berørte grundejere snarest muligt modtager skriftlig meddelelse om retsvirkninger på et så tidligt tidspunkt som muligt, som giver ejeren mulighed for at overveje det fortsatte kundeforhold.

Det er ministerens vurdering, at det forhold, at tilslutningspligt vil være uden virkning, ikke i almindelighed vil indebære ekspropriation omfattet af grundlovens § 73. Det kan dog ikke på forhånd helt udelukkes, at enkelte ejere af varmforsyningsvirksomheder under særlige omstændigheder vil kunne blive ramt med en intensitet, så det vil kunne få karakter af ekspropriation. Det må bero på en konkret vurdering, om der i de enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Hvis der foreligger ekspropriation, vil den pågældende virksomhedsejer have krav på erstatning, jf. grundlovens § 73. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 1, 2. pkt.*, at straks efter udløbet af de fire måneder giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 c, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om varmforsyning vil medføre en pligt for kommunalbestyrelsen til på et skriftligt grundlag at meddele berørte grundejere om, at pålagt tilslutningspligt er uden virkning.

Kommunalbestyrelsen vil skulle give meddelelse til grundejerne direkte. Det vil i første omgang være op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan den direkte meddelelse vil skulle ske. Det vil for eksempel kunne være meddelelse ved elektronisk post. Ministeren vil på et senere tidspunkt kunne fastsætte regler herom, jf. den foreslåede § 14 c, *stk. 2*, hvis det vurderes nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse i § 14 c i lov om varmforsyning vil medføre, at det vil være muligt for den varmforsyning, der måtte ønske det, at træde ud af leveringsforholdet med det kollektive varmforsyningsanlæg.

UDKAST

Da ejendommen ikke vil være omfattet af tilslutningspligt til anlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning, vil den ejer, der måtte ønske det, herefter kunne opsig kundeforholdet med det kollektive varmforsyningsanlæg under iagttagelse af det gældende opsigelsesvarsel og evt. øvrige betingelser, jf. varmforsyningsvirksomhedens vedtægter eller leveringsbetingelser. Grundejeren vil ved udløbet af opsigelsesvarslet herefter ikke være bundet af pligten til at betale de faste bidrag, som varmforsyningsvirksomheden har anmeldt til Forsyningstilsynets register forudsat, at grundejeren de facto ophører med leveringsforholdet. Grundejeren vil endvidere kunne installere en anden individuel varmforsyning efter eget valg, medmindre kommunalbestyrelsen har nedlagt forbud mod visse opvarmningssystemer.

Den udtrædende grundejer vil kunne blive mødt med et krav om betaling af en udtrædelsesgodtgørelse, hvis betingelserne for udtrædelsesgodtgørelse er opfyldt. Det er Ankenævnet på Energiområdet, som er et privat ankenævn, der efter gældende ret behandler civile klager om, hvorvidt betingelserne for, at varmforsyningsvirksomheden kan opkræve en udtrædelsesgodtgørelse, herunder også vurderer størrelsen på godtgørelsen, jf. § 3, stk. 3, i lov om Forsyningstilsynet, som bestemmer, at Forsyningstilsynet ikke behandler klager om civile tvister.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 20 d, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, 3. *pkt.*, at kommunalbestyrelsen offentligt orienterer om retsvirkningerne i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af lov om planlægning.

Efter planlovens § 54 b, stk. 1, opretter ministeren for byer og landdistrikter et landsdækkende digitalt register, der skal indeholde oplysninger om planer, der er tilvejebragt efter planloven. Registeret kan indeholde beslutninger, afgørelser og strategier for kommuneplanlægningen m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger, der efter anden lovgivning skal registreres i systemet, og oplysninger tilvejebragt til brug for vurderingsmyndigheden. Af § 54 b, stk. 2, fremgår, at registeret er offentligt tilgængeligt.

Med hjemmel i planlovens § 54 b er det digitale planregister Plandata.dk oprettet.

UDKAST

Plandata.dk er det landsdækkende digitale register for fysisk planlægning i Danmark. Registeret indeholder oplysninger om planer m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og sikrer, at plandata er entydige og digitalt tilgængelige for alle.

Plan- og Landdistriktsstyrelsen under By-, Land- og Kirkeministeriet varetager drift og vedligeholdelse af Plandata.dk, mens kommunerne varetager den løbende opdatering og vedligeholdelse af registeret, herunder ved indberetning af nye planer og opdatering af gamle planer.

Af planlovens § 54 b, stk. 4, fremgår blandt andet, at ministeren for byer og landdistrikter fastsætter regler for kommunalbestyrelsens registrering og offentliggørelse i registeret af planforslag, endeligt vedtagne planer og strategier for kommuneplanlægningen efter planloven, herunder hvilke oplysninger der skal registreres. Sådanne regler findes i bekendtgørelse nr. 1191 af 24. september 2018 med senere ændringer om det digitale planregister Plandata.dk.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkninger hertil.

Det følger af § 11 i tilslutningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 705 af 23. maj 2022 om pålagt tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg og forbud mod visse opvarmningssystemer, at kommunalbestyrelsens beslutninger skal offentliggøres. Det følger således af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen indberetter ændringer i oplysninger om pålagt tilslutningspligt, forblivelsespligt og forbud efter § 8 i det digitale planregister Plandata.dk, jf. herved bekendtgørelse nr. 1191 af 24. september 2018 med senere ændringer om det digitale planregister Plandata.dk.

Kommunalbestyrelsen må på den baggrund foretage de nødvendige ændringer i plandata, såfremt der sker ændringer i tilslutningspligt.

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke i øvrigt en handlepligt for kommunerne til at fjerne de afskaffede tilslutningspligter fra vedtagne projektforslag. Pålagt tilslutningspligt vil derfor fortsat kunne fremgå af vedtagne projektforslag, selvom tilslutningspligten vil være uden virkning. De berørte projektforslags indhold af tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til kollektiv varmforsyning vil løbende kunne udgå i takt med, at der i anden sammenhæng vedtages nye projektforslag.

UDKAST

Kommunalbestyrelsens beslutning om, at en ejendom er pålagt tilslutningspligt, skal være tinglyst på ejendommen, jf. § 21 i tilslutningsbekendtgørelsen. Tinglysning er ikke en gyldighedsbetingelse for en beslutning om tilslutningspligt, jf. blandt andet Østre Landsrets dom af 8. januar 2010, optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2010, side 1234ff.

Grundejere, hvor tilslutningspligten er uden virkning, vil herefter ikke være bundet af de omfattede servitutter, uanset at tilslutningspligten fortsat måtte fremgå af tingbogen.

Efter tinglysningslovens § 20, stk. 1, sletter Tinglysningsretten rettigheder, der åbenbart er ophørt. De berørte servitutter vil således udgå i takt med, at tingbogen opdateres, for eksempel i forbindelse med et ejendomsskifte.

Det foreslås i § 14 c, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen vil skulle meddele eller offentliggøre over for de berørte grundejere, at en pålagt tilslutningspligt til det kollektive varmforsyningsanlæg som reguleret i § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning, er uden virkning efter en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter § 22 b, stk. 7 og 8.

Det er foreløbig ikke hensigten at fastsætte regler om på hvilket skriftligt grundlag, kommunalbestyrelsen vil skulle give berørte grundejere meddelelse, jf. § 14 c, stk. 1, 2. pkt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil på et senere tidspunkt kunne anvende sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det samme gælder regler vedrørende offentliggørelse ud over registrering i Plandata.dk.

Med henblik på at sikre, at forbrugernes mulighed for at opsiges kundeforholdet til det kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, og dermed vil kunne udtræde hurtigst muligt, er det forventningen, at der ved en første udmøntning af bemyndigelsen vil blive fastsat en kort frist for kommunalbestyrelsens meddelelse til de berørte grundejere, om at tilslutningspligten er uden virkning.

UDKAST

Til nr. 19

Anvendelsesområdet for prisreguleringen i lov om varmforsyning fremgår af § 20, stk. 1. Bestemmelsen finder anvendelse på virksomheder, der leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder princippet om nødvendige omkostninger. Princippet indebærer, at de varmforsyningsvirksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, kan opkræve de nødvendige omkostninger, der er forbundet med levering af det opvarmede vand m.v. til rumvarmeformål. De omkostninger, der må indregnes i priserne, skal ud over at være nødvendige, også efter deres art være indregningsberettigede.

Det følger af den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., at §§ 20 b, 20 c og 20 e ændres til §§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b.

Det foreslås i § 20, stk. 1, 1. pkt., i lov om varmforsyning at indsætte en henvisning til § 21 b.

Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse § 21 b i lov om varmforsyning, om at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle indgås på markedsvilkår.

Den foreslåede ændring vil sikre korrekt henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 21 b i lov om varmforsyning.

Den foreslåede henvisning vil medføre, at Forsyningstilsynet i en sag, hvor en varmforsyningsvirksomhed har indgået en aftale med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle foretage sin vurdering af indregningsadgang i priserne efter den foreslåede § 21 b om markedsmæssighed, og ikke efter den gældende § 20, stk. 1, om nødvendighed. Forsyningstilsynets tilsyn vil derfor heller ikke omfatte prisers rimelighed efter § 21, stk. 4, og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser i medfør af samme bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 20

UDKAST

Det følger af § 20 d, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Det følger af § 20 d, stk. 2, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1.

Bestemmelsen i § 2 d i lov om varmforsyning indeholder på nuværende tidspunkt ikke en hjemmel for ministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om varmedistributionsvirksomheders opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse i forbindelse med en forbrugers udtræden.

Det foreslås, at det i § 20 d som stk. 3, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af en godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren ved bekendtgørelse vil kunne fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde, varmedistributionsvirksomhederne vil kunne opkræve en godtgørelse hos den forbruger, der ønsker at udtræde af kundeforholdet.

Ved varmedistributionsvirksomhed forstås virksomhed, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Ved forbruger vil skulle forstås den slutkunde, dvs. den fysiske eller juridiske person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmforsyningsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at understøtte ensartethed og gennemsigtighed, herunder at skabe mulighed for at

UDKAST

varmeforbrugere, der er tilsluttet den samme varmforsyningsvirksomhed, sidestilles i tilfælde af udtrædelser. Det vil for eksempel kunne være regler om proces for opkrævning og målrettet oplysning til forbrugerne eller et krav om, at varmforsyningsvirksomheden skal kunne dokumentere, at de har klare retningslinjer for udregning og opkrævning. Bemyndigelsen vil ikke kunne anvendes til helt at afskære varmforsyningsvirksomhedernes mulighed for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse, når en grundejer udtræder af leveringsforholdet, hvis forudsætningerne for udtrædelsesgodtgørelse i øvrigt er opfyldt. Bemyndigelsen vil heller ikke kunne anvendes til at fastsætte forskellige regler for ejendomme, der er frivilligt tilsluttede, eller som er tilsluttede som følge af en kommunalt pålagt tilslutningspligt.

Til nr. 21

Varmeforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand m.v. til rumvarmeformål er omfattet af princippet om nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4.

Det følger af § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2. Det følger af § 28 b, stk. 4, at aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter skønsmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Bortset fra området for energibesparelser, jf. § 28 b i lov om varmforsyning, findes der ikke i lov om varmforsyning regler om, at varmforsyningsvirksomheders indgåelse af aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal ske på markeds-mæssige vilkår.

Det foreslås i § 21 b, stk. 1, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markeds-mæssige vilkår.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødige høje priser for deres varmeforbrug, fordi

UDKAST

varmeforsyningsvirksomheden har indgået en aftale, der ikke er markedsmæssig.

Det foreslåede krav om, at varmeforsyningsvirksomheders aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, er udtryk for, at de aftaler, som en varmeforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, vil skulle være indgået med henblik på varetagelse af varmeforsyningsvirksomhedens interesser. Varmeforsyningsvirksomheden vil således skulle drives omkostningseffektivt, også når der er indgået koncern- eller interesseforbundne aftaler.

Det foreslåede krav vil medføre, at varmeforsyningsvirksomheden vil skulle sikre sig, at varmeforsyningsvirksomheden ikke betaler mere, end hvad sammenlignelige ydelser vil kunne købes til på markedsmæssige vilkår, hvis det er en ydelse, der er et marked for, eller alternativt hvad ydelsen ville kunne produceres for internt i varmeforsyningsvirksomheden. En varmeforsyningsvirksomhed må derfor forudgående have afsøgt markedet tilstrækkeligt. Formålet med bestemmelsen er, at den pris, som varmeforsyningsvirksomhedens slutkunder i sidste ende betaler for varmen, ikke er baseret på uvedkommende eller unødvendige omkostninger.

Det foreslåede krav om, at aftaler vil skulle indgås på markedsmæssige vilkår, gælder for aftaler, som indgås af varmeforsyningsvirksomheder omfattet af prisreguleringen i lov om varmeforsyning, jf. § 20, stk. 1, og som indgås med andre koncern- og interesseforbundne selskaber. Tilsvarende gælder for aftaler mellem kommunale varmeforsyningsvirksomheder og andre dele af den kommunale forvaltning.

Den foreslåede bestemmelse vil dog ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler. Disse aftaler vil som hidtil være omfattet af prisreguleringen efter § 20, stk. 1, i lov om varmeforsyning og Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4, i lov om varmeforsyning.

Selskaber, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne parter, herunder koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med varmeforsyningsvirksomheden, vil kunne omfatte både fysiske og juridiske personer.

Aftaler med koncern- og interesseforbundne parter vil bl.a. omfatte transaktioner med juridiske personer, hvor fysiske eller juridiske personer

UDKAST

udøver en bestemmende indflydelse, fysiske eller juridiske personer der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer samt juridiske personer, der er koncernforbundet med en anden juridisk person.

Koncernforbundne juridiske personer vil omfatte juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse.

Bestemmende indflydelse vil omfatte ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, så der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af kapitalandelene eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

F.eks. vil en kommunalt ejet varmforsyningsvirksomhed være koncernforbundet med den kommune, der ejer varmforsyningsvirksomheden med mere end 50 pct. kapitalandele, da kommunen har bestemmende indflydelse. Endvidere vil eksempelvis søsterselskaber i samme koncern, herunder selskaber med andre forsyningsarter, serviceselskaber m.v. være omfattet.

Virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse være interesseforbundne, når ejere af en varmforsyningsvirksomhed eller varmforsyningsvirksomheden selv ejer kapitalandele i den virksomhed, der indgås aftaler med, uanset størrelsen af kapitalandelen. Virksomhederne vil således være interesseforbundne ved ejerskab af kapitalandele over 0 pct., men under 50 pct.

Formålet med den foreslåede afgrænsning er at identificere de aftaleforhold, som ikke kan anses for at være indgået mellem uafhængige parter, og hvor der derfor må formodes at være en større risiko for, at aftalen ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, end når aftalen er indgået mellem uafhængige parter.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 6, nr. 2, kunne fastsætte regler om, hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 21, stk. 6, nr. 1, nedenfor.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at aftaler, der er omfattet af stk. 1, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet.

UDKAST

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at varmforsyningsvirksomhederne til enhver tid kan dokumentere, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat. Formålet er derudover at sikre, at der forligger en aftale med kendte og præcise aftalevilkår, herunder priser, således varmforsyningsvirksomheden selv kan sikre sig, at priser og vilkår i aftalen er markedsmæssige på tidspunktet for indgåelse af aftalen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal udarbejde alle aftaler omfattet af kravet om markedsmæssighed på skrift. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at Forsyningstilsynet lettere kan kontrollere de pågældende transaktioner.

Det foreslås i § 21 b, stk. 2, 2. *pkt.*, at varmforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at varmforsyningsvirksomheden er i stand til at dokumentere aftalens markedsmæssighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Se i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 2, om klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om krav til dokumentationen.

Det foreslås i § 21 b, stk. 2, 3. *pkt.*, at dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre tilstrækkelig dokumentation.

Bestemmelsen vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne skal udarbejde og opbevare en skriftlig dokumentation for, at der er handlet markedsmæssigt i aftaler omfattet af den foreslåede § 21 b, stk. 1. Når en aftale indgås, skal der udarbejdes en kortfattet beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen.

UDKAST

Det er hensigten med lovforslaget at proceduren for, hvordan markedsmæssighed skal sikres, skal være inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing.

Det foreslås i § 21 b, stk. 2, 4. pkt., at dokumentationen forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Forsyningstilsynet får et fyldestgørende grundlag at vurdere aftalernes markedsmæssighed.

Bestemmelsen vil medføre, at varmforsyningsvirksomhederne efter Forsyningstilsynets anmodning, skal fremsende dokumentationen for, at aftaler omfattet af den foreslåede § 21 b, stk. 1, er indgået på markedsmæssige vilkår. Varmeforsyningsvirksomhedernes forpligtelse til at tilvejebringe og opbevare dokumentationen vil således ikke være afhængig af, om Forsyningstilsynet konkret har anmodet om at få den fremsendt.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at virksomhederne skal udarbejde og fremsende supplerende materiale og redegørelser vedrørende indgåede aftaler, jf. den foreslåede § 21 b, stk. 1, i det omfang Forsyningstilsynet anmoder om det.

Det foreslås i § 21 b, stk. 3, 1. pkt., at Forsyningstilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Forsyningstilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsmæssige vilkår.

Vurderingen af, hvorvidt en aftale er indgået i strid med kravet om markedsmæssighed, vil blandt andet være baseret på den dokumentation som varmforsyningsvirksomheden indsender. Hvis Forsyningstilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, fordi varmforsyningsvirksomheden ikke har dokumenteret markedsmæssigheden, skal Forsyningstilsynet skønsmæssigt kunne fastsætte den markedsmæssige pris.

Den foreslåede bestemmelse har således til formål at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om markedsmæssighed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere

UDKAST

regler om vurdering af markedsmæssige vilkår og pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.

Reglerne vedrørende aftalers markedsmæssighed i lov om varmforsyning forudsættes at tage udgangspunkt i reglerne på skatteområdet. Der findes på andre forsyningsområder lignende regler om krav til aftalers markedsmæssighed. Det forudsættes, at Forsyningstilsynet i praksis vil udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing. Forsyningstilsynet vil dog også kunne inddrage særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant.

De nævnte vejledninger på skatteområdet bygger på armslængdeprincippet, der indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med blandt andet koncern- og interesseforbundne selskaber, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaleparter.

Hvis varmforsyningsvirksomheden til dokumentation af en aftale har anvendt en anerkendt metode for dokumentation af markedsmæssigheden, som opfylder de eventuelle krav, der vil kunne fastsættes af ministeren efter den foreslåede § 21 b, stk. 6, nr. 1, vil Forsyningstilsynet skulle følge denne metode ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris, medmindre væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode.

Den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 3, 1. pkt., vil finde anvendelse på aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, der ikke er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. den foreslåede § 21 b, stk. 1. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse på tredjepartsaftaler, hvor en aftale er indgået mellem to uafhængige parter. Der henvises til den foreslåede § 21 b, stk. 1, og stk. 6, nr. 1.

Forsyningstilsynets afgørelse om den markedsmæssige pris vil ikke i sig selv medføre, at en aftale, der ikke er markedsmæssig, automatisk vil blive anset som ugyldig. Dette vil være et privatretligt forhold mellem aftaleparterne. Det foreslås derfor heller ikke med dette lovforslag at give Forsyningstilsynet hjemmel til at kunne træffe afgørelse om en aftales eventuelle ugyldighed. Det indebærer, at aftaleparterne som hidtil – i tilfælde af uenighed – derfor vil skulle indbringe en sag for de almindelige domstole.

UDKAST

Varmeforsyningsvirksomheden vil, såfremt Forsyningstilsynet har vurderet, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, og har truffet afgørelse om den markedsmæssige pris, have pligt til at sørge for, at forholdet lovliggøres, herunder ved hurtigst muligt at opsige eller genforhandle aftalen. Varmeforsyningsvirksomheden vil også have pligt til at forsøge at få tilbageført eller efterbetalt det – eller så meget som muligt af det – som varmforsyningsvirksomheden enten har betalt for meget eller modtaget for lidt for en ydelse. De almindelige aftaleretlige regler vil i den forbindelse være gældende.

Forsyningstilsynets fastsættelse af den markedsmæssige pris vil være en forvaltningsretlig afgørelse, som varmforsyningsvirksomheden vil kunne indbringe for Energiklagenævnet efter § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Det foreslås i § 21 b, stk. 3, 2. *pkt.*, at Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

Det vil være de almindelige forvaltningsretlige regler, der regulerer, hvem der vil være adressat for Forsyningstilsynets afgørelse.

Forsyningstilsynets fastsatte markedsmæssige pris vil skulle lægges til grund ved afgørelsen om, hvor stort et beløb, varmforsyningsvirksomheden konkret vil kunne indregne og opkræve over varmeprisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Hvis en varmforsyningsvirksomhed har indregnet et beløb i varmeprisen til opkrævning hos varmførbrugerne, der overstiger den af Forsyningstilsynet fastsatte markedspris, vil differencen skulle afvikles ved indregning i den fremadrettede varmepris. Det forventes på nuværende tidspunkt, at Forsyningstilsynet vil behandle denne i overensstemmelse med den administrative praksis for afvikling af en overdækning. Af den administrative praksis følger, at en overdækning som hovedregel skal indregnes i varmepriserne for det år, der følger umiddelbart efter det år, som overdækningen vedrører. En uforholdsmæssig stor overdækning kan, som en undtagelse efter skriftlig aftale med Forsyningstilsynet, indregnes i priserne over en periode.

UDKAST

Det foreslås i § 21 b, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet kan påbyde en varmforsyningsvirksomhed at afvikle beløb, der overstiger prisen fastsat efter *stk. 3*, i tariffene.

Når en varmforsyningsvirksomhed indgår aftale med en koncern- eller interesseforbundet part, vil der ikke nødvendigvis være et fornødent og tilstrækkeligt incitament for varmforsyningsvirksomheden til at sørge for, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Ligesom der ikke nødvendigvis vil være et tilstrækkeligt incitament for varmevirksomheden til at sørge for at få ændret eller opsagt aftalen med henblik på at overholde den af Forsyningstilsynet efter *stk. 3* fastsatte markedsmæssige pris.

For at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, foreslås det, at Forsyningstilsynet skal kunne give påbud til varmforsyningsvirksomheden om at afvikle beløb, der overstiger den markedsmæssige pris, i tariffene.

Den foreslåede bestemmelse kan indebære, at Forsyningstilsynet vil kunne påbyde varmforsyningsvirksomheden at afvikle det for meget indregnede beløb i tariffene, såfremt varmforsyningsvirksomheden ikke af egen drift har indrettet sig i overensstemmelse med den afgørelse, som Forsyningstilsynet har truffet efter den foreslåede *stk. 3*.

Forsyningstilsynets påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse. Forsyningstilsynet vil blandt andet også skulle foretage partshøring efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Varmeforsyningsvirksomheden vil stå som adressat for Forsyningstilsynets afgørelse, men også andre, der eventuelt har partsstatus efter de forvaltningsretlige principper, kan anføres som adressat. Det vil være op til Forsyningstilsynet at vurdere. Derudover vil Forsyningstilsynet også, efter en konkret og individuel vurdering, kunne tillægge andre partsstatus med de rettigheder og forpligtelser, som en partsstatus medfører.

Forsyningstilsynets afgørelse vil kunne påklages til Energiklagenævnet efter § 26 i lov om varmforsyning på linje med andre afgørelser truffet af Forsyningstilsynet i medfør af lov om varmforsyning.

Det foreslås desuden, at udvide § 33 i lov om varmforsyning, så Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder ved

UDKAST

manglende efterlevelse af påbud efter § 21 b, stk. 4. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23, samt bemærkninger hertil.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 5*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1, afgørelser efter stk. 3, og påbud efter stk. 4.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Forsyningstilsynet skal føre et aktivt tilsyn med de foreslåede regler i § 21 b, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførsel af midler fra varmforsynings-selskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager.

Forsyningstilsynet skal i den forbindelse sikre, at varmforsyningsvirksomhederne ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overfører midler til koncern- eller interesseforbundne selskaber. Herudover er formålet med tilsynet også at kontrollere, at varmforsyningsvirksomhederne ved køb af ydelser på det frie marked har afsøgt markedet tilstrækkeligt, og ved køb ydelser, der ikke sker på det frie marked, sikrer sig, at virksomheden ikke betaler mere end, hvad sammenlignelige ydelser vil kunne indkøbes til på markedsvilkår eller produceres for internt i virksomheden.

Forsyningstilsynet vil selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet. Forsyningstilsynet vil som udgangspunkt derfor kunne tilrettelægge sit tilsyn som et risiko- eller stikprøvebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af en begrundet mistanke eller en kombination heraf. Forsyningstilsynet vil ikke være forpligtet til at starte en tilsynssag i alle tilfælde, hvor tilsynet for eksempel modtager en henvendelse eller en klage om overtrædelse af reglerne. Forsyningstilsynet vil, i overensstemmelse den administrative praksis, dog have en pligt til at realitetsbehandle henvendelser eller klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Forsyningstilsynet vil som minimum skulle foretage en vurdering af, om en henvendelse eller klage rejser en sådan mistanke. Forsyningstilsynet vil også skulle rejse en sag af egen drift, hvis tilsynet af andre grunde får en begrundet mistanke. Det vil for eksempel kunne være oplysninger fra medierne.

UDKAST

Det foreslås i § 21 b, *stk. 5, nr. 1*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af reglerne i stk. 1 og 2.

Forsyningstilsynet vil med den foreslåede bestemmelse således skulle føre tilsyn med, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. stk. 1, og at sådanne aftaler foreligger i skriftlig form på aftaletidspunktet, jf. stk. 2.

Tilsynet med § 21 b, stk. 1 og 2, vil kunne udføres på baggrund af oplysningerne, som Forsyningstilsynet modtager i forbindelse med tilsynet, jf. § 21 b, stk. 2. Derudover vil tilsynet kunne baseres på oplysninger, som Forsyningstilsynet får i medfør af den øvrige kontrol efter lov om varmforsyning.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 5, nr. 2*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af afgørelser efter stk. 3. For at sikre Forsyningstilsynets mulighed for en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsmæssige vilkår, foreslås det, at Forsyningstilsynet også vil skulle føre tilsyn med overholdelse af afgørelser om fastsættelse af den markedsmæssige pris, jf. den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 3.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 5, nr. 3*, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af påbud efter stk. 4. For at sikre Forsyningstilsynets mulighed for en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsmæssige vilkår, foreslås det, at Forsyningstilsynet også vil skulle føre tilsyn med overholdelse af påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 4.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en række forhold vedrørende reglerne om aftalers markedsmæssighed.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 6, nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe gennemsigtige og forudsigelige regler, hvilket gør det lettere for virksomhederne at forstå og efterleve reglerne og udarbejde korrekt dokumentation samt skabe større

UDKAST

sikkerhed for en konsekvent metode til Forsyningstilsynets vurdering af markedsmæssigheden af virksomhedernes transaktioner.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier og metoder, der nærmere skal lægges til grund for vurderingen af markedsmæssigheden. Ministeren vil for eksempel kunne fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Begrebet markedsmæssighed vil skulle forstås i overensstemmelse med skattelovgivningens armslængdeprincip. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftaleparter. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ved fastlæggelsen af de nærmere regler om markedsmæssighed skulle tage udgangspunkt i fortolkningen af begrebet markedsmæssighed i overensstemmelse med armslængdeprincippet med udgangspunkt i OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dog kunne inddrage særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant. I det omfang, der fastsættes nærmere krav til de anvendte metoder, forventes det, at der vil blive taget udgangspunkt i principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skatteforvaltningens vejledning vedrørende transfer pricing, dog med inddragelse af de særlige forhold i varmesektoren, hvor det er relevant. Der er allerede i dag stillet krav til aftaler omfattet af bekendtgørelse nr. 468 af 19. april 2022 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Det forventes i første omgang at udstede regler med udgangspunkt i denne bekendtgørelse. Dette vil understøtte, at der foreligger ensartede krav til dokumentationen om markedsmæssighed med de øvrige forsyningssektorer.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsesmetoder til sikring af markedsmæssighed for de aftaler som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, og som Forsyningstilsynet vil kunne lægge til grund ved afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil herudover medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler, der nærmere regulerer Forsyningstilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssig pris, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr.* 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give ministeren mulighed for at skabe en transparent regulering og efter behov tilpasse eller præcisere reglerne, så det er tydeligt, hvornår en varmforsyningsvirksomhed er koncern- eller interesseforbunden med en anden virksomhed, og aftalen dermed er omfattet af reglerne om markedsmæssighed. Dette vil medvirke til at skabe klarhed for varmforsyningsvirksomhederne i forhold til at vurdere, hvorvidt der foreligger en koncern- eller interesse-mæssig relation som indebærer en dokumentationspligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan uddybe og supplere definitionen af koncern- og interesseforbundne parter udover, hvad der fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 21 b, stk. 1.

Ministeren vil for eksempel kunne fastsætte regler om, at definitionen af interesseforbundne selskaber afgrænses til kun at omfatte aftaler mellem interesseforbundne selskaber med ejerskab. Dette vil i så fald medføre, at en aftale ikke anses som indgået mellem interesseforbundne parter, hvis ikke der foreligger nogen form for direkte- eller indirekte ejerskab mellem parterne. Ministeren vil endvidere for eksempel kunne fastsætte regler om, at særlige aftaleforhold vil medføre interesseforbindelse.

Det er hensigten, at ministeren vil kunne tilpasse eller præcisere definitionen efterhånden, som der opnås erfaringer med Forsyningstilsynets afgørelser efter den foreslåede § 21 b, stk. 3.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, *nr.* 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, jf. stk. 2.

UDKAST

Formålet vil være at sikre tydelighed for varmforsyningsvirksomhederne om, hvilke dokumentationskrav, der er til markedsmæssighedskravet. Herudover vil formålet være at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne følge systematisk op på de aftaler, som varmforsyningsvirksomhederne indgår. Den foreslåede bemyndigelse vil således bidrage til at understøtte varmforsyningsvirksomhedernes regelefterlevelse, øge Forsyningstilsynets mulighed for at håndhæve reglerne og anvende sanktionsbeføjelser ved en eventuel manglende regelefterlevelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne præcisere kravene til dokumentation af varmforsyningsvirksomhedernes aftaler, herunder præcisere mindstekravene til indholdet af kontrakter og indholdet af dokumentationen for transaktionernes markedsmæssighed.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil for eksempel have mulighed for at fastsætte regler om, at visse aftaler er undtaget fra dokumentationskravet som følge af aftalernes størrelse.

Ministerens vil med bemyndigelsen kunne fastsætte krav til dokumentationen af aftalernes markedsmæssighed, herunder kriterier og metoder. Ministeren vil også kunne fastsætte regler om, hvor længe dokumentationen vil skulle opbevares af varmforsyningsvirksomhederne.

Det forventes, at der blandt andet vil blive fastsat krav om, at dokumentationen skal angive den eller de prisfastsættelsesmetoder, som varmforsyningsvirksomheden har valgt til sikring af aftalens markedsmæssighed, og begrundelse for valget af prisfastsættelsesmetode samt relevant dokumentation for, at aftalen er prisfastsat i overensstemmelse med den valgte metode. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat krav om, hvor længe dokumentationen skal opbevares efter udløbet af aftalen.

Det forventes, at Forsyningstilsynet fortsat vil skulle foretage en konkret vurdering af, om dokumentationen kan påvise, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår i øvrigt.

Det foreslås i § 21 b, stk. 6, nr. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der vil kunne stilles krav om gennemsigtighed i de aftaler, som varmforsyningsvirksomhederne indgår

UDKAST

med koncern- og interesseforbundne selskaber. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynet har et overblik over, hvilke varmforsyningsvirksomheder, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, herunder hvilke aftaler der er indgået. Der vil alene være tale om indsendelse og offentliggørelse af oplysninger om de aftaler, som varmforsyningsvirksomheden har indgået med koncern- og interesseforbundne selskaber. Der forventes ikke udstedt regler med krav om indsendelse af selve aftalerne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om indsendelse, herunder regler om, at varmforsyningsvirksomhederne løbende og i takt med ændringer i aftalerne, skal indsende en oversigt til Forsyningstilsynet med oplysninger om virksomhedens aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber. Der vil således kunne fastsættes regler om, at indsendelsespligten skal finde anvendelse både ved ophør og ophævelse af aftaler og ved indgåelse af nye aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber.

Ministeren vil endvidere, med henblik på at sikre, at Forsyningstilsynet har det fornødne overblik, herunder med henblik på Forsyningstilsynets tilrettelæggelse af sit tilsyn på området, kunne fastsætte regler om, at oversigten for eksempel vil skulle indeholde oplysninger om aftalens parter, aftalens genstand og kontraktsum.

Ministeren kan udstede regler om offentliggørelse af hele eller dele af oversigten, f.eks. på varmforsyningsvirksomhedens hjemmeside. Hvilke nærmere oplysninger, der skal offentliggøres, forventes fastlagt blandt andet under hensyn til følgende modsatrettede hensyn; at sikre offentlighed omkring varmforsyningsvirksomhedernes virke, at sikre tilstrækkelig beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger og ikke at skade konkurrencen unødigt. Ved fastlæggelse af hvilke oplysninger, der skal offentliggøres, vil ministeren nøje skulle afveje hensynet til at sikre øget gennemsigtighed i aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber over for hensynet til konkurrencen på markedet. Offentliggørelse af flere oplysninger end nødvendigt vil kunne medføre konsekvenser for konkurrencen. Ministeren vil ved afvejningen af hensynene skulle inddrage Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på vejledning.

Til nr. 22

UDKAST

Lov om varmforsyning indeholder ikke regler om, at Forsyningstilsynet årligt skal beregne omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning og beregnede forbrugerpriser, herunder konsekvenser for varmforsyningsvirksomhederne ved, at deres beregnede forbrugerpris over en periode overstiger omkostningen til den individuelle varmforsyning.

Det foreslås at indsætte en ny § 22 b i lov om varmforsyning.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 1. pkt., at Forsyningstilsynet årligt beregner og udmelder omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om varmforsyning vil medføre, at Forsyningstilsynet fra og med kalenderåret 2026, jf. 2. pkt., vil skulle beregne og udmelde en omkostning baseret på individuel VE-varmforsyning efter regler fastsat af Klima-, energi- og forsyningsministeren. Der henvises til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9.

Omkostningen til den individuelle varmeløsning vil sammen med den beregnede forbrugerpris efter stk. 2 sætte niveauet for, hvor mange varmforsyningsvirksomheder, der år for år vil blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b i sin helhed.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 2. pkt., at for kalenderåret 2025 foretages beregning og udmelding dog af Energistyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den konkrete beregning og udmelding af omkostningen til individuel VE-varmforsyning vil blive foretaget af Energistyrelsen det første år. Forsyningstilsynet vil ikke kunne beregne og udmelde omkostningen med virkning fra den 1. januar 2025, som er samme tidspunkt, som loven foreslås at træde i kraft. Det foreslås derfor, at Energistyrelsen er ansvarlig for beregningen og udmeldingen for kalenderåret 2025. Herefter vil det være Forsyningstilsynet, der vil skulle foretage den konkrete beregning af omkostningen, jf. 1. pkt.

Det foreslås i § 22 b, stk. 1, 3. pkt., at Energistyrelsen udmelder beregningen for 2025 på Energistyrelsens hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energistyrelsen vil udmelde den beregnede omkostning for kalenderåret 2025 på Energistyrelsens

UDKAST

hjemmeside. Herefter vil det være Forsyningstilsynet, der vil skulle foretage udmelding af den beregnede omkostning, jf. 1. pkt.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet årligt beregner en beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at indføre beregnet forbrugerpris som et nyt begreb i lov om varmforsyning. En beregnet forbrugerpris er isoleret set ikke et udtryk for den faktiske varmepris, som den enkelte varmemeforbruger har betalt over sin varmeregning. Det skyldes blandt andet, at den beregnede forbrugerpris ikke tager højde for den enkelte varmforsyningsvirksomheds valgte tarifieringsmodel, herunder fordeling på faste og variable bidrag, eventuelle afkølingstariffer m.v., sådan som de fremgår af varmforsyningsvirksomhedens takstblad. Det skyldes også, at den beregnede forbrugerpris ikke tager højde for årets aktuelle ubalancer, men de ubalancer, der er opstået umiddelbart året inden, jf. det forudgående års priseftervisning. Forslaget om en beregnet forbrugerpris vil dog have til hensigt så vidt muligt at afspejle en faktisk pris for varmemeforbrugeren.

Det foreslås, at det er Forsyningstilsynet, der vil skulle beregne den beregnede forbrugerpris på baggrund af de priseftervisningsdata, som varmforsyningsvirksomhederne med revision af varmforsyningsvirksomhedens sædvanlige revisor udarbejder og anmelder til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det er således varmforsyningsvirksomhederne, der er ansvarlige for, at de data, der anmeldes til Forsyningstilsynet, til enhver tid er opgjort korrekt.

Varmeforsyningsvirksomheder med forskudt regnskabsår anmelder i dag priseftervisning senest den 15. marts, mens virksomheder med kalenderår som regnskabsår anmelder senest den 15. september, jf. Forsyningstilsynets bekendtgørelse nr. 951 af 22. juni 2022 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft m.v. Der vil således umiddelbart kunne være en forskydning i tidspunktet for, hvornår Forsyningstilsynet kan beregne den beregnede varmepris det første år.

Det er forventningen, at selve beregningen af den beregnede forbrugerpris vil være simpel i den forstand, at Forsyningstilsynets beregning – i hvert fald i første omgang - vil skulle foretages på baggrund af to poster i

UDKAST

prisetervisningen, hvor virksomhedens realiserede indtægter fra forbrugsafregningen divideres med realiseret varmesalg og herefter omregnes til kr. pr. GJ. Der henvises til den foreslåede bemyndigelse i § 22 b, stk. 9, til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om den beregnede forbrugerpris.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, i lov om varmforsyning vil finde anvendelse for varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, til en slutkunde.

Den foreslåede bestemmelse vil således skulle ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, som fastlægger anvendelsesområdet for prisreguleringen i lov om varmforsyning. Omfattet af bestemmelsen er blandt andet levering af opvarmet vand fra varmforsyningsvirksomheder til brug for bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand.

De varmforsyningsvirksomheder, der vil kunne blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b, vil på den baggrund være de virksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning til en slutkunde. Det vil i praksis indebære, at bestemmelsen vil finde anvendelse på varmedistributionsvirksomheder for så vidt angår levering af opvarmet vand. En varmedistributionsvirksomhed er en fysisk eller juridisk person, der driver anlæg til fremføring af blandt andet opvarmet vand som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning til en slutkunde.

Øvrige varmforsyningsvirksomheder, der alene leverer damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, vil derfor ikke blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22 b i sin helhed, også selvom der leveres til en slutkunde.

Med slutkunde vil skulle forstås en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, og som varmforsyningsvirksomheden har indgået et direkte kundeforhold med.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 2. pkt., at Forsyningstilsynet offentliggør grundlaget for den beregnede forbrugerpris.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om varmforsyning vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre grundlaget for beregningen af den beregnede forbrugerpris.

Den foreslåede bestemmelse vil navnlig have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynets beregninger er korrekte og ikke efterfølgende vil kunne kritiseres af de berørte varmforsyningsvirksomheder for at være behæftede med fejl og lignende kritikpunkter. Forsyningstilsynet er dog ikke, og vil ikke skulle være, ansvarlig for eventuelle fejl i varmforsyningsvirksomhedernes anmeldelser, som beregningerne er foretaget på baggrund af, idet dette ansvar som hidtil påhviler den enkelte varmforsyningsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil også gøre det muligt for varmforsyningsvirksomheden selv at efterprøve Forsyningstilsynets beregning.

Det er forventningen, at en offentliggørelse af grundlaget for beregningen ikke vil indeholde fortrolige oplysninger, som vil være undtaget fra offentliggørelse. Det vil imidlertid være Forsyningstilsynets ansvar at foretage en sådan vurdering.

Forsyningstilsynet har som forvaltningsmyndighed ansvaret for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til at kunne træffe afgørelse, jf. det såkaldte officialprincip. En løbende offentliggørelse af beregningerne og deres grundlag har til hensigt at sikre, at der ikke vil være betænkeligheder forbundet med, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse efter den i § 22 b, stk. 7, foreslåede bestemmelse, herunder ved afskæring af klageadgang.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, 3. pkt., at varmforsyningsvirksomhederne giver uden ugrundet ophold Forsyningstilsynet meddelelse, hvis Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, 3. pkt., i lov om varmforsyning vil medføre, at varmforsyningsvirksomheden uden ugrundet ophold efter Forsyningstilsynets offentliggørelse af grundlaget for den beregnede forbrugerpris vil skulle give meddelelse til Forsyningstilsynet, hvis varmforsyningsvirksomheden konstaterer, at Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

UDKAST

Det er varmforsyningsvirksomhedernes ansvar at sikre, at de anmeldelser, som virksomhederne foretager til Forsyningstilsynet, er korrekte. Den foreslåede bestemmelse vil således yderligere skærpe varmforsyningsvirksomhedernes opmærksomhed på at sikre, at data, for nuværende data i prisetervisningen, er korrekte ved at indføre en pligt for varmforsyningsvirksomheden til at skulle give meddelelse til Forsyningstilsynet, såfremt der konstateres fejl i en anmeldelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke sig selv give varmforsyningsvirksomhederne en ret til at få genåbnet en allerede foretaget anmeldelse. Det vil som hidtil være op til Forsyningstilsynet at vurdere, om der er grundlag herfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 2, i lov om varmforsyning vil samlet set have til hensigt at sikre, at Forsyningstilsynet ikke træffer afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7 på et utilstrækkeligt grundlag, og herunder ikke giver anledning til genoptagelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 8. Derved bør det ikke være behæftet med en særlig usikkerhed og betænkeligheder for Forsyningstilsynet at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Det foreslås i § 22 b, *stk.* 3, at Forsyningstilsynet årligt beregner et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter stk. 1 og de forudgående tre års forbrugerpriser efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 3, i lov om varmforsyning vil medføre, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne et gennemsnit over omkostningen nævnt i § 22 b, stk. 1, og den beregnede forbrugerpris nævnt i § 22 b, stk. 2, for de forudgående tre år.

Det foreslås i lovforslagets § 3, at loven træder i kraft den 1. januar 2025. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil således medføre, at Forsyningstilsynet ved sin første gennemsnitberegning efter bestemmelsen i § 22 b, stk. 3, vil skulle beregne omkostninger efter stk. 1 og forbrugerpriser efter stk. 2, der vedrører en periode på to år forud for lovens ikrafttræden.

Forslaget har til formål at sikre, at det foreslåede prisloftet, herunder forslag om offentliggørelse og udarbejdelse af plan for nedbringelse af priser får virkning så tidligt som muligt. Den periode, hvor der anvendes data forud for lovens ikrafttræden, vil være begrænset til to år. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets §1, nr. 22, hvor det i forslaget til § 22 b, stk. 7, foreslås, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for

UDKAST

varmeforsyningsvirksomheder, hvis den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger prisloftet. Det betyder, at den afgørelse, som Forsyningstilsynet træffer, ikke vil være baseret på data efter lovens ikrafttræden.

Reglerne i lov om varmeforsyning giver varmeforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel i et år kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand, eksempelvis ved at varmeforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede omkostninger eller en underdækning.

Der ville derfor isoleret set kunne være en risiko for, at varmeforsyningsvirksomhederne vil kunne fastsætte deres varmepris på en sådan måde, at varmeforsyningsvirksomhederne ikke ville blive omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvis Forsyningstilsynets beregning var årligt.

For at undgå dette foreslås det, at Forsyningstilsynets beregninger vil skulle foretages som en gennemsnitsberegning over en sammenhængende periode på tre år. Herved vil varmeforsyningsvirksomhedens faktiske varmepriser i højere grad blive afspejlet også i og med, at de driftsmæssige ubalancer i form af en over- eller underdækning, der er opstået i perioden, som udgangspunkt vil skulle være indregnet og afviklet over varmepriserne. Det skyldes, at ubalancer i henhold til den administrative praksis, vil skulle afvikles over varmepriserne umiddelbart året efter, at den er opstået. Ligeledes vil det tage højde for eksempelvis større udsving i varmepriserne i et år som følge af ændringer i brændselspriser.

Det vil være op til Forsyningstilsynet konkret at vurdere, om Forsyningstilsynet vil meddele de berørte varmeforsyningsvirksomheder beregningerne forud for eller i forbindelse med en afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7. Det vil ligeledes være op til Forsyningstilsynet konkret at vurdere, om der vil skulle foretages partshøring efter de forvaltningsretlige principper herom, jf. kapitel 5 i lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 4*, at Forsyningstilsynet årligt offentliggør en oversigt over de varmeforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter *stk. 3*.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 4, i lov om varmforsyning vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle udarbejde og offentliggøre en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der efter Forsyningstilsynets beregning i medfør af stk. 3 har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmforsyning for samme periode.

Den foreslåede bestemmelse forventes at bidrage til en yderligere gennemsigtighed og åbenhed for varmeforbrugerne om, hvad det opvarmede vand fra den varmforsyningsvirksomhed, som forbrugerne er tilsluttede, tilnærmelsesvist koster i forhold til en repræsentativ individuel varmforsyning i samme år. Der vil være tale om en oplysning, der supplerer den prisstatistik, som Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør på Forsyningstilsynets hjemmeside. Prisstatistikken er baseret på varmforsyningsvirksomhedens anmeldte varmepris for standardboliger. Varmeforsyningsvirksomhedernes priser er baseret på de forventede, nødvendige omkostninger, som varmforsyningsvirksomhederne har anmeldt til Forsyningstilsynet i budgetanmeldelsen (budgetdata), jf. § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Det vil i første omgang være op til Forsyningstilsynet at fastsætte omfang og format for udarbejdelsen af oversigten, idet det dog forventes, at den som minimum indeholder en overskuelig angivelse af de omfattede varmforsyningsvirksomheder. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil offentliggøre oversigten på tilsynets hjemmeside. Der henvises til forslaget § 22 b, stk. 9, som indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til blandt andet at kunne fastsætte nærmere regler om formkrav til og offentliggørelse af oversigten, herunder offentliggørelse af den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris.

Prisreguleringen i lov om varmforsyning fastlægger, at en varmforsyningsvirksomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Varmeprisen er som følge af anmeldelsesreglerne i lov om varmforsyning, jf. § 21, stk. 1, fastsat på baggrund af budgetterede priser, hvor de realiserede udgifter og indtægter for et varmeregnskabsår opgøres i forbindelse med priseftersvisningen. Forsyningstilsynets udarbejdelse og offentliggørelse af oversigten, som baseret på varmforsyningsvirksomhedens priseftersvisning, vil dermed i praksis angå beregnede forbrugerpriser for det forudgående kalenderår eller forskudte kalenderår forud for offentliggørelsen. Det skyldes, at nogle

UDKAST

varmeforsyningsvirksomhed har kalenderår som varmeregnskabsår, mens andre virksomheder har forskudt regnskabsår.

De oplysninger, der vil skulle offentliggøres i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 4, i lov om varmeforsyning, forventes ikke at have karakter af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Oplysningerne forventes heller ikke at have karakter af private, herunder økonomiske, forhold eller drifts- eller forretningsforhold eller lignende efter bekendtgørelse af lov om offentlighed i forvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre en egentlig pligt for Forsyningstilsynet til at skulle give direkte meddelelse til hver enkelt varmeforsyningsvirksomhed. Det vil være op til Forsyningstilsynet at beslutte. Forsyningstilsynet vil således for eksempel i forbindelse med udsendelse af sit nyhedsbrev kunne orientere varmeforsyningsvirksomhederne om, at oversigten offentliggøres

Det foreslås i § 22 b, *stk. 5*, at varmeforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal orientere varmemeforbrugerne om, at varmeforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, *stk. 5*, i lov om varmeforsyning vil indebære en pligt for varmeforsyningsvirksomhederne til at skulle orientere slutkunder om, at varmeforsyningsvirksomheden fremgår af Forsyningstilsynets oversigt. Bestemmelsen vil således finde anvendelse på de varmeforsyningsvirksomheder, hvis beregnede gennemsnitlige forbrugerpris ligger over den gennemsnitlige beregnede omkostning til individuel varmeforsyning, jf. *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse forventes at bidrage til en yderligere gennemsigtighed for varmemeforbrugerne om, hvad det opvarmede vand fra den varmeforsyningsvirksomhed, som forbrugerne er tilsluttede, tilnærmelsesvist koster i forhold til en repræsentativ individuel varmeforsyning i samme år. Varmeforbrugerne vil ved den foreslåede bestemmelse således blive gjort bekendt med, at varmeforsyningsvirksomheden har beregnede priser over omkostningen til en individuel varmeløsning.

Det forventes, at varmeforsyningsvirksomhederne som minimum vil gøre oplysningerne tilgængelige på varmeforsyningsvirksomhedernes hjemmeside eller tilsvarende online platform. En orientering i form af en

UDKAST

offentliggørelse af oplysninger på varmforsyningsvirksomhedernes hjemmeside vil rette sig mod virksomheder, som allerede har en hjemmeside. Det er således ikke hensigten, at bestemmelsen i sig selv vil medføre et krav om, at virksomhederne etablerer en hjemmeside på internettet.

Ud over orientering af varmeforbrugerne, som vil være sigtet med den foreslåede bestemmelse, vil øvrige interessenter, herunder også branchen, tilsvarende kunne orientere sig ved opslag på varmforsyningsvirksomhedens hjemmeside.

Der henvises til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 6, 1. pkt.*, at varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, 1. pkt., i lov om varmforsyning vil indebære en pligt for varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmforsyning efter bestemmelsen i § 22 b, stk. 3, til at skulle udarbejde en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen.

Med en plan vil skulle forstås en beskrivelse af, hvordan varmforsyningsvirksomheden planlægger og forventer at kunne nedbringe de omkostninger, som kan henføres til varmforsyningsvirksomhedens produktion og leverance af opvarmet vand, og dermed varmeprisen til sine slutkunder.

Den udarbejdede plan vil tillige kunne indeholde oplysninger om, hvordan varmforsyningsvirksomheden vil have fokus på omkostningseffektivitet med henblik på lavere priser ikke kun over en kortere periode, som de tre år § 22 b som udgangspunkt indebærer, men også på længere sigt.

Det er væsentligt, at varmforsyningsvirksomhedens ledelse til stadighed har opmærksomhed på varmforsyningsvirksomhedens omkostningsniveau og dermed priserne for forbrugerne i sidste ende. Det kan udarbejdelsen af planen for nedbringelse af varmepriser blandt andet medvirke yderligere til.

UDKAST

Kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil finde anvendelse på alle varmforsyningsvirksomheder, hvor Forsyningstilsynet har beregnet en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning for den individuelle varmforsyning for en treårig periode, jf. den foreslåede § 22 b, stk. 3.

Kravet om udarbejdelse af planen for nedbringelse af varmeprisen vil indtræde fra det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet offentliggør en oversigt over de varmforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter den foreslåede § 22 b, stk. 3. Varmeforsyningsvirksomheden vil herefter sammenlagt have tre år til at iværksætte tiltagene fra planen og få nedbragt deres priser (tilpasningsperiode). Ved udløbet af den treårige periode, vil en varmforsyningsvirksomhed igen kunne blive omfattet af kravet om udarbejdelse af en ny varmeplan, hvis betingelserne herfor er til stede.

Kravet om, at varmforsyningsvirksomheden vil skulle udarbejde en plan, vil således også finde anvendelse på de varmforsyningsvirksomheder, hvortil kommunalbestyrelsen ikke har pålagt tilslutningspligt.

Det vil ikke i sig selv medføre prismæssige konsekvenser for varmforsyningsvirksomheden, hvis virksomheden ikke vil kunne overholde den udarbejdede plan. At varmforsyningsvirksomheden ikke vil kunne overholde planen vil kunne skyldes eksterne, herunder teknologiske forhold, der måtte have ændret sig, siden planens udarbejdelse. For varmforsyningsvirksomheder, hvor der er pålagt en kommunal tilslutningspligt, vil den foreslåede bestemmelse i § 22 b i lov om varmforsyning i sin helhed imidlertid kunne medføre, at tilslutningspligten efter en nærmere fastlagte periode vil være uden virkning. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, 2. pkt., at planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort.

Med forelæggelse efter § 22 b, stk. 6, 2. pkt., vil skulle forstås, at Forsyningstilsynet alene vil skulle påse, at planen indeholder en beskrivelse af, på hvilken måde varmforsyningsvirksomheden planlægger og forventer at kunne nedbringe de omkostninger, som kan henføres til varmforsyningsvirksomhedens produktion og leverance af opvarmet vand,

UDKAST

og dermed varmeprisen til sine slutkunder. Varmeforsyningsvirksomheden må i sin plan således give sin bedste saglige vurdering af, hvordan varmforsyningsvirksomheden vil opnå dette. Det gælder også for varmforsyningsvirksomheder, der grundet de rammevilkår, de er underlagt, vil kunne få vanskeligt ved at få nedbragt omkostningerne og dermed forbrugerprisen.

Forsyningstilsynet vil ikke hverken skulle vurdere og godkende planens indhold. Forsyningstilsynet vil ikke kunne påbyde en varmforsyningsvirksomhed at udarbejde og forelægge planen. Forsyningstilsynet vil heller ikke have nogen indgrebsbeføjelser eller andre beføjelser i forhold til varmforsyningsvirksomhedens plan.

Forsyningstilsynet vil således ikke hverken kunne eller skulle træffe afgørelse om udarbejdelse af planen over for den enkelte varmforsyningsvirksomhed. Varmeforsyningsvirksomhederne vil blandt andet selv kunne orientere sig på Forsyningstilsynets oversigt, jf. stk. 3, og derefter udarbejde en plan, som forelægges Forsyningstilsynet.

Ministeren kan med hjemmel i § 25 a i lov om varmforsyning ved bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om formkrav til forelæggelsen. Det følger blandt andet af § 25 a, stk. 1, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af lov om varmforsyning, skal ske digitalt, herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system. Ministeren kan med hjemmel i den gældende § 25 a således blandt andet fastsætte nærmere regler om, at forelæggelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, vil skulle ske digitalt.

Det foreslås videre i § 22 b, stk. 6, 2. pkt., i lov om varmforsyning, at varmforsyningsvirksomhederne samtidig med, at planen forelægges Forsyningstilsynet, vil skulle indsende dokumentation for, at varmforsyningsvirksomheden tillige har offentliggjort planen. Det er forventningen, at varmforsyningsvirksomheden som minimum vil offentliggøre planen på sin hjemmeside. Det vil være op til varmforsyningsvirksomheden at vurdere, om varmforsyningsvirksomheden vil foretage offentliggørelse andetsteds, for eksempel på anden digital platform.

UDKAST

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, at indtil den treårige periode, jf. stk. 7, er udløbet, vil en varmforsyningsvirksomhed ikke skulle udarbejde en ny plan.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, vil i sammenhæng med 1. *pkt.* medføre, at kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil indtræde første gang fra det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet offentliggør den i stk. 4 nævnte oversigt og herefter igen efter udløbet af den treårige periode efter den foreslåede § 22 b, stk. 7. Varmeforsyningsvirksomheden vil således sammenlagt have tre år til at iværksætte tiltagene fra planen og få nedbragt deres priser (tilpasningsperiode).

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, 3. *pkt.*, vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed efter udløbet af den treårige periode, igen vil kunne blive omfattet af kravet om udarbejdelse af en ny varmeplan, hvis varmforsyningsvirksomheden omfattes af § 22 b, stk. 4, som følge af Forsyningstilsynets fornyede gennemsnitsberegning.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 7, 1. pkt.*, at Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, hvis den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning regnet tre år fra tidspunktet for offentliggørelse nævnt i stk. 4, som har udløst, at varmforsyningsvirksomheden skal udarbejde en plan, jf. stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 7, 1. *pkt.*, i lov om varmforsyning, vil regulere Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle træffe afgørelse over for de varmforsyningsvirksomheder, der er omfattet af § 22 b, stk. 6. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 6, at kravet om udarbejdelse af en plan for nedbringelse af varmeprisen vil finde anvendelse på alle varmforsyningsvirksomheder, hvor Forsyningstilsynet har beregnet en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning for den individuelle varmforsyning for en treårig periode efter den foreslåede § 22 b, stk. 3. Forsyningstilsynet vil således skulle træffe afgørelse over for en varmforsyningsvirksomhed, hvis denne gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning regnet tre år fra tidspunktet, hvor varmforsyningsvirksomheden er blevet offentliggjort på

UDKAST

Forsyningstilsynets oversigt, jf. § 22 b, stk. 4, og som har udløst, at varmforsyningsvirksomheden skal udarbejde en plan for nedbringelse af varmeprisen, jf. § 22 b, stk. 6.

Forslaget om Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed vil således have til hensigt at sikre, at varmforsyningsvirksomhederne vil få en periode på sammenlagt tre år til at iværksætte tiltagene fra planen, og hvor Forsyningstilsynets gennemsnitsberegning ikke vil udløse en ny afgørelse for den pågældende varmforsyningsvirksomhed. Når perioden på de tre år er udløbet, vil varmforsyningsvirksomheden igen kunne være omfattet af bestemmelsen om Forsyningstilsynets afgørelse, såfremt varmforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige forbrugerpris ligger over den gennemsnitlige individuelle omkostning, jf. Forsyningstilsynets beregning.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 7, 1. pkt., i lov om varmforsyning vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 14 c, hvorefter tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg vil være uden virkning, hvis Forsyningstilsynet har truffet afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7 eller 8.

Det er hensigten med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 22 b i lov om varmforsyning, at den vil kunne få den konsekvens, at en kommunalt pålagt tilslutningspligt til en varmforsyningsvirksomhed, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, vil være uden virkning. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Der er ikke fastsat generelle regler om myndighedernes sagsbehandlingstid i forvaltningsloven eller anden lovgivning. Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at sager i den offentlige forvaltning skal behandles inden for rimelig tid og ikke må trække unødigt ud. Det forventes, i overensstemmelse hermed og under hensyn til det overordnede formål med indsættelsen af en ny § 22 b i lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet vil tilrettelægge sin sagsbehandling således, at Forsyningstilsynet behandler og træffer afgørelser inden for rimelig tid efter udløbet af perioden, navnlig med henblik på at sikre grundejernes mulighed for snarest muligt at ophøre med leveringsforholdet.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte den eksisterende hjemmel i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning til i bekendtgørelse at fastsætte, at de afgørelser, som Forsyningstilsynet vil træffe efter regler fastsat i medfør af

UDKAST

§ 22 b, stk. 7 og 8, ikke vil skulle kunne påklages til Energiklagenævnet. Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.

Det foreslås i § 22 b, stk. 7, 2. *pkt.*, at Forsyningstilsynet på afgørelsestidspunktet orienterer kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden, jf. § 14 c, stk. 1.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 7, 2. *pkt.*, i lov om varmforsyning, er, at der i forhold til kommunalbestyrelsens opgavevaretagelse vil være behov for oplysninger fra Forsyningstilsynet. Bestemmelsen vil således have til formål at sikre, at Forsyningstilsynet foretager samtidig orientering af kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner i tilfælde, hvor der er pålagt tilslutningspligt til den varmforsyningsvirksomhed, som Forsyningstilsynets afgørelse vedrører, med henblik på kommunalbestyrelsens videre foranstaltning overfor berørte grundejere.

Den foreslåede bestemmelse vil alene medføre en pligt for Forsyningstilsynet til at orientere den kommunalbestyrelse, der har pålagt tilslutningspligt. Det vil være op til Forsyningstilsynet at beslutte, hvordan og hvornår i sagsprocessen Forsyningstilsynet bedst sikrer sig oplysninger herom.

Forsyningstilsynet vil også skulle orientere kommunalbestyrelsen i tilfælde af en genoptagelsesansøgning og resultatet af genoptagelsessagen. Der henvises til § 22 b, stk. 8.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 8, 1. pkt.*, at en varmforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet.

Den foreslåede bestemmelse vil indføre en begrænset genoptagelsesadgang.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 1. *pkt.*, i lov om varmforsyning vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed inden for en frist på 3 måneder og under visse betingelser vil kunne anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en afgørelse, som Forsyningstilsynet har truffet over for den pågældende varmforsyningsvirksomhed efter § 22 b, stk. 8, i lov om varmforsyning.

UDKAST

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., i lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet kun kan genoptage sagen, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den beregnede forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmforsyningsvirksomheden grundet helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige udmelding, jf. stk. 2, og at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7.

Forslaget vil medføre, at en genoptagelse alene vil kunne finde sted, hvis varmforsyningsvirksomheden kan godtgøre, at Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et konstaterbart fejlagtigt grundlag. Det vil være afgørende for Forsyningstilsynets genoptagelse, at der er tale om en beregning, der er foretaget på baggrund af fejlagtige oplysninger, og at dette ultimativt har ført til en ikke korrekt afgørelse efter § 22 b, stk. 7. Forsyningstilsynets konkrete beregning vil ikke kunne gøres til genstand for en genoptagelse.

Det er ikke hensigten at fastsætte krav til den dokumentation, som en varmforsyningsvirksomhed konkret vil skulle foreligge Forsyningstilsynet i forbindelse med en genoptagelsesansøgning. Det vil således være op til varmforsyningsvirksomheden at dokumentere, at beregningen er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Det vil også være en forudsætning for en genoptagelse af en afgørelsessag, at der foreligger helt særlige omstændigheder for, at varmforsyningsvirksomheden ikke har kunnet konstatere det fejlagtige grundlag på tidspunktet for Forsyningstilsynets årlige offentliggørelse af den beregnede forbrugerpris efter den foreslåede § 22 b, stk. 2. Det vil ikke være hverken hensigten eller muligt at fastlægge nærmere, hvornår sådanne helt særlige omstændigheder vil kunne foreligge. Det vil derfor være op til Forsyningstilsynet konkret at vurdere i den enkelte genoptagelsesansøgningssag, idet det dog forventes, at Forsyningstilsynet vil anlægge et restriktiv fortolkning af de helt særlige tilfælde, der vil kunne begrunde en genoptagelse.

Endelig vil det være en betingelse for genoptagelse, at varmforsyningsvirksomheden skal kunne dokumentere, at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke vil være omfattet af § 22 b, stk. 7. Varmeforsyningsvirksomheden vil således skulle kunne dokumentere, at Forsyningstilsynets gennemsnitsberegning for det eller de år, hvor der har

UDKAST

været konstateret fejl i anmeldte data, vil have den konsekvens, at varmforsyningsvirksomhedens gennemsnitlige beregnede forbrugerpris for den treårige periode, ikke overstiger den gennemsnitlige beregnede omkostning for samme periode.

Forsyningstilsynets oprindelige afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 7, vil være en afgørelse, der er baseret på en gennemsnitsberegning over de seneste tre års beregnede og offentliggjorte beregnede forbrugerpriser for den pågældende varmforsyningsvirksomhed i forhold til den gennemsnitlige omkostning til en individuel varmforsyning, som Forsyningstilsynet har beregnet og udmeldt for samme periode, jf. § 22 b, stk. 1 og 2. Afgørelsen efter stk. 7 vil således være baseret på de årlige beregninger og offentliggørelse af beregnede forbrugerpriser, som varmforsyningsvirksomhederne efter den foreslåede § 22 b, stk. 2, vil have pligt til at reagere på, såfremt beregningen er baseret på et forkert grundlag.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., i lov om varmforsyning vil derfor alene tjene som en ekstra sikring af korrektheden af afgørelsens grundlag (data) for både varmforsyningsvirksomhederne, Forsyningstilsynet og i sidste ende kommunalbestyrelsen, da Forsyningstilsynets afgørelse efter § 22 b, stk. 7, vil kunne medføre, at en evt. kommunalt pålagt tilslutningspligt vil være uden virkning. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede bestemmelse vil også skulle ses i sammenhæng med den forventede afskæring af klageadgang for afgørelser truffet i medfør af § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning.

Det er derfor også forventningen, at bestemmelsen i § 22 b, stk. 8, 2. pkt., i lov om varmforsyning alene vil blive anvendt i et meget begrænset omfang.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 3. *pkt.*, at Forsyningstilsynet straks orienterer kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har pålagt tilslutningspligt, om anmodningen om genoptagelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 3. *pkt.*, i lov om varmforsyning vil medføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vil således skulle orientere den eller de relevante kommunalbestyrelser, hvis Forsyningstilsynet har modtaget en anmodning fra en varmforsyningsvirksomhed om at genoptage en afgørelse i en sag, som Forsyningstilsynet har truffet i medfør af § 22 b, stk. 7.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede § 14 c, hvor det foreslås, at tilslutningspligt er uden virkning, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil. Da det forhold, at tilslutningspligt er uden virkning vil kunne opfattes som værende af en vis indgribende karakter for en varmforsyningsvirksomhed, og da det medfører en handlepligt for kommunalbestyrelsen i form af orienteringsforpligtelse og registrering på Plandata.dk, vil det være væsentligt, at det så vidt muligt sikres, at Forsyningstilsynets afgørelser er endelige i det administrative system. Kommunalbestyrelsens handlepligt er nærmere beskrevet til den foreslåede bestemmelse i § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, hvortil der henvises.

Ved at indføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet i tilfælde af en modtaget anmodning sikres det, at kommunerne ikke foretager handlinger, førend Forsyningstilsynet har vurderet, om der er grundlag for en genoptagelse af en sag efter § 22 b, stk. 7.

Det foreslås i § 22 b, stk. 8, 4. pkt., at Forsyningstilsynet straks orienterer kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen jf. § 14 c.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, stk. 8, 4. pkt., i lov om varmforsyning vil medføre en orienteringspligt for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vil således skulle orientere den eller de relevante kommunalbestyrelser om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen med henblik på kommunalbestyrelsens efterfølgende handlepligt.

En afgørelse i genoptagelsessagen vil kunne være dels en ny afgørelse som erstatning for en afgørelse truffet efter § 22 b, stk. 7, dels afslag på genoptagelse af afgørelsen efter § 22 b, stk. 8. Et afslag på genoptagelse er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Ved et afslag på genoptagelse vil den oprindelige afgørelse efter § 22 b, stk. 7, fortsat stå ved magt, men virkningstidspunktet for tilslutningspligtens ophør efter den foreslåede § 14 c vil være på dette senere afgørelsestidspunkt.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte den eksisterende hjemmel i § 26 a, nr. 1, i lov om varmforsyning til i bekendtgørelse at fastsætte, at de afgørelser, som Forsyningstilsynet vil træffe efter regler fastsat i medfør af § 22 b, stk. 8, ikke vil skulle kunne påklages til Energiklagenævnet. Det vil medføre, at hverken afgørelse om genoptagelse eller ny afgørelse som følge

UDKAST

af genoptagelse vil kunne påklages. Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.

Det foreslås i § 22 b, *stk. 9*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold omfattet af *stk. 1-8*.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 b, *stk. 9*, i lov om varmforsyning vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om forhold, der er omfattet af § 22 b, *stk. 1- 8*.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, *stk. 9*, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om den individuelle varmforsyning, herunder frister for udmelding af omkostningen til denne, efter § 22 b, *stk. 1*.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil anvende sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde omkostningen forbundet med en luft-vand-varmepumpe, jf. § 22 b, *stk. 1*. Det skyldes, at en luft-vand-varmepumpe på nuværende tidspunkt vurderes at være den foretrukne alternative løsning baseret på vedvarende energi for den gennemsnitlige husstand.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynets beregninger af omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning i første omgang baseres på Energistyrelsens teknologikatalog for individuelle opvarmningsanlæg eller varmepumpepuljedata. Med henblik på at sikre anvendelsen af bedst mulige datagrundlag vil Forsyningstilsynet ved beregningen af omkostningen kunne anvende og inddrage andre relevante data.

Ved omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning forstås omkostninger til køb og installation af varmepumpen, som udgangspunkt baseret på data fra Energistyrelsens Teknologikatalog eller Varmepumpepuljen, omkostninger til drift og vedligehold og elomkostninger forbundet med brug af varmepumpen.

Det er i første omgang forventningen, at elprisen fastsættes som den gennemsnitlige forward pris for de 12 måneder, som den respektive omkostning til individuel varmforsyning gælder for. Elomkostningerne repræsenterer elprisen (spotpris), afgifter og tariffer. Det er endvidere i første omgang forventningen, at der ved fastsættelsen af elprisen tages højde

UDKAST

for, at forbrugernes omkostninger ved køb af el afviger fra elhandelskabets omkostninger ved køb af el i form af en korrektion herfor.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet vil skulle beregne omkostninger på en anden individuel varmforsyning, hvis denne for eksempel i takt med den teknologiske udvikling bliver husstandes foretrukne individuelle varmforsyning.

Det er forventningen, at omkostningen til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi vil skulle fastsættes i hele antal kroner pr. GJ og vil finde anvendelse i det efterfølgende kalenderår med henblik på at sikre sammenlignelighed med den foreslåede beregnede forbrugerpris, som Forsyningstilsynet ligeledes årligt vil skulle beregne i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte frister for Forsyningstilsynets beregning af blandt andet gennemsnittet for de seneste tre år over den individuelle omkostning, jf. § 22 b, stk. 1. Det er forventningen, at fristen vil blive fastsat efter forudgående drøftelser med Forsyningstilsynet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om den beregnede forbrugerpris, herunder frister for udmelding af denne, jf. § 22 b, stk. 2.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil anvende sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde den beregnede forbrugerpris for den enkelte varmforsyningsvirksomhed på baggrund af de på prisetervisningen realiserede indtægter fra forbrugsafregningen divideret med varmesalget fra varmforsyningsvirksomhedens senest afsluttede varmeregnskab. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet til brug for beregningen i første omgang vil skulle anvende de prisetervisninger, som varmforsyningsvirksomhederne i forvejen anmelder til Forsyningstilsynet efter regler fastsat af Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil skulle anvende de på beregningstidspunktet senest anmeldte prisetervisninger.

UDKAST

Prisreguleringen i lov om varmforsyning fastlægger, at en varmforsyningsvirksomheds indtægter via prisen på varme i et år skal dække årets nødvendige omkostninger. Varmeprisen er som følge af anmeldelsesreglerne i lov om varmforsyning, jf. § 21, stk. 1, fastsat på baggrund af budgetterede priser. Reglerne giver varmforsyningsvirksomhederne en vis fleksibilitet i prisfastsættelsen. Varmeforsyningsvirksomhedernes budget skal balancere. Varmeforsyningsvirksomhederne vil for eksempel kunne fastsætte priserne lavere end det, der er nødvendigt af hensyn til at få dækket de omkostninger, der er forbundet med levering af opvarmet vand. Det vil kunne ske ved, at varmforsyningsvirksomheden budgetterer med lavere forventede omkostninger eller en underdækning. Der vil derfor isoleret set være en risiko for, at varmforsyningsvirksomhederne vil kunne fastsætte deres varmepris på en sådan måde, at varmforsyningsvirksomhederne årligt ikke ville blive omfattet blandt andet af den foreslåede bestemmelse, hvis Forsyningstilsynets beregning ville skulle foretages på baggrund af varmforsyningsvirksomhedernes budgetdata. Det er derfor forventningen, at der i første omgang vil blive fastsat regler om, at Forsyningstilsynets beregning af den beregnede forbrugerpris, vil skulle foretages på baggrund af varmforsyningsvirksomhedernes prisetervisningsdata, hvor de realiserede udgifter og indtægter for varmforsyningsvirksomhedens varmeregnskabsår opgøres. Forsyningstilsynets beregning af den beregnede forbrugerpris forventes derfor at angå de indtægter fra forbrugernes varmepriser for året, som har været fastsat på baggrund af de forventede budgetterede omkostninger for det forudgående kalenderår.

Det er forventningen, at omkostningen til den individuelle varmforsyning vil skulle fastsættes i hele antal kroner pr. GJ med henblik på at sikre sammenlignelighed med den omkostning til individuel VE-varmforsyning, som Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde efter den foreslåede § 22 b, stk. 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin foreslåede bemyndigelse i § 22 b, stk. 9, til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle beregne og udmelde en beregnet forbrugerpris for den enkelte varmforsyningsvirksomhed på baggrund af andre data fra virksomhederne. Det vil for eksempel kunne være, hvis andre data, herunder i takt med øget data tilgang, vurderes mere egnet til formålet.

UDKAST

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte frister for Forsyningstilsynets beregning, herunder for beregning af blandt andet gennemsnittet for de seneste tre år over den beregnede varmepris, jf. § 22 b, stk. 3. Det er forventningen, at fristen vil blive fastsat efter forudgående drøftelser med Forsyningstilsynet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om formkrav til og offentliggørelse af oversigten, herunder offentliggørelse af og grundlaget for den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris, jf. § 22 b, stk. 4.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet vil skulle overholde eventuelle fastlagte formkrav og krav til indholdet af oversigten. En udmøntning af bestemmelsen, hvor oversigten vil skulle foreligge i en bestemt ydre form, vil navnlig ske med henblik på at sikre den fornødne gennemsigtighed for forbrugerne om priser hos den varmforsyningsvirksomhed, som de modtager fjernvarme fra.

Det vil i første omgang ikke være hensigten at fastsætte nærmere regler for Forsyningstilsynets udarbejdelse af oversigten. Det vil således som udgangspunkt være op til Forsyningstilsynet at fastsætte omfanget og formatet for udarbejdelsen af oversigten, idet det dog forventes, at oversigten som minimum indeholder en overskuelig og informativ angivelse af de omfattede varmforsyningsvirksomheder og deres beregnede forbrugerpris.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten efter § 22 b, stk. 4.

Det er forventningen, at ministeren vil udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Forsyningstilsynets offentliggørelse af oversigten vil skulle ske før et årsskifte.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil offentliggøre oversigten på sin hjemmeside. Det forventes således i første omgang ikke, at ministeren vil udnytte den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere offentliggørelseskrav. Det forventes ikke, at de oplysninger og

UDKAST

data, der vil skulle indgå på oversigten, vil have karakter af at være fortrolige eller følsomme.

Det ligger inden for bemyndigelsen for ministeren at kunne fastsætte regler om, hvor og på hvilken måde Forsyningstilsynet vil skulle offentliggøre den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris og grundlaget herfor. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil offentliggøre den enkelte varmforsyningsvirksomheds beregnede forbrugerpris på sin hjemmeside. Det er endvidere forventningen, at Forsyningstilsynet som minimum vil offentliggøre grundlaget for beregningen, og at dette også vil ske på hjemmesiden.

Det forventes derfor i første omgang ikke, at ministeren vil udnytte sin hjemmel til at fastsætte nærmere regler. Det er væsentligt, at oplysninger så vidt muligt og under hensyntagen til fortrolighed m.v., stilles til rådighed for andre, som kan bruge dem. Det drejer sig blandt andet om varmforsyningerne, som derigennem vil kunne opnå en større indsigt i priserne i den varmforsyningsvirksomhed, som forbrugeren er tilsluttet.

Ministeren vil kunne udnytte sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte nærmere regler herfor, herunder eksempelvis hvis det viser sig, at der er efterspørgsel efter bestemte data, der danner grundlaget for beregningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om varmforsyningsvirksomhedernes orientering af varmforsyningerne, jf. § 22 b, stk. 5.

Ministeren vil kunne udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for virksomhedernes orienteringsforpligtelse. Ministeren vil blandt andet kunne anvende sin bemyndigelse, hvis det vurderes, at forbrugerne ikke orienteres tilstrækkeligt og efter hensigten. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 22 b, stk. 5.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om formkrav til og offentliggørelse samt forelæggelse af planen for Forsyningstilsynet, herunder frister for offentliggørelse samt forelæggelse, jf. § 22 b, stk. 6.

UDKAST

Det foreslås i § 22 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, at varmforsyningsvirksomheder, der jf. stk. 3, 1. pkt., har en gennemsnitlig beregnet forbrugerpris over omkostningen efter stk. 1 over en periode på tre år, vil skulle udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om formkrav, herunder regler om planens konkrete indhold.

Det forventes foreløbig, at ministeren vil udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at planen vil skulle beskrive varmforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af varmeprisen for det følgende år samt forventede aktiviteter de to efterfølgende år. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at varmforsyningsvirksomheden sammenlagt vil have tre år, hvoraf de første tre måneder vil være til at udarbejde planen. Eventuelle nærmere regler om indhold i planen vil ikke blive udstedt uden forudgående politisk drøftelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen kunne fastsætte regler om, hvornår varmforsyningsvirksomheden vil skulle forelægge sin plan for Forsyningstilsynet. Fristen for forelæggelse vil kunne have betydning for hvor lang tid, varmforsyningsvirksomhedens efterfølgende vil have til at nedbringe sin varmepris, inden for den samlede treårige periode.

Det forventes ikke, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang vil fastsætte detaljerede bestemmelser om planens konkrete indhold. Ministeren vil på et senere tidspunkt kunne fastsætte eksempelvis regler om, hvilke typer af oplysninger, der vil skulle fremgå af varmforsyningsvirksomhedens plan, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt. Det vil således som udgangspunkt være op til den enkelte varmforsyningsvirksomhed at udarbejde en plan, der på tiltrækkelig vis beskriver, hvordan varmforsyningsvirksomhedens omkostninger og dermed priser forventes nedbragt ved udløbet af den fastsatte periode.

UDKAST

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om virksomhedens offentliggørelse af planen, herunder tidsfrister for offentliggørelse.

Det forventes, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen i første omgang vil fastsætte regler om, at varmforsyningsvirksomheder som minimum vil skulle gøre planen tilgængelig på varmforsyningsvirksomhedernes hjemmeside eller tilsvarende online platform. En offentliggørelse af oplysninger på varmforsyningsvirksomhedernes hjemmeside vil rette sig mod virksomheder, som allerede har en hjemmeside. Det er således ikke hensigten, at bestemmelsen i sig selv vil medføre et krav om, at virksomhederne etablerer en hjemmeside på internettet.

Ud over orientering af varmemeforbrugerne, som vil være sigtet med den foreslåede bestemmelse, vil øvrige interessenter, herunder også branchen, tilsvarende kunne orientere sig ved opslag på varmforsyningsvirksomhedens hjemmeside.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende sin bemyndigelse til på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at varmforsyningsvirksomhederne vil skulle orientere sine varmemeforbrugere mere direkte. Det vil eksempelvis kunne ske ved elektronisk post eller på varmforsyningsvirksomhedens årlige generalforsamling, hvis det vurderes nødvendigt eller mere hensigtsmæssigt under hensyntagen til varmemeforbrugerne.

Det er forventningen, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte en kort frist for, hvornår varmforsyningsvirksomheden vil skulle offentliggøre planen på virksomhedens hjemmeside. Det vil for eksempel kunne være et krav om, at varmforsyningsvirksomheden vil skulle offentliggøre planen på hjemmesiden i nær tidsmæssig sammenhæng med forelæggelsen af planen for Forsyningstilsynet.

De oplysninger, der vil skulle offentliggøres i medfør af den foreslåede § 22 b, stk. 6, i lov om varmforsyning, forventes ikke at have karakter af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Oplysningerne forventes heller ikke at have karakter af private, herunder økonomiske, forhold eller drifts- eller forretningsforhold el.lign., efter bekendtgørelse af lov om offentlighed i forvaltningen.

UDKAST

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endelig kunne fastsætte regler om forelæggelse af planen for Forsyningstilsynet, herunder tidsfrister for forelæggelsen.

Det er forventningen, at ministeren ved en udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at varmforsyningsvirksomheden vil skulle forelægge planen for Forsyningstilsynet senest 3 måneder efter, at varmforsyningsvirksomhed er blevet offentliggjort på den i § 22 b, stk. 4, nævnte oversigt. Ministeren vil kunne fastsætte en anden frist, hvis det for eksempel måtte vise sig at være forbundet med vanskeligheder for de berørte varmforsyningsvirksomheder at udarbejde planen inden for den fastsatte frist.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 22 b, stk. 9, i lov om varmforsyning til at fastsætte regler om Forsyningstilsynets orientering af kommunalbestyrelsen om de afgørelser, der træffes af Forsyningstilsynet.

Bemyndigelsen vil omfatte Forsyningstilsynets orientering om afgørelser, enten særskilt eller sammen med en afgørelse. Oplysningerne vil have relevans for kommunernes opgaver, jf. de foreslåede bestemmelse i § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkninger hertil.

Det forventes, at Forsyningstilsynet i overensstemmelse med forvaltningsretlige principper vil tilrettelægge sin sagsbehandling således, at Forsyningstilsynet behandler og træffer afgørelser inden for rimelig tid, navnlig med henblik på at sikre grundejernes mulighed for snarest muligt at ophøre med leveringsforholdet, der sammen med den foreslåede § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil, er hensigten med § 22 b. Ministeren vil imidlertid kunne fastsætte nærmere regler om frister for Forsyningstilsynets afgørelsesvirksomhed, såfremt det vurderes nødvendigt.

Til nr. 23

Det følger af § 33 i lov om varmforsyning, at såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

UDKAST

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved vedtagelsen af lov nr. 503 af 17. juni 2008 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning og lov om Energinet.dk. Det følger blandt andet af de specielle lovbemærkninger, at tvangsbøder først kan pålægges efter påbud, og at det forudsættes, at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger virksomheden skal foretage. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om en virksomhed på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

Ved lov nr. 217 af 7. marts 2023 om ændring af lov om varmforsyning blev Forsyningstilsynets mulighed for som tvangsmiddel at kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder udvidet til også at omfatte manglende rettidig efterlevelse af påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21 a, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, at der efter § 21 a, stk. 3, indsættes § 21 b, stk. 4.

Den foreslåede ændring i § 33, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 21 b i lov om varmforsyning om, at aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber skal ske på markedsmæssige vilkår. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet som tvangsmiddel vil kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis varmforsyningsvirksomheden rettidigt undlader at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af den foreslåede § 21 b, stk. 4.

Forsyningstilsynets afgørelse om udstedelse af tvangsbøder vil skulle anvendes med forsigtighed. Udstedelse af tvangsbøder vil, som det allerede følger af gældende ret, først kunne pålægges efter påbud med angivelse af en frist. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om anlægget på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

UDKAST

Forsyningstilsynets udstedelse af tvangsbøder vil være underlagt de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. Forsyningstilsynets afgørelser om tvangsbøder vil kunne påklages til Energiklagenævnet i medfør af § 26 i lov om varmforsyning.

Det er Forsyningstilsynet, der efter reglerne i lov om varmforsyning har kompetencen til at vurdere, om en pålagt bøde, vil kunne indregnes i varmeprisen som en nødvendig omkostning efter § 20, stk. 1, jf. § 21, stk. 4.

Til nr. 24

Efter den gældende straffebestemmelse i § 34, stk. 1, i lov om varmforsyning straffes med bøde, den der overtræder de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte bestemmelser i loven, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det følger af stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Endelig følger det af stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 6, i lov om varmforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller.

Det foreslås, at eller udgår i § 34, nr. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt nummer i § 34, stk. 1, hvorefter det er nødvendigt at fjerne ”eller” fra den gældende nr. 6 og i stedet indsætte ordet i den nye nr. 7. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 25

Efter den gældende straffebestemmelse i § 34, stk. 1, i lov om varmforsyning straffes med bøde, den der overtræder de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte bestemmelser i loven, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det følger af stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Endelig følger det af stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Både

UDKAST

fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af lov om varmforsyning. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i § 34, stk. 3, i lov om varmforsyning.

Da der er tale om en bestemmelse om straf, er det anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene og domstolene, der afgør, om og i givet fald, hvor stor en bøde, der skal idømmes den pågældende varmforsyningsvirksomhed.

Det foreslås i § 34, stk. 1, at der som nr. 7 indsættes, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der indgår aftaler i strid med § 21 b.

Den foreslåede udvidelse af strafbestemmelsen vil på samme måde som de gældende strafbestemmelser have til formål at sikre overholdelse af den regulering, som lov om varmforsyning med tilhørende bekendtgørelser foreskriver. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en varmforsyningsvirksomhed, der indgår aftaler med koncern- og interesseforbundne selskaber, som ikke er på markedsmæssige vilkår, vil kunne blive pålagt en bøde. Det vil være anklagemyndigheden, der beslutter at rejse tiltale for domstolene og domstolene, der afgør, om og i givet fald, hvor stor en bøde, der skal idømmes den pågældende varmforsyningsvirksomhed.

Det forventes, at Forsyningstilsynet i de fleste tilfælde vil anvende andre håndhævelsesmidler, førend der vil ske politianmeldelse efter den foreslåede § 34, stk. 1, nr. 8. Det vil dog være Forsyningstilsynet, som vil skulle foretage en konkret vurdering af, hvilke håndhævelsesmidler eller kombinationer heraf, der vil være hensigtsmæssige i de konkrete tilfælde, jf. de foreslåede § 21 b, stk. 4 og 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring, at nr. 7 herefter bliver nr. 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en nr. 7 i § 34, stk. 1. Der tilsigtes med ændringen ikke foretaget materielle ændringer.

Til § 2

Til nr. 1

UDKAST

Det fremgår af planlovens § 15, stk. 2 – det såkaldte lokalplankatalog – at der i en lokalplan kan optages bestemmelser om en række forskellige emner. Opremsningen i § 15, stk. 2, af emner, der kan lokalplanlægges for, er udtømmende.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 14, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om tilvejebringelse af fællesanlæg, herunder grønne arealer og parkeringspladser eventuelt med tilhørende infrastruktur for alternative drivmidler til transport, i det af planen omfattede område eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for området som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse. Endvidere kan der efter lovens § 15, stk. 2, nr. 20, optages bestemmelser i en lokalplan om oprettelse af grundejerforeninger for nye haveboligområder, erhvervsområder, områder for fritidsbebyggelse eller byomdannelsesområder, herunder om medlemspligt og om foreningens ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesarealer og fællesanlæg.

Fællesanlæg som nævnt i planlovens § 15, stk. 2, nr. 14 og 20, har tidligere kunnet omfatte kollektive varmforsyningsanlæg, herunder til opvarmning med naturgas eller fjernvarme. Det har herunder været muligt at fastsætte lokalplanbestemmelser om tilslutning til et kollektivt varmforsyningsanlæg som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse uden angivelse af, om opvarmningsformen er naturgas eller fjernvarme, idet dette blev fastlagt efterfølgende i varmeplanlægningen.

Muligheden for at fastsætte lokalbestemmelser om tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg blev afskaffet med lov nr. 1712 af 27. december 2018 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. januar 2019. Af planlovens § 15, stk. 12, fremgår således bl.a., at fællesanlæg som nævnt i stk. 2, nr. 14 og 20, ikke omfatter anlæg til kollektiv varmforsyning.

I tilknytning hertil fremgår det af planlovens § 15, stk. 14, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fremføring af naturgas, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Bestemmelsen i § 15, stk. 14, blev indført med lov nr. 573 af 10. maj 2022 om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning, der trådte i kraft den 1. juli 2022.

Bestemmelser i gældende lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, skal overholdes, medmindre kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde meddeler dispensation fra lokalplanen, jf. planlovens § 19.

Efter planlovens § 54 b, stk. 1, opretter ministeren for byer og landdistrikter et landsdækkende digitalt register, der skal indeholde oplysninger om planer, der er tilvejebragt efter planloven. Registeret kan indeholde beslutninger, afgørelser og strategier for kommuneplanlægningen m.v., der er tilvejebragt efter planloven, og planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger, der efter anden lovgivning skal registreres i systemet, og oplysninger tilvejebragt til brug for vurderingsmyndigheden. Af § 54 b, stk. 2, fremgår, at registeret er offentligt tilgængeligt.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede § 15, stk. 17, at bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede. Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servituttens. Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en lokalplanbestemmelse, der medfører tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme, vil være uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet efter varmforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 18 og 22. Det samme vil gælde for en servitutbestemmelse med tilsvarende indhold, hvis kommunalbestyrelsen ifølge servituttens er eneste påtaleberettigede.

UDKAST

Tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme, der ikke følger af en lokalplanbestemmelse eller en servitutbestemmelse med kommunalbestyrelsen som eneste påtaleberettigede, vil ikke være omfattet af forslaget.

Hvis en bestemmelse om tilslutningspligt regulerer andre forhold end tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme, vil alene de dele af bestemmelsen, der vedrører fjernvarmeforsyning, blive berørt af forslaget.

I perioden indtil fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, vil den nuværende regulering af tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme gælde uændret. Der vil som nu kunne søges om dispensation fra lokalplanbestemmelser om tilslutningspligt og om tilladelse til at fravige servitutbestemmelser om tilslutningspligt efter gældende regler.

Fra fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, vil ejere, lejere og brugere af de berørte ejendomme ikke længere være bundet af de omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser. Den enkelte ejer, lejer eller bruger vil dog frivilligt kunne fortsætte tilslutningen til det kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme.

De omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser vil være uden virkning fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, selvom bestemmelserne fortsat fremgår af gældende lokalplaner og tingbog.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at kommunalbestyrelsen straks efter udløbet af perioden på fire måneder vil skulle give skriftlig underretning om retsvirkninger efter § 15, stk. 17, 1. og 2. pkt. – dvs. at tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg til fjernvarme, der følger af en lokalplanbestemmelse eller en servitutbestemmelse med kommunalbestyrelsen som eneste påtaleberettigede, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse efter varmforsyningslovens § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1 – til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servituten, og at kommunalbestyrelsen desuden vil skulle foretage offentlig bekendtgørelse

UDKAST

om sådanne retsvirkninger i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af planlovens § 54 b.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at for kommuner, der indtil den 1. januar 2025 har varetaget eller deltaget i virksomhed med anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, skal § 1, nr. 2, 8 og 9, overholdes senest den 1. januar 2027.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kommune, der indtil lovens ikrafttræden har varetaget virksomhed med drift af anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper, vil skulle ophøre hermed senest den 1. januar 2027. Den foreslåede bestemmelse vil fastsætte en overgangsperiode på to år, således at kommunerne kan nå at indrette sig herpå, herunder tilpas tid til at afhænde virksomheden til anden side eller fortsætte varetagelsen som tilknyttet virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

Den foreslåede vil skulle i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af det nye stk. 5 i § 2, i lov om varmforsyning, hvorefter kollektive varmforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, ikke vil omfatte anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper. Kommuner kan varetage kollektive varmforsyningsanlæg i henhold til § 2 b, stk. 1, nr. 1. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at varmforsyningsvirksomhederne fra førstkommende valg til bestyrelsen eller det tilsvarende ledelsesorgan efter den 1. januar 2025 skal overholde § 1, nr. 17.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om uafhængighed vil skulle opfyldes ved varmforsyningsvirksomhedens førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Posten som uafhængigt medlem af bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan vil skulle besættes ved valg gennem stemmeafgivning på førstkommende ordinære generalforsamling efter den 1. januar 2025. Kravet vil kunne opfyldes i takt med den løbende udskiftning af medlemmer og i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter herom.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 4*, at regler udstedt i medfør af § 2, stk. 5, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6, i lov om varmforsyning, jf. denne lovs § 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den såkaldte undtagelsesbekendtgørelse fortsat vil være gældende.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet lov om varmforsyning og lov om planlægning ikke gælder for Færøerne og Grønland, og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 36 i lov om varmforsyning og § 70 i lov om planlægning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, og [...], foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:</p> <p>1) --- 2) --- 3) --- 4) ---</p> <p><i>Stk. 2. – 4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.</p>	<p>1. I § 2, <i>stk. 1</i>, ændres »§ jf. dog stk. 2:« til: »jf. dog stk. 2, 4 og 5:«.</p> <p>2. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:</p> <p style="padding-left: 2em;">»<i>Stk. 5.</i> Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg til decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.«</p> <p style="text-align: right;">Stk. 5 bliver herefter stk. 6.</p>
<p>§ 2 b. Med henblik på varmforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen</p>	<p>3. I § 2 <i>b</i>, <i>stk. 1</i>, <i>nr. 1</i>, indsættes efter »§ 2, stk. 1,«: », hvis</p>

UDKAST

<p>med andre kommuner eller private virksomheder varetage</p> <p>1) virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, jf. dog stk. 3,</p> <p>2) ---</p> <p>3) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> En kommune må kun varetage virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, hvis virksomheden udøves på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab, der alene driver affaldsforbrændingsanlæg, jf. dog stk. 4-6 og §§ 2 h og 2 i.</p> <p><i>Stk. 4. – 6.</i> ---</p>	<p>virksomheden udøves i et aktie- eller anpartsselskab,«.</p> <p>4. I § 2 b, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 3«: »og § 2 h,«.</p> <p>5. I § 2 b, stk. 3, ændres »§§ 2 h og 2 i.« til: »§ 2 i.«</p>
<p>§ 2 c. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> En kommune kan ikke varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. En kommune kan dog varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra §§ 20 og 20 b.</p>	<p>6. I § 2 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.</p>
<p>§ 2 d. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Garantistillelse for en kommunal virksomheds lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en</p>	<p>7. I § 2 d, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 2, stk. 5,« til: »§ 2, stk. 6,«.</p>

UDKAST

<p>virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra prisbestemmelserne, er dog tilladt, hvis kommunen varetager denne virksomhed, jf. § 2 c, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 6. ---</i></p>	
<p>§ 2 f. En kommune, der varetager eller deltager i virksomhed nævnt i § 2 b, kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil.</p> <p><i>Stk. 2. – Stk. 6 ---</i></p>	<p>8. I § 2 f, stk. 1, indsættes efter »tilknytning hertil«: »eller virksomhed omfattet af stk. 7.«</p> <p>9. I § 2 f indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 2-4 og 6 finder tilsvarende anvendelse, hvor en kommune varetager eller deltager i virksomhed med decentral produktion af opvarmet vand med varmepumper i de tilsluttede bygninger.«</p>
<p>§ 2 h. For affaldsforbrændingsanlæg, der var helt eller delvis kommunalt ejede den 1. juli 2023, skal § 2 b, stk. 3, være opfyldt senest den 1. januar 2025, jf. dog stk. 3-5.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at aktie- eller anpartsselskabet, jf. stk. 1, skal indtræde i samtlige eller enkelte af affaldsforbrændingsanlæggets eksisterende lån til anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter, hvis kommunen samtidig stiller garanti for lånet, jf. §§ 2 d og 2 e.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter anmodning fra den eller de</p>	<p>10. I § 2 h, stk. 1, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»For virksomhed, der var helt eller delvist kommunalt ejet den 1. juli 2024, skal § 2 b, stk. 1, nr. 1, være opfyldt senest den 1. januar 2027, jf. dog 2. pkt. og stk. 3-5.«</p> <p>11. I § 2 h, stk. 2, ændres »affaldsforbrændingsanlæggets« til: »virksomhedens«.</p> <p>12. I § 2 h, stk. 3, ændres »affaldsforbrændingsanlægget« til: »virksomheden«.</p>

UDKAST

<p>kommuner, der helt eller delvis ejer affaldsforbrændingsanlægget, i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Sker der væsentlige ændringer i de forudsætninger, der ligger til grund for en meddelt fristforlængelse efter stk. 3, indsender den eller de kommuner, der helt eller delvis ejer affaldsforbrændingsanlægget, en ny anmodning til klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på ministerens vurdering af, om fristforlængelsen kan opretholdes.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i helt særlige tilfælde beslutte at lade en uafhængig revisor gennemgå regnskaber m.v. til brug for ministerens vurdering efter stk. 3 og 4. Udgiften til den uafhængige revisor afholdes af den eller de kommuner, der helt eller delvis ejer affaldsforbrændingsanlægget.</p>	<p>13. I § 2 h, stk. 3, ændres »fristen« til: »fristerne«.</p> <p>14. I § 2 h, stk. 4, ændres »affaldsforbrændingsanlægget« til: »virksomheden«.</p> <p>15. I § 2 h, stk. 5, ændres »affaldsforbrændingsanlægget,« til: »virksomheden«.</p>
<p>§ 2 j. En kommunes vederlag i forbindelse med udskillelse og stiftelse af affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2 b, stk. 3, i et aktie- eller anpartsselskab må udelukkende bestå af aktier eller anparter i selskabet.</p>	<p>16. I § 2 j ændres »affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2 b, stk. 3,« til: »virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1,«.</p>
	<p>17. Efter § 2 j indsættes i kapitel 1 a:</p> <p> »§ 2 k. Det øverste ledelsesorgan i en virksomhed omfattet af § 2 b, stk. 1, nr. 1, der er ejet af en eller flere kommuner i</p>

UDKAST

	<p>forening, skal bestå af mindst 2 uafhængige medlemmer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det øverste ledelsesorgan skal i indkaldelsen til generalforsamlingen og i ledelsesberetningen oplyse, hvilke kandidater og medlemmer der anses for uafhængige.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om medlemmer af Det øverste ledelsesorgan.«</p>
	<p>18. Efter § 14 b indsættes:</p> <p>»§ 14 c. Tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, som er bestemt af kommunalbestyrelsen, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8. Straks efter udløbet af de fire måneder giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om retsvirkninger til ejerne af de ejendomme, hvor tilslutningspligten er uden virkning. Kommunalbestyrelsen orienterer offentligt om retsvirkningerne i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af lov om planlægning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes tilslutningspligt, som er uden virkning, skal meddeles eller offentliggøres.«</p>
<p>§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt</p>	<p>19. I § 20, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »§§ 20 b, 20 c og 20 e.« til: »§§ 20 b, 20 c, 20 e og 21 b.«</p>

<p>over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital, herunder ved et statsfinansieret lån, og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraftvarme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW.</p> <p><i>Stk. 2. – 19. ---</i></p>	
<p>§ 20 d. ---</p> <p><i>Stk. 1. –2. ---</i></p>	<p>20. I § 20 d indsættes som <i>stk. 3:</i></p>

UDKAST

	<p>»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af en godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.«</p>
	<p>21. Efter § 21 a indsættes:</p> <p>»§ 21 b. Aftaler, som en varmforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1, indgår med koncern- og interesseforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Aftaler omfattet af stk. 1, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Varmeforsyningsvirksomheden skal tilvejebringe og opbevare dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat. Dokumentation skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentation forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Forsyningstilsynet finder, at en aftale, jf. stk. 1, ikke er indgået på markedsmæssige vilkår. Forsyningstilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om, hvilket beløb varmforsyningsvirksomheden kan indregne i priserne efter § 20, stk. 1.</p>

	<p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet kan påbyde en varmforsyningsvirksomhed at overholde den markedsmæssige pris fastsat efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Reglerne i stk. 1-2. 2) Afgørelser efter stk. 3. 3) Påbud efter stk. 4. <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Vurdering af markedsmæssige vilkår og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris. 2) Hvad der nærmere forstås ved koncern- og interesseforbundne selskaber. 3) Dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, jf. stk. 2. 4) Indsendelse og offentliggørelse af oplysninger.«
	<p>22. Efter § 22 a indsættes i kapitel 4:</p> <p>»§ 22 b. Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt omkostninger til køb og anvendelse af individuel varmforsyning baseret på vedvarende energi. For kalenderåret 2025 foretages beregning og udmelding dog af Energistyrelsen. Energistyrelsen udmelder beregningen for 2025 på Energistyrelsens hjemmeside.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsyningstilsynet beregner og udmelder årligt en beregnet forbrugerpris for varmforsyningsvirksomheder, der leverer opvarmet vand omfattet af</p>

	<p>§ 20, stk. 1, til en slutkunde. Forsyningstilsynet offentliggør grundlaget for den beregnede forbrugerpris. Varmeforsyningsvirksomhederne giver uden ugrundet ophold Forsyningstilsynet meddelelse, hvis Forsyningstilsynets beregning er foretaget på et fejlagtigt grundlag.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynet beregner årligt et gennemsnit over de forudgående tre års omkostninger efter stk. 1 og de forudgående tre års forbrugerpriser efter stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsyningstilsynet offentliggør årligt en oversigt over de varmemforsyningsvirksomheder, der har en gennemsnitlig forbrugerpris over den gennemsnitlige omkostning efter stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal orientere varmemforbrugerne om, at varmemforsyningsvirksomheden fremgår af oversigten.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Varmeforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 4 skal udarbejde og offentliggøre en plan, som beskriver varmemforsyningsvirksomhedens planlagte og forventede tiltag for nedbringelse af forbrugerprisen. Planen forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at planen er offentliggjort. Indtil den treårige periode, jf. stk. 7, Forsyningstilsynet har truffet afgørelse efter stk. 7er udløbet, vil</p>
--	---

	<p>en varmforsyningsvirksomhed ikke skulle udarbejde en ny plan.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Forsyningstilsynet træffer afgørelse over for varmforsyningsvirksomheder omfattet af stk. 6, hvis den gennemsnitlige beregnede forbrugerpris overstiger den gennemsnitlige omkostning regnet tre år fra tidspunktet for offentliggørelse nævnt i stk. 4, som har udløst, at varmforsyningsvirksomheden skal udarbejde en plan, jf. stk. 6. Forsyningstilsynet orienterer på afgørelsestidspunktet kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har pålagt tilslutningspligt til varmforsyningsvirksomheden, jf. § 14 c, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En varmforsyningsvirksomhed kan anmode Forsyningstilsynet om at genoptage en sag efter stk. 7 inden 3 måneder efter, at afgørelsen i sagen er truffet. Forsyningstilsynet kan kun genoptage sagen, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at beregningen af den beregnede forbrugerpris er foretaget på et fejlagtigt grundlag, som varmforsyningsvirksomheden grundet helt særlige omstændigheder ikke har kunnet konstatere ved Forsyningstilsynets årlige offentliggørelse, jf. stk. 2, og at varmforsyningsvirksomheden derfor ikke er omfattet af stk. 7. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, som har</p>
--	---

UDKAST

	<p>pålagt tilslutningspligt, om anmodningen om genoptagelse. Forsyningstilsynet orienterer straks kommunalbestyrelsen om Forsyningstilsynets afgørelse i genoptagelsessagen jf. § 14 c.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 1-8.«</p>
<p>§ 33. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, § 21 a, stk. 3 eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>23. I § 33, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »§ 21 a, stk. 3,«: »§ 21 b, stk. 4,«.</p>
<p>§ 34. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) --- 2) --- 3) --- 4) --- 5) --- 6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller 7) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet, Energiklagenævnet eller kommunalbestyrelsen urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger. <p><i>Stk. 2. – 3.</i> ---</p>	<p>24. I § 34, <i>stk. 1, nr. 6</i>, udgår »eller«.</p> <p>25. I § 34, <i>stk. 1</i>, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer: »7) indgår aftaler i strid med § 21 b eller«.</p> <p>Nr. 7 bliver herefter nr. 8.</p>
	<p>§ 2</p>

UDKAST

	<p>I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 29. maj 2024, som ændret ved § 18 i lov nr. 614 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:</p> <p>:</p>
<p>§ 15. --- <i>Stk. 2. – 15. ---</i></p>	<p>1. I § 15 indsættes som <i>stk. 17</i>:</p> <p>»<i>Stk. 17.</i> Bestemmelser i lokalplaner, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, er uden virkning fire måneder efter tidspunktet for en afgørelse efter § 22 b, stk. 7 eller 8, jf. § 14 c, stk. 1, i lov om varmforsyning. Det samme gælder bestemmelser, der medfører tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg til fjernvarme, i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede.</p> <p>Kommunalbestyrelsen giver straks efter udløbet af de fire måneder, der er nævnt i 1. pkt., skriftlig underretning om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af lokalplanen eller servitутten.</p> <p>Kommunalbestyrelsen foretager offentlig bekendtgørelse om retsvirkninger efter 1. og 2. pkt. i det register, som ministeren for byer og landdistrikter har oprettet i medfør af § 54 b.</p>